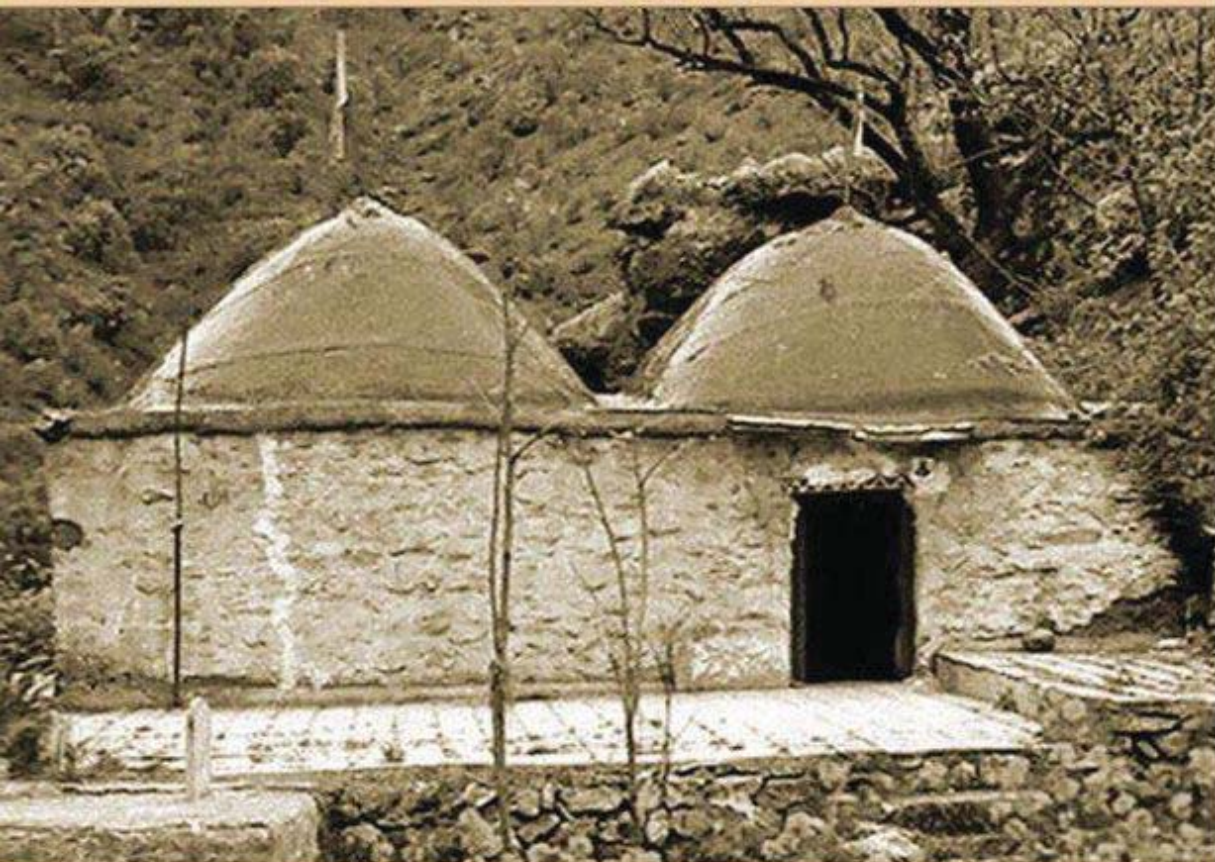

كاكهيى - نههلى شهق و شهبهك

ليكوئينه وهيهكى ميژوويى

پروفيسور دكتور
زرار صديق توفيق

مهوليز - ۲۰۲۰

ههوانامه كتيب

كاهي- نهلي هق وشه بك

-نيكولينه وهيه كي ميژوي-

ههوانامه ى كتيب

كاكه يى-ئەھلى ھەق و شەبەك

-ئىكۆئىنە ۋە يەكى مېژۋىيى-

پروفېسسور دكتور

زارار صديق توفيق

ھەۋلىر- ۲۰۲۰

بیروپاگه لیک که له م کتیبه دا هاتون، بهرپرسیاریتی سه‌رله به‌ریان ته‌نیا ده‌گه‌پیته‌وه بۆ خاوه‌ندی، نه‌کادیمیای کوردی لی‌یان به‌رپرس نییه .

هه‌و‌ال‌نامه‌ی کتیب

- * ناوی کتیب: کاکه‌بی - نه‌هلی هه‌ق و شه‌به‌ک (لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی می‌ژوویی).
- * نووسه‌ر: پرۆفیسۆر دکتۆر زرار صدیق توفیق.
- * به‌رگ و سه‌رپه‌رشتی هونه‌ری: عوسمان پیرداود.
- * نه‌خشه‌سازی: عیسام موحسین.
- * بلۆکراوه‌ی نه‌کادیمیای کوردی، ژماره‌(٣٨١).
- * چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌ددین - هه‌ولێر.
- * له‌ به‌پێوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی () ی سالی ٢٠٢٠ ی پێدراوه .

- هه‌موو مافیکی چاپکردن بۆ نه‌کادیمیای کوردی پارێزراوه .
- نه‌م کتیبه‌ نابیت به‌هیچ جۆر بی‌ره‌زانه‌ندی نه‌کادیمیای کوردی دووباره‌ چاپ بکریته‌وه‌و
وینه‌کانی له‌ به‌ر بگریته‌وه .

هەر دەمىك گويىتان لە دەنگى تەنبور بوو، ئەو
نیشانەى دەرگەوتنەوہى خوداوەندە لە روخسارى باباناووس
دا، ئەوجا تەنبورەگان سازبەن با خۆبەخۆ لىبەن تا
دەربكەويىتەوہ.

-پەيامى شاخوشين بۆ يارانى-

هه و النامه ی کتیب

- پېشه‌ګۍ:

له ناکامۍ سستۍ بزاځۍ میژوونوسۍ کوردۍ و هه‌ست نه‌کردنۍ توښوۍ خوینده‌واری کورد به بایه‌خ و ګرنگۍ یاداشت‌کردنۍ روداو‌کان و نه‌بوون یان که‌مۍ رونا‌کبیرانۍ خه‌مخوړ و دلسوړۍ دیروک و که‌لتوری میلله‌ته‌که‌مان، ګه‌لک به‌سهرات و مژاری نایینۍ و جفاکۍ و که‌له‌پوری و سه‌ربورده‌ی ده‌یان و سه‌دان که‌سایه‌تۍ کاری‌ګه‌ری میژووی کوردو کوردستان به‌یه‌کجاری فه‌وتان و له‌بیرچوونه‌وه و سه‌رئه‌نجام زیانکۍ فره‌مه‌زن به‌ر میژوو و روښن‌بیری کوردۍ که‌وت.

هاوکات چه‌ندین پرس و مژاری وا هه‌ن که‌راسته‌وخو په‌یوه‌ستن به‌ میژووی کورده‌وه و پشکۍ کاری‌ګه‌ر و بنه‌ره‌تۍ نه‌و میژووه‌ن، که‌چی تا هه‌نوکه به‌ مژداری و نارپوښنی ماونه‌ته‌وه و کاری زانستۍ وردیان ده‌ره‌ق نه‌نجام نه‌دراوه، به‌لکو نویسنۍ نازانستیان له‌باره‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه و کاریکۍ وا کراوه زیاتر له‌ راستۍ و حه‌قیقه‌تی خوځان دووربخښنه‌وه، لیره‌وه ده‌کریت بلین که‌ده‌می نه‌وه هاتووه به‌ ریبازیکی زانستی و دوور له‌ سوړۍ نه‌ته‌واپه‌تی و لایه‌نگری ناوچه‌ګه‌ری و ده‌مارګیری نایینۍ و مه‌زه‌بی و شتی له‌م بابه‌تانه، لیان بکولریته‌وه و په‌رده له‌سه‌ر راستیان لا بدریت و نه‌و ئالوړۍ و ته‌مومرته‌ی ده‌وره‌ی داوون بره‌ویندریته‌وه، تا چیدی نویسنۍ نازانستی و پرله‌ سوړیان ده‌ره‌ق بلاو نه‌کریته‌وه.

نه‌م کتیبه‌ دوو لیکولینه‌وه له‌دور دوو له‌م چه‌شنه پرس و مژارانه له‌خو ده‌ګریت، یه‌که‌میان لیکولینه‌وه‌یه‌کی میژووی جیاوازه له‌و نویسنه زور و زه‌به‌ندانۍ پیشتر ده‌رباره‌ی کوردانۍ کاکه‌یی- نه‌هلی هه‌ق بلاوکراونه‌ته‌وه، به‌وپییۍ سه‌رچاوه‌ی نوځ به‌کاره‌ینراوه و لیکدانه‌وه‌ی ته‌واو نوځ بو ناسنامه‌ی که‌سایه‌تیه سه‌رکیه‌کانۍ کراوه و خویندنه‌وه‌یه‌کی ره‌خنه‌ګرانه‌ش بو ده‌ق و سه‌رچاوه‌کانیان نه‌نجامدراوه.

پیشتر لیکولینه‌وه‌که له‌ ګوفاری نه‌کادیمیای کوردۍ بلاوکراوه‌ته‌وه^(۱)، به‌لام له‌ګه‌ل نه‌مه‌ی لیره بلاوده‌کریته‌وه ته‌واو جیاوازه، نه‌مه‌یان به‌ زانیاری و

(۱) ژماره (۳۹) (هه‌ولیر: ۲۰۱۷)، ل ۱۹۳-۲۴۰.

سەرچاوهی نوێتر ئاوێته کراوه و خۆیندنه وهی وردتر بۆ چه ند بابته تیک کراوه و ده ستکاریی بنه پره تی بیروپراگه لیک کراوه .

لیکۆلینه وهی دووه می ش ده رباره ی کوردی شه به ک-شه نبه که که پیش پینچ سالی که له گو قاری ژین بلاو کراوه ته وه⁽¹⁾، لیره ش سەرچاوه گه لیک به کاهینراوه و چه رده یه ک زانیاری و روونکردنه وهی نوێ و بۆچوون و لیکداننه وهی تایبه تی نوسه ر خراونه ته پوو سه باره ت به په یقی شه به ک و چۆنیه تی ده رکه وتن و په یدابوونیان له رۆژه لات و باشوری موصل و زیاتر جه خت له وه کراوه ته وه که کوردی ره سنن و هه مان هۆزی شه نبه ک (الشنبکیه) ی سه ده کانی ناوه پراستن، به مه ش ئه و بوختان و بۆچوونه نازانستیانه ره تکرارونه ته وه که له میژوه به پینوسی گومانایی که سانی ناحه ز ده رباره ی نه ژاد و ناسنامه یان نوسراون .

له تشرینی یه که می سالی ۲۰۱۸، ئه م کتیبه م له سه ر حسیبی خۆم له ده زگای خانی له ده وک چاپکرد، به لام چاپیکی په رپوت و نارپیک و بازاری که هه یچ هونه ریکی دیزاین و چاپکردنی تیدا ره چاونه کرابوو، بۆیه به شیوه یه کی سنوردار نه بیته بلاونه کرایه وه و چه ند دانه یه کیشم کرده دیاری بۆ ژماره یه ک هاوپی و کتیبخانه ی زانکۆکان، دوواتر ئه م پرسه م له گه ل براده رانی ئه کادیمیای کوردی باسکرد، ئه وانیش به رووخۆشیه وه به ده نگمه وه هاتن و په یمانیان پیدام کتیبه که له ئه کادیمیای کوردی چاپ بکریته وه و ئه م هه لۆیسته یان شایانی سوپاس و پیژانینه م .

منیش ئه م ده لیفه یه م له ده ست نه دا و سه ره له نوێ به سه ره له به ری کتیبه که دا چوومه وه و سوودیشم له سه رچاوه ی دی وه رگرت، نه خاسمه له کتیبی ده ستنوسی (فسطاط العدا لة فی قواعد السلطنة) که سالی ۶۸۳/ک/۱۲۸۴ ز نوسراوه و زانیاری نوێ و پرپه های له مه ر شاخۆشینی کاکه ییه کان و میله تی خۆشینان ئاشکرا کردوه و توێژه ری ناسراو مه مه د ره زا شه فیعی که دکه نی له کتیبه ناوازه که ی سه باره ت به میژووی بزاقی قه له نده ری، چه ند ده قیکی لئ بلاو کردۆته وه و له کۆتاه ی سالی ۲۰۱۸ ئه م کتیبه م له ته ه ران ده ستکه وت .

ده وک

۲۰۲۰/۴/۷

(1) ژماره (7) (سلیمانی: ۲۰۱۵)، ل ۳۹-۵۶.

بەشى يەكەم :

كاكەيى- ئەھلى ھەق
لە سەرھەندانەوہ تا سولتان سەھاك

سەولمەنى كىتەپ

هه و النامه ی کتیب

– دەر وازە:

کاکەیی – ئەهلی هەق، ئایینیکی دیرینی کوردستانە و زۆریەیی هەرە زۆری باوردارانێ کوردن و نیشته جیی گوند و شارۆچکە و شەهرستانەکانی: کەرەند، صەحنە و دینەوەر، سەرپولی زەهاب، قەصری شەڕین، شاھئاباد، هەرسین، ناوەندی کرماشان، کوھدەشت، نورئاباد و دولفانی سەر بە هەردوو ئۆستانی کرماشان و لوپستان و چەند گوند و شوینیکی ئۆستانەکانی هەمەدان و زنجان و ئازەربایجانی رۆژەلات و رۆژئاوا و تەهران^(۱)، سەرپای ئەمانەیی کوردستانی باشور کە بە کاکەیی دەناسرین و دانیشتووی ژمارەیهک دیهاتی داقوق – خوارووی کەرکووک و سەر زیی مەزن و گوندی هاواری رۆژەلاتی هەلەبجە و شوینی دیکەن، خۆشویستنی ئیمام عەلی و ئەهلی بەیت و دۆنادۆنی یان کراس گھۆرین و اتا گیرسانەوہی گیانی یەکیک لە پیشەوایانیان پاش دیارنەمانی لە جەستەیی یەکیکی دیدا، لە بنەما جەوہریەکانی ئایینەکەییە^(۲).

لە ناوەرپاستی سەدەیی بیستەمەوہ، بەردەوام تیکستە پیرۆزەکانی ئەهلی هەق چاپ و بلاو دەکرینەوہ^(۳)، هەروہا چ نوسەران و رۆشنبیرانی ئەهلی هەق و

(۱) دەربارەیی ژمارە و رۆپەسم و دابونەرتی کوردانی ئەهلی هەق، بروانە: دائرە المعارف تشیع (تەهران: ۱۳۶۸ش)، ۲ / ۶۱۰-۶۱۴، عبدالله خدابندە، شناخت فرقه أهل حق، إنتشارات أمير کبیر (تەهران: ۱۳۸۸ش)، ص ۵۵-۶۱.

(۲) ب. لیرخ، دراسات حول الأکراد، ترجمە عبدي حاجي (دمشق: ۱۹۹۲)، ص ۳۹، کوردانی یەزیدی بەم حالەتە دەلین کراس گھۆرین و اتا (اللول)، (التناسخ).

(۳) لەوانە کارەکانی: ماشاءالله سوری، سرودهای دینی یارسان (تەهران: ۱۳۴۴ش)، نامە سرنجام یا کلام خزانه، تحقیق و تفسیر صدیق صفی زاده، إنتشارات هیرمند (تەهران: ۱۳۷۵ش)، ۶۶۱ص، محمد مکرری، دورە دیوانە گەورە یا دیوان عالی یاران حقیقت برفراز کوه شاهو (پاریس: ۱۹۷۷) و (بروانە: فہرست مقالات و تألیفات استاد محمد مکرری (پاریس: ۱۹۹۳))، سید قاسم أفصلی، دفتر رموز یارسان و گنجینە سلطان صحاک (تەهران: ؟)، طیب طاہری، سرانجام، مجموعە کلامهای یارسان، چاپخانە آراس (أربیل: ۲۰۰۷)، ۹۷۲ل، تاریخ و فلسفە سەرئەنجام، دەزگای موکریانی (هەولێر: ۲۰۰۹)، ۸۲۸ل...هتد.

چ توئیزه‌رانی کورد و فارس و رۆژه‌لاتناسان، ده‌یان کتیب و لیکۆلینه‌وه و گوتاریان سه‌بارهت به ئەهلی هه‌ق بلاوکردۆته‌وه^(۱) و ته‌رخانیان کردووه بۆ ئاخافتن و راوه‌ستان له‌سه‌ر فه‌لسه‌فه و که‌لتور و رۆپه‌سه‌می ئایینی و مۆزیک و دابونه‌ریتی جفاکی و لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه‌ پیرۆزه‌کانیان^(۲)، وه‌لی ده‌سه‌تپیک و چۆنیه‌تی سه‌ره‌له‌دانیان و ره‌وتی میژوویی پێشقه‌چوون و گه‌شه‌کردنی بیروباوریان و شوناسی کاراکته‌ره‌ بالاکانیان، که‌متر سه‌ؤراخکراوه^(۳) و ده‌کریت بلایین پشستگوییخواه‌ یان بایه‌خی شایه‌نی خۆی پینه‌دراوه و ئەوه‌ی کراویشه‌ کاری سه‌ره‌پین و ته‌نها پشت به‌ ده‌قه‌کانی ئەهلی هه‌ق به‌ستراوه^(۴) و تا ئیستا وه‌ک پێویست کۆششی زانستی و جدی بۆ ساخکردنه‌وه‌ی ژياننامه‌ی که‌سایه‌تیه‌ سه‌ره‌کیه‌کانیان نه‌کراوه‌.

- (۱) زانستیرینیان تۆزینه‌وه‌یه‌کی مینۆرسکی یه‌ له‌ کتیبی: سه‌ گفتار تحقیقی در آیین أهل حق، ویراسته‌ وحواشی و توضیح و ترجمه‌ محمد علی سلطانی و مریم بانو رزازیان، مؤسسه‌ نشر فرهنگی سها(ته‌ران: ۱۳۷۸ش)، ص ۲۸-۵۹ و کتیبه‌که‌ی فلادمیر ئیفاوتف: په‌یره‌وانی راستی، یارانی کوردستان "ئه‌هلی هه‌ق"، وه‌رگێرانی ناسۆ که‌ریم (هه‌ولێر: ۲۰۰۳)، ل ۲۱۸.
- (۲) بۆ زیاتر پێزانین بگه‌رێوه‌ بۆ: مصطفی ده‌قان، برخی منابع مطالعه‌ أهل حق، کتاب ماه‌ تاریخ و جغرافیا، شماره‌ (۷۵) و (۷۶) (ته‌ران: دی و به‌من ۱۳۸۲ش)، ص ۱۴۷-۱۵۳، بیلۆگرافیای هه‌لجێزده‌ له‌ باره‌ی ئەهلی هه‌ق (سه‌رچاوه‌ رۆژئاواییه‌کان) له‌ کتیبی: چه‌ند باسیک ده‌رباره‌ی ئەهلی هه‌ق، وه‌رگێرانی نه‌جاتی عه‌بدوڵا، ده‌رگای موکریان (هه‌ولێر: ۲۰۰۵)، ل ۱۴۶-۱۵۳، مه‌ری رحیمی و أمیر إسماعیل آذر، کتابشناسی فرقه‌ أهل حق "یارسان"، نشریه‌ عرفان اسلامی، شماره‌ (۴۹۵) (ته‌ران: پاییز ۱۳۹۵ش)، ص ۱۱۹-۱۳۸.
- (۳) قوولترین و فراوانترین کار له‌مباره‌یه‌وه‌ کتیبه‌که‌ی سیاوش دلفانی یه‌: پیدایش سلسله‌ أهل حق، منشور امید (ته‌ران: ۱۳۹۲ش)، ل ۷۷۴.
- (۴) له‌ وانه‌: چه‌ند گوتاریکی موراد ناوهرنگ له‌ گۆفاری ئەرمه‌غان، وه‌ک: سلطان إسحاق، مجله‌ أرمغان، دوره‌ چهل و ششم، شماره‌ (۶) (ته‌ران: شه‌ریور ۱۳۵۶ش)، ص ۳۲۷-۳۳۰، ظهور سلطان إسحاق، مجله‌ أرمغان، دوره‌ چهل و ششم، شماره‌ (۷) (ته‌ران: مه‌رمه‌ ماه‌ ۱۳۵۶ش)، ص ۳۷۷-۳۸۲، محمد محمدی، پژوهشی دقیق در أهل حق، "تاریخچه‌، عقاید، فقه"، مؤسسه‌ فرهنگی و انتشاراتی پازینه‌ (ته‌ران: ۱۳۸۴ش). دوورنیه‌ نوسینی دیکه‌ش هه‌بیّت و من پیم نه‌زانییبت. بروانه‌: مه‌ری رحیمی و أمیر إسماعیل آذر، کتابشناسی فرقه‌ أهل حق "یارسان"، ص ۱۲۱-۱۳۸.

له م ليكۆلئينه وه يه دا، پتر له رووي ديروكيي بابته كه ده كۆلئينه وه و هه ولده دهين له سه رچاوه كاندا ⁽¹⁾ سه ره داويكي سه ره له دان و ناسنامه ي كه سايه تيه به رايي و پيشه ننگه كانى كاكيي بدوزينه وه و پابه ندييه كي وامان نابيت به ده قه كانه وه وه ك كه ره سته يه كي ميژوويي و خومانيش نادهين له پرسه كانى ميتافيزيكا و بيروباوري ئاييني و فهلسه في و بنيادي كۆمه لايه تي و خووپه وشتي ميللي ئه م گروهه و كاريگه ربووني به مه سيحيه ت ⁽²⁾ و به فه ره ننگ و شارستانيه ت و كه لتوري ديرينى كوردستان و ئيران كه له ميژه وه وروژئيراون ⁽³⁾.

(1) ريز و سوپاسم بۆ هاوړيم ريزدار د. ئيسماعيل شه مس كه به ده ننگه وه هات و به سوپاسه وه، چيي هه بوو به فارسي له مه ر ئه هلي هه ق له ده ق و سه رچاوه به pdf بۆيناردم.

(2) مينورسكي و پيشتريش گه رۆكه رۆژئاوييه كان به زياده رۆييه وه باسي كاريگه ربي يهودي و مه سيحيي و ته نانه ت هيندوسي و بوداييان له سه ر بيروباوه ري عه لي ئيلاهي - ئه هلي هه قه كانى ئه وديو كر دووه، بگه رپوه بۆ:

GEORGE KEPPEL , A JOURNEY,
FROM INDIA TO ENGLAND (LONDON:1853),2/57-58, H.RAWLINSON,NOTES ON A
MARCH FROM ZOHAB(1839),PP 36-39,

ژوزف ئه رتور گۆبينو، سه سال در آسيا (1855-1858)، ترجمه عبدالرضا هوشنگ مهدوي،
نشر قطره (تهران: 1383ش)، ص 242-261، ويبرت بلوشر، سفرنامه بلوشر، ترجمه
كيكاووس جهانداري (تهران: 1369ش)، ص 87.

(3) ده رباره ي ده سته و بنه ماله كانى ئه هلي هه ق و باندۆر و كاريگه ربي زه راده شتي و ئايينه
ئاسمانيه كان و كه لتوره جياوه زه كان و مه زه به شه سيحييه كان له سه ر بيروباوه رپيان،
بگه رپوه بۆ: سه گفتار تحقيقي در آيين اهل حق، از اعتماد السلطنة - دكتور سعيد
كردستاني - مينورسكي، ويراسته و حواشي و توضيح و ترجمه محمد علي سلطاني و مريم
بانو رزايان، مؤسسه نشر فرهنگي سها (تهران: 1378)، دائرة المعارف بزرگ اسلامي
(تهران: 1367ش)، اهل الحق، 10/273-274.

یه کهم: هه‌سه‌نگاندنی سه‌رچاوه‌کان و ده‌رکه‌وتنی ئەهلی هه‌ق:

۱- هه‌سه‌نگاندنی سه‌رچاوه و ده‌قه‌کانی ئەهلی هه‌ق:

دیاره ئەهلی هه‌ق گه‌نجینه‌یه‌کی ده‌وله‌م‌ند و هه‌مه‌چه‌شنه‌ی ده‌ست‌نوسی میلیان هه‌یه^(۱) که ده‌یان ده‌فته‌ر و که‌لام و دیوان و یاداشت‌نامه و که‌ش‌کۆل له‌خۆده‌گریت و ده‌شیت بکریته که‌سته و سه‌رچاوه‌ی ب‌نه‌په‌تی بۆ لیکۆلینه‌وه و دوو‌قچوونی زانستی ده‌رباره‌ی هزر و بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌یان^(۲).

وه‌لی گرفت و ئاسته‌نگی سه‌ره‌کی له‌به‌رده‌م توێژه‌ر له‌ دیرۆک و سه‌ربورده‌ی ئەهلی هه‌ق ئەوه‌یه که نه له سه‌رچاوه‌کاندا هه‌وال و ده‌نگوباسی‌کی وه‌هایان هه‌یه به‌شی ئەوه بکات بکریته که‌سته‌ی تۆزینه‌وه‌یه‌کی تیروته‌سه‌ل و نه ئەم ده‌قه پیرۆزانه‌ی خۆیانیش هه‌نده که‌لک و به‌های میژووییان هه‌یه له سۆنگه‌ی ئەوه‌وه‌ی که زیاتر ده‌قی ئایینی و فه‌لسه‌فین و به‌کیشی خۆمالی‌ی کوردی هۆنراونه‌ته‌وه و هاوشی‌وه‌ی شیعرێ عاریفانه و سرودگه‌لی صوفیگه‌ریانه ده‌ماوده‌م خویندراونه‌ته‌وه و ده‌رهنگانیک تۆمارکراون، هه‌رچه‌ند له ساتی ده‌رکه‌وتنی باباناووسه‌وه له‌ته‌ک ژه‌نینی ئامپیری ته‌نبوردا و وه‌ک شیوانی‌کی نزا و پارانه‌وه له خودای مه‌زن و دلۆفان، ده‌کرانه‌ ستران و ده‌گوترانه‌وه و له‌م‌پرووه‌وه ده‌نگبێژان و که‌لامخوانان خزمه‌تی‌کی زۆری موزیکی کوردییان کردووه و ئاوازه‌لیکی ره‌سه‌ن و سرودی ئایینی و سترانی دێرینیان پاراستووه^(۳).

(۱) له زۆریه‌ی ده‌ست‌نوسه‌کان، نه‌ ناوی نوسه‌ر و روونوسکاران و نه‌ سالی نوسینه‌وه‌ تۆمار کراوه، له‌و‌را به‌ ده‌ست‌نوسی میلی داده‌نرین.

(۲) سه‌باره‌ت به‌م ده‌ست‌نوسانه‌ بگه‌رێوه‌ بۆ: مه‌ری رحیمی و‌امیر‌ اسماعیل‌ آذر، معرفتی و‌تحلیل‌ نسخه‌های‌ خطی‌ فرقه‌‌ اهل‌ حق، مجله‌ پژوهش‌ های‌ اعتقادی‌ و‌کلامی، شماره‌ (۲۰)، (ته‌ران: زمستان ۱۳۹۴ش)، ص ۷-۲۸.

(۳) ب‌روانه: محمد م‌کری، موسیقی‌ الأکراد‌ المقدسة "اهل‌ الحق" فی‌ ایران، له (مقالات‌ م‌کری، جلد (۴): ک‌ردیات‌ ایرانی، نشر و‌چاپ‌ پ‌ترز(پاریس: ۱۹۹۵)، ص (۳۳-۵۴) به‌ عه‌ره‌بی‌ بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

هه‌رچه‌ند خۆیان و موسلمانانی ده‌ورپشتیان ده‌یانزانی که له‌م ته‌رزه شیعرا‌نه بترازیت، نوسراو و کتیبی دیکه‌یان نیه، که‌چی جۆزیف ئه‌رتور گۆبینۆ (۱۸۱۶-۱۸۸۲) که تیکه‌لیان بووه و به‌دابونه‌ریت و خووپه‌شتیان ئاشنا‌بووه و زانیاری ورد و نوئی له‌باره‌وه یاداشت‌کردوون، گومانی له‌م نکولیکردنه ده‌ربریوه و ده‌لایت له‌دوو سی شوین کتیبخانه‌یان هه‌بووه و ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و زانیویه‌تی، نزیکه‌ی بیست به‌رگ کتیبیان له‌خۆگرتووه، بیئ‌ه‌وی بزانی‌ت کتیبه‌کان چی بوونه و به‌های میژوو‌یان چه‌ند بووه و ده‌رباره‌ی چ مژار و باب‌ه‌تیک بوونه^(۱)، که‌چی شه‌فیع‌ی که‌دکه‌نی پییوایه ئه‌م ده‌قانه ئه‌وه‌نده کۆن نین و له‌سه‌ده‌ی یازده‌هه‌م و دوازده‌هه‌می کۆچی دیرینتر نین^(۲).

دوورنیه ده‌نیو ئه‌م تیکسته شیعریانه‌دا، هه‌یانبیت که‌ون بن و بگه‌رینه‌وه بۆ سه‌ده‌کانی ۹-۱۰/ک-۱۵-۱۶ز و به‌مه‌زنده‌ی گۆبینۆ میژووی دانانی هه‌ندیکیان ده‌گه‌رینه‌وه بۆ سه‌ده‌یه‌ک تا چوار سه‌ده له‌وه‌وبه‌ر^(۳)، به‌لام مخابن دره‌نگه‌خت و پاش ماوه‌یه‌کی دریز، له‌سینه‌ی سیخناخی یاران‌ه‌وه گواستراونه‌ته‌وه سه‌ر کاخه‌ز و ئه‌مه‌ش وایکردووه هه‌رگیز وه‌ک خۆیان نه‌میننه‌وه. ئه‌وه‌ی زانراوه کۆنترین و پرهبه‌هاترین سه‌رمایه‌ی ئه‌ه‌لی هه‌ق که‌ کتیبی (سه‌رئه‌نجام)ه، له‌وه ناچیت هه‌نده زوو یاداشت کرابیت و ئه‌و دانه‌یه‌ی ده‌ست مینۆرسکی (۱۸۷۷-۱۹۶۶) که‌وتووه سالی ۱۸۴۳ز نوسراوه‌ته‌وه^(۴) و نوسینه‌وه‌ی (تذکره‌ اعلی) له‌ روژی پینجشه‌مه ۱۲-۸-۱۲۹۱/ک-۲۴-۹-۱۸۷۴ز ته‌واو بووه^(۵) و (سروده‌های دینی

(۱) سه‌ سال در آسیا (۱۸۵۵-۱۸۵۸)، نشر قطره (ته‌ران: ۱۳۸۳ش)، ص ۲۵۵.

(۲) قلندریه در تاریخ، انتشارات سخن (ته‌ران: ۱۳۹۴ش)، ص ۳۳۸.

(۳) سه‌ سال در آسیا، ص ۲۵۵. واتا له‌ نیوان ناوه‌پاستی سه‌ده پازده‌هه‌م و ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م. و پروانه: مه‌ری رحیمی و امیر اسماعیل آذر، معرفی و تحلیل نسخه‌های خطی، ص ۹-۱۲.

(۴) مینورسکی، دائرة المعارف الاسلامیة، أهل الحق، ۳/۹۴، و پروانه: په‌یره‌وانی راستی، ل ۴۱-۴۲.

(۵) مجموعه رسائل وأشعار أهل حق (ته‌ران: ۱۹۶۰)، ص ۱۰۸.

يارسان)يش له سدهى ۱۳/ك ۱۹ز نوسراووتهوه^(۱) و ناشيت وهك دهقيكى رهسهن و ئورگينال سهردهرييان لهتهك بكرت^(۲).

خهوش و كهليتيكى زل و هاوبهشى سهرلهبهري ئهم دهقانهش: (سهرئه نجام - كلام خزانه)، (شاهنامه حقيقت)، (سرودها دينى يارسان)، (تذکره أعلی)، (دفتر رموز يارسان)، (گنجينه سلطان صهاك)... هتد ئه وهيه، نوسره كانيان كهسيان ئاگانان له وانهى دى نه بووه و ههريه كه وه شيوانى خوئى و به گوپرهى ئه و نوسراو و ئاخهفتنانهى به دهستى گه هيشتووه، شيعر و دهقه كانى ياداشتكردووه و له رپهر و پيره كان دواوه و هيچ گوپى به سال و سهردهم نه داوه، وهك بليى زه من بو ئه وان گرنگى و بايه خيكي ئه وتوى نه بيت، له سونگه ئه مه وه ناكوكى و بي سه ره وه به ريه كه قوول له ناوه روكى ئهم دهقانه هاتوته كايه وه و وايران ليها تووه كه ئاسته مه بكرينه ژيدهرى زانبارى جيگاي متمانه، ته نانه ت دهنيو نوسه رانى دهقه كاندا كه سانى وا هه ن دهگمه ن قه له ميان له سهر كاخه ز گيپراوه و به خوشيان له به يته شيعره كان تينه گه هيشتون^(۳)، ههر بوپه ش ئهم حيكايه ت و دهقانه ده بنه مايه ي قوولكردنه وهى سه رليشيواوى^(۴)، له مباره يه وه نيعمه تولاي جه يحونئابادى (۱۸۷۱-۱۹۲۰)ى نوسه رى كتيبى (فرقان الأخبار) له وه نيگه رانه كه چو ن ناكوكى و دربه يه كه دزه ي كردووه ته نيو دهفته ره كانيانه وه، ئه وهى راستى بيت ئه هلى هه ق كتيبيكى پيروزي يه كگرتوويان

(۱) كتابشناسى فرقه أهل حق، ص ۱۲۴.

(۲) ك. ج. ريج كه به مه به ستي به ده سته ينانى دانه يه كه له شه ره فنا مه و كارى دى، هاوينى سالى ۱۸۲۰ له سليمانيه وه روويكرده سنه و له ياداشتنامه كه يدا به وردى له هه ر شتيك دواوه سه رنجى راكيشابيت، ته نانه ت باسى كه شوه وا و تويوگرافياى ناوچه كه شى كردووه، ئه گه ر بيزانيبا يان شكى كردبا كه ئه هلى هه قه كان گه نجينه يه كه له ده ستنوسى دينى و ئه ده ببيان هه يه، ئه وا ره نگوو هه ر به رگوپى بكه وتايه و هيچ نه بوايه به چه ند وشه يه كيش بووايه ليى بدوايه و دووريش نه بوو كارى بو ده سته ستنى ده ستنوسه كانيان بكردايه.

(۳) ئيقانوف، په پيره وانى راستى، ل ۴۱.

(۴) محمه د عالى سولتانى، بزوتنه وه و سه ره له دانى عه له وييه كانى زاگروس، ۳۱/۱.

نيه و هر دهسته و مالبايتيكيان تايبه تبي خوي ههيه و جياوازه له وانهي دي^(۱)، هاورپيمان ته يبي تاهيريش گازندهي ئه وه له ياران و كه لامنوسان دهكات كه دستكاري و جيگوركيان به وشه و ناوهكان كردووه و خواست و ئاره زوييان له تيخته كاندا رهنگيداوه ته وه^(۲).

ئه وه ي له م دهقه ميلليانه مايه ي هه لوهسته و گومانه، ناوي هوز و شويني وا له ناساندني كاره كته ره پيكهينه رهكان-دونه كان بهرچاو ده كه وييت، نوين و هه نده كوزن نين و زاده ي سه رده مي عوسمانين و له روزگاري خه ملينراوي ئه واندا، ئه م شوين و هوزانه هه ر بوونيان نه بووه يان به و ناوانه نه ناسراون، وهك: خورمال، عه ربه ت، زاخو، هوزي جاف...^(۳).

هه روه ها له كتيبي سه ره ئه نجام و له ريزي پيراني ياوه ري سولتان سه هاك دا، زور ناوي نامو و سه ير و سه مه ره ي تيدياه كه له هه موو ميژووي ئيسلامي دا هاوچه شنيان به دي ناكرييت و ناوي باوك و باپيري كه سيشيان نازانرييت^(۴)، وهك: عينواني كه عبه يي، قانوني شامي، قابيلي سه مه رقه ندي، راستگوي قه رده اغي، قه مه ر سوار قماش ي، صادقي مازنده راني، خالقي ئه رده بيلي، نازدارخاتوني شيرازي، ته ياري خوراساني، مه يتون عه قراوي، نادري قه ره پياقي، ره حمه تي بومبايي، ته هماسپي كرمان ي، سه فه ري قه لاجي، نالي مؤرديني... هتد و هه يانه خه لك ي ولا تي وان كه ئه وه ده مانه و چه ند سه ده يه كيش پاشتر نه كه وتبوونه

(۱) دائرة المعارف الاسلامية، أهل الحق، ۳/۹۵، ۱۰۲، گويينو باسي هه نديك له جياوازيه كان دهكات، سه سال در آسيا، ص ۲۴۹، ۲۵۳-۲۵۴.

(۲) سرانجام، مجموعه كلامهاي يارسان، ل ۹-۱۰.

(۳) خورمال ناويكي نوپيه و تا ئه م دوايبانه به گولعه نبه ر ده ناسرا و گوايه عيساي به رزنجبي بابي سولتان سه هاك، كچي سه رداري هوزي جافي خواستووه و عابديني جاف په كيكه له ياراني سولتان(بروانه: ده فته ري عابديني جاف، ل ۶، له(دفتر رموز يارسان)، له كاتيكدادهر كه وتني هوزيكي كورد به و ناوه دره نگرته و يه كه م ناوه يناني ده گه رپته وه بو ناوه راستي سه ده ي شازده هه م، فاضل بيات، الدولة العثمانية في المجال العربي، ص ۸۴.

(۴) له كتيبي سه ره ئه نجام دا، ته نها ناوي پيره كان هاتووه بي ناوه يناني باب و باپيرانيان.

چوارچۆوهی دهولتهی ئیسلامی، وهك ئەستانبول: حوسینی ئەسته مبولی یان بولغار: سیراجه دینی بولغاری^(۱).

ئەری ئەم پیرانه که هه ریه که یان له گه لیکه و خه لکی ولاتیکه، ئەگه ر له واقیعدا هه بن، چۆن و بۆچی له یه ک کاتدا گشتیان بریاراندا له په ردیوه ر گه ردبهنه وه و چ وا زوو فیتری زمانی کوردی بوون تا ئەو ئاسته ی بشین شیعیری پی بهۆننه وه؟ بۆچی کیش و فۆرم و شیوه زاری زمانی شیعیری زۆربه شیان چوونیه که؟^(۲).

که موکوریی هاوبه شی زۆربه ی ئەو نوسه ر و توێژه رانه ی وا له باره ی میژووی ئەهلی هه قه وه کاریان کردوه و شتیکیان نوسیوه، ئەوه یه که هه یچ گومانیان له راستی و دروستی ئەم ده قانه نه بووه و نه یانخستۆته ژیر ره خنه و هه لسه نگاندنه وه و بی سیۆدوو وهك ده قیکی بیخه وش و بیگه رد سه ره ده ریان له تهك کردوون و هه رچی پیژانین له خۆده گرن دوور له مشتومالکردن و له بیژنگدان، کوتومت وه ریانگرتوون^(۳)، له کاتیکیدا توێژه ر ده توانیت به ئاسانی و بی ماندوو بوون په ی به و راستیه بیات که زمان و فۆرمی ئەم ده قانه زۆر نوین و به ره می سه ده ی نۆزده و سه ره تای سه ده ی بیستن و هه رگیز ره وا نیه بگه ریترینه وه بۆ سه ده ی ۸/ک/۱۴ز و سه ره ده می خه ملیتراوی سولتان سه هاك و پیرانی هاوده می.

(۱) له مباره یه وه پروانه: نامه سرنجام یا کلام خزانه، ص ۱۲۶-۱۲۸ و فهرست مطالب و مندرجات، ص ۴-۵، صدیق صفی زاده (بوره که ئی)، مشاهیر أهل حق، کتابخانه طهوری (تهران: ۱۳۶۰ش)، نامیق هه ورامی، په یه وکارانی یارسان له کرمانجی سه روودا، چاپخانه ی رۆشنیری (هه ولیر: ۲۰۱۳).

(۲) ته نها شیعه رکانی عابدینی جاف به کرمانجی خواروون و له (دفتر رموز یارسان) بلاوکرانه ته وه.

(۳) باشترین نمونه کتبه کانی صدیق سه فیزاده بۆره که یی و ئه یوب رۆسته م و نامیق هه ورامی یه.

٢- بنه چەمی ناوی کاکەیی - ئەهلی هەق:

کاکایی - کاه کاهی بهر له وهی وهك كۆمه لێکی ئایینی سه ره له لبات و بناسریت، خیلێکی كوردی دانیشتووی ده قه رێکی سه ر به هه ریمی لورستانی بچووك - باكور بووه ^(١) و به كه م ناوه یێنانی ده گه رپته وه بو نیهی به كه می سه دهی ك/١٤ز ^(٢).

له سه دهی شازده هه مه وه، به شیکیان ئاوه دیوی شاره زور بوون و ئه وه ش ده زانین كه عه لی به گی کاکه یی ماوه یه ك قه لای سروجکی به ده سه ته وه بووه ^(٣) و هۆزی صاره لی كه ئه وانیش کاکه یین، نیشه جیی لیوای قه ره داغ بوون و له دوو به لگه نامه ی عوسمانی كه ده گه رپته وه بو سالانی ١٥٧٧ز و ١٥٨١ز، ده رده كه ویت كه كیشه و ناكوکییان هه بووه له گه ل میر لیوای قه ره داغ دا و سکا لانه یان گه یاندووه ته به رده سه ت سو لتانی عوسمانی ^(٤).

صاره لی تا ئیستاش به هه مان ناوه وه هه ن و کاکه یین و له دیهاتیکی كه ناری زیی مه زن له خوارووی شاروچکه ی که له ك - خه بات نیشه جیین ^(٥). کاکه ییه کان پاشتر چه ند دیهاتیکیان له ده وروپشی داقوقی خوارووی

(١) هۆزه کانی باکوری هه ریمی لورستان - لورستانی بچووك كه هاوسنوری هه ریمی کوردستان بوو، پتر له خیل و تیره کانی له ك و كه له ورو و گوران و زه نگه نه بوون له مانه ش کاکه یی و مسته وفی قه زوینی ئەمه ی روونکردۆته وه.

(٢) مستوفی قزوینی، تاریخ گزیده، ص ٥٥٠، البدلیسی، شرفنامه، ص ١٤١. چوار سه ده له وه پیشتر، ناوی هۆزی کوردی کیکانی - کیکی هاتوووه كه هۆزێکی دییه و زیاتر ناسراوه و ئیستاش به هه مان ناوه وه هه ر ماوه و له چه ند گوندیکی نیوان موصل و دهوک نیشه جییه و هیچ په یوه ندیه ك و نزیکایه تیه کی به کاکه ییه وه نیه و به هه له و ته نها به پاساوی نزیکیی ناویان، له لایه ن مه لا جه میلی رۆژبه یانی و نوسه رانی دییه وه به کاکه یی دانراون.

(٣) البرزنجی، الفصول فی مناقب عبدالرسول، نشره د. عماد عبدالسلام روف فی کتابه: دراسات وثائقیه عن تاریخ الكرد الحدیث و حضارتهم، ص ٣٤٦، هامش (٦).

(٤) عشائر کردیه فی وثائق عثمانیه، نشره د. عماد عبدالسلام روف فی کتابه: دراسات وثائقیه، ص ٢٨٤-٢٨٥.

(٥) بروانه: نفخ الطیب و تذکره اللیب فی تاریخ رحله السید أحمد النقیب، تحقیق محمود أحمد محمد، مجله کاروان، العدد (٤٦) (أربیل: تموز: ١٩٨٦)، ص ١٥٦.

که رکوک بنیادنا^(۱) و هه‌رچه‌ند له زوووه ئه‌هلی هه‌قن، به‌لام تا رۆژگاری ئه‌مپۆش ناوی هۆزه‌که‌یان به‌سه‌ردا زاله و پتر وهك هۆزیک و هه‌ر به‌کاکه‌یی ده‌ناسرین و ئه‌هلی هه‌قه‌کانی شوینه‌کانی دی به‌م ناوه‌ نانسرین، وهك له‌ یاداشته‌کانی زیوه‌ری شاعیر (۱۸۷۵-۱۹۴۸)^(۲) و گوتاریکی به‌ لاقۆکی (دیاری لاوان)^(۳) و ئه‌م شیعه‌ری شیخ ره‌زای تاله‌بانی (۱۸۳۱-۱۹۱۰) روونده‌بیته‌وه:

چوار عه‌شیره‌ت: کاکه‌یی و وه‌ند و جه‌باری و داووده
ئیتیفایان کردو هاتن چوارسه‌د و په‌نجا سوار^(۴).

سه‌باره‌ت به‌ ناوی کاکه‌یی، ده‌ماوده‌م وا هاتوووه که ده‌میک برایان موسا و عیسی کورانی بابه‌ عه‌لی هه‌مه‌دانی(?) هاتووونه‌ته به‌رزنجه، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌بردوووه رابووونه مزگه‌وتیکیان بنیادناوه، له‌ کاتی داره‌پاکردنی کاریته‌کانی سه‌ر مزگه‌وته‌که، یه‌کیکیان کورتنی هیناوه و نه‌گه‌هیشتوووه‌ته دیواره‌که‌ی دی، له‌م ساته‌دا شیخ عیسی برا بچوک هاتووته‌ده‌ست و موعجیزه‌ی نواندوووه و به‌ موسای کاکه‌ی گوتوووه: کاکه‌ داره‌که‌ راکیشه، ئه‌میش داره‌که‌ی راکیشه‌وه و به‌ پاده‌ی پیویست درێژ بووه‌ته‌وه و گوايه ئه‌م په‌یچی کاکه‌یه‌ بنه‌وانه و ره‌گی ناوی کاکه‌یه‌یه، محمه‌دی کورپی باباره‌سولنی به‌رزنجی (۱۶۳۰-۱۶۹۱) ده‌لێت کاتیک دیتیان کاریته‌یه‌که کورته، هه‌ریه‌که‌و سه‌ریکیان گرت و ناوی خودایان لی هینا و گوتیان "بسم الله" و داره‌که‌ش له‌ هه‌ر سه‌ریکه‌وه دوو بال درێژ بووه‌وه^(۵)، شیخ ماری نو‌دیش (۱۷۵۳-۱۸۳۷) له‌ شیعه‌یکدا یادی ئه‌م روداووه‌ی کردووته‌وه:

وطرفاه خراجا من جذر من کل جانب زهاء شبر
فحق ان نفخر بالجذعین هذا وجذع سید الکونین^(۶).

(۱) داقوق په‌یچی توریکی به‌ واتای مریشک و خه‌لکی ناوه‌ندی شاره‌که‌ش پتر تورکمان بوون، ده‌گێرپه‌وه که خه‌لیل ئاغای کاکه‌یی یان فه‌تاح ئاغای کورپی له‌ داخی تورکمانه‌کان، له‌ به‌رانبه‌ر داقوق دا گوندیک ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه‌و ناوی ده‌نیت خروس وانا که‌له‌شیر.

(۲) گه‌نجینه‌ی مه‌ردان و یاداشتی رۆژانی ده‌ربه‌ده‌ری، پێشه‌کی و په‌راویز محمه‌دی مه‌لا که‌ریم (به‌غدا: ۱۹۸۵)، ل ۸۵.

(۳) دیاری لاوان (به‌غدا: ۱۹۳۴)، ل ۹۱.

(۴) دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، ل ۸۹.

(۵) الفصول فی مناقب عبدالرسول، ص ۳۶۶-۳۶۷.

(۶) الأعمال الكاملة للشیخ معروف النودهي (بغداد: ۱۹۸۴)، ۳/۳۲۷-۳۲۸.

یه کیکی دیش له ساداتی بهرزنجه هر به شیعر پیدایری له م موعجزه ی
 باپیرانی کردوه:

جدعان فخري يشهدان بمجدي جذع هنا قد كان حن لجدي
 ثان ببرزنج بمسجدها الذي عيسى وموسى أسسها بجد
 جدي وعمي إمتد في أيديهما أعظم بخارق جذعنا الممتد
 من لم يصدق فليسأل من ههنا من أهل بيتي فيكسب ودي^(۱).

به لام هیچ کامیان نالین وشه ی کاکه له زاری عیسای باپیره
 هه ره گه وره یانه وه ده رچووه تا بیته سه رچاوه و هو ی ناوانی کاکه یی.
 که چی شیخ ته های بالیسانی (۱۷۲۳-۱۷۹۱) موعجزه یه کی هاوشیوه
 ده گیزیتته وه و ده لیت به گه نجی-پیش سالی ۱۷۴۳-، له ئاکری چاوی به
 بکه ره که ی که وتووه و ناوی مه لا بووه و به کامه لا-کاکه مه لا^(۲) ناوده برا که
 ئاکری نه بووه، وه لی بهر له و ساله و تا مردنی نیشته جیی ئاکری بووه^(۳).

(۱) الفصول في مناقب عبدالرسول، ص ۳۷۶-۳۷۷. محمه دی کوری باباره سول و شیخ
 مه حمودی گله زه ده یی نوسه ری پاشکوی نامیلکه ی (الفصول)، ده لین به سه رهاتی موسا و
 عیسای بهرزنجی باپیریان له کتبی (روضات الجنان) گواستوته وه که گوايه (ابوالسعود
 العمادي: م ۹۸۲/ک ۱۵۷۴) موفتی ده وله تی عوسمانی دایناوه، که چی ئوی موفتی و (شیخ
 الإسلام) کوا کتبی به و ناویشانه هیه و باوریش ناکه م مه به ستیان کتبی (روضات الجنان
 وجنات الجنان) بیته که حافز حوسینی که ره لائی (م: ۹۹۷/ک ۱۵۸۹) به فارسی دایناوه.
 (۲) کاکه مه لا ناویک که خو ی به غریب داناوه (الغریب کاکه ملا)، له بو خاتری فه قی حوسین،
 مونا جاتی شیخ صادقی نوسیوه ته وه، شیخ صادق ئهم مونا جاته ی که به (بهیتی خالد
 پاشا) ناسراوه، به بونه ی نه خو شکه وتنی خالد پاشای بابانه وه (م: ۱۷۴۳) له موصل
 داناوه، محمه د علی قه ره داغی، ده قنامه (هه ولیتر: ۲۰۰۸)، ل ۲۷۷. دوور نیه ئهم دوو کاکه
 مه لایه یه که س بن و ده شیخ بلین له شیخانی بهرزنجه بووه و ره نکه به یاوه ری شیخ
 صادق و له کاتی کشانه وه ی خالد پاشای بابان له به رانه ر شالوی نادرشاهی ئه فشاردا
 هاتبیته ده قه ری موصل و به هدینان و له ئاکری گرسابیتته وه و تا ئه مرؤش لقیکی شیخانی
 بهرزنجه ته کیه و ده رویش و مه نسوبیکی زوریان له دینه کانی ئاکری و رو قیا هه یه.
 (۳) رحلة الشيخ طه بن يحيى الكردي، دار الكتب العلمية (بيروت: ۲۰۰۷)، ص ۱۸۸-۱۹۱.

ئەمە لە كاتێكدا بەلای بەرەبابی شیخانی كاكەیی داقوقەووە بکەری ئەم موعجیزەیه، ئیسحاقی كورپی شیخ عیسی بەرزنجیی باپیریانە و گوایه كاتێك تەكێهە كە بەرزنجە كۆن بوو و پێویستی بە نۆژەنکردنەووە بوو، داریکیان هیناوە تا بێتە راگری دیرەكەكە، دەمێك بڵندیان كرده سەر دیوارەكە بینیان كورته و ناگاتە ئەوسەر، ئیسحاقیش بینی باوکی لە خەمی كورتیی دارەكەیه، چوو سەر دیوارەكە و سەرێکی دارەكە گرت و بانگی باوکی یان برا گەورەكەیی كرد و گوتی: كاكە بیکێشە، دارەكەش درێژ بوووە و لە شوینی خۆی دانرا، ئەمەش بوو هۆی ئەوێ كە زبیراكانی ئێرەیی پێ ببەن و گومان لە براهەتی بوورۆژین و ئەوێان بڵاوكردهووە كە باوکی پیرەمێردی بەسالاچوویان بە پیشنیاری دەرویشەكانی ژنی دیکە هیناوە و گوایه باوکی دروستی ئیسحاق نیە و ئەم بوختانە ناچاری كرد بەرزنجە جیبهیلێت و سەری خۆی هەلبگرێت و روبرو بە نیازخانەكە لە پەردیوەر لە كەناری دەستەراستی روباری سیروان و لە تەنیش گوندی شیخان^(۱).

چۆنیەتی موعجیزەكە و دیاریکردنی بکەرەكەیی كە بەرزنجەیی شارەزور مەیدانی بوو، هەر چۆنێك بووبێت و كام لەم گێرانهوانە راستین یان ئەگەر هیچیان راست نەبن، لەو راستییە ناگۆرین كە كاكەیی-وەك باسكرا- لایەنی كەم لە نیوێ یەكەمی سەدەیی ۸/كۆچی/۱۴زایینیەووە خێلێکی كورد بوو لە لورستانی باكور نەك لە شارەزور و دەشت ناویشی پەيوەندیکی بە وشەیی كاك-كاكەووە هەبێت بە واتای برا گەورە و هەر كە سێكیش بە برا مەزن دابنرێت و گوزارشت لە ریزلینانی بكرێت بە كاكە گاز دەكرێت^(۲)، دیارە كاك-كەكیش پەیقێکی رەسەنی كوردیە و لە مێژووە بۆ ناوانیش بەكارهاتووە، وەك: كەکی باپیرە گەورەیی میرانی دۆستەكی-مەروانی و كەکی مازنجانی حەمیدی میری دەقەرێ ئاكری- سەدەیی ۷/ك/۱۳-كە بە فرمانی خیلافەیی عەباسی نازناوی (مبارز الدین) ی پێ بەخشاو بە مبارز الدین كەك ناوی دەرکرد، پیرشەهریاری هەورامانیش(م): ۱۱۰۷/ك (ز) لە لایەن موریدان و شوینكەوتوانیەووە بە كاكیس ناودەبرا.

(۱) إدمونز، كورد و توك و عرب، دار آراس (أربیل: ۲۰۱۲)، ص ۲۶۵.

(۲) رحلة الشيخ طه بن يحيى الكردي، ص ۱۸۹.

عەباس عەززاوی لە کتێبە کەیدا دەربارەی کاکەیی، کە وتوووەتە هەلە ی زل و قەبەووە دەرەق ناو و سەرەهەڵدانیان و راستیەکانی شیواندوووە و ناکۆکی و نارێکی لە ئاخافتنەکانی بەپوونی بەدیده کرێت و خۆیشی نەیزانیووە دەیهوێت چی بلیت و ئەوانی گرێداووە بە بزاقە شیعیه کانی بەکتاشی و حروفی و عەلی ئیلاهی و تەریقەتی سوهره وەردی و گەراندنەووەی ناویشیان بۆ کاکە رەتدەکاتەووە و وای لیکداووەتەووە کە هەمان کۆمەلە ی (الأخية - برایه تی)ن، کە ئەندامانی بە یه کدییان دەگوت (أخي - برام)، بەوپییه ی خۆیان بە برای یه کدی دەزانی بە پشتبەستن و لیکدانەووەی ئایه تی (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ)^(١)، ئەمانە پاشان لە سەدەکانی دواییدا بە کاکەیی ناسران و لە بنه پرتدا په یوه ندییان بە بزاقی (الفتوة) هوه هه یه کە لە سەردەمی خەلیفە (الناصر: ٥٧٥-٦٢٢ ک/١١٧٩-١٢٢٥ ن) دەرکەوت^(٢).

یارانی ئەهلی هەق لە نیوخۆی کوردستان، سەرەتا بە کاکەیی و دواتر بە ئەهلی هەقیش دەناسران^(٣)، ئەوانە ی ئەودیو لە لای (المنشيء البغدادي)^(٤) و لە یادداشتی گەرۆکە رۆژئاواییه کانی سەدە ی تۆزده هەم و سەرەتای سەدە ی بیستەم بە عەلی ئیلاهی ناو دەبرین کە ئیمامی عەلی دەکەنە هاوشان و بەرجه سته بوونی خودا^(٥) و گوايه دەیان گوت: "من عەلی بە خودا دانانیم، بەلام لە خوداش جوادی ناکەمەووە" و "من نەمگوتوووە عەلی خودایه، وەلی دووپاتی دەکەمەووە کە لە خودا

(١) سورة الحجرات، الآية (١٠).

(٢) الكاكنية في التاريخ، ط٢، مكتبة النهضة العربية (بغداد: ٢٠١٦)، ص ٤-٧.

(٣) ف. أ. ژۆکۆفسکی، مەزەبە ی ئەهلی هەق لە ئێران - سالی ١٨٨٦-، وەرگێڕانی لە روسیه وە ئەنوهەر قادر محەمەد، لە کتێبی: چەند وتاریکی کوردناسی، بنکە ی ژین (سلیمانی: ٢٠٠٨)، ل ٦٢.

(٤) رحلة المنشيء البغدادي عام ١٨٢٠، ص ٦٤-٦٧.

(٥) GEORGE KEPPEL, A JOURNEY FROM INDIA TO ENGLAND, 2/55-57, H. RAWLINSON, NOTES ON A MARCH FROM ZOHAB, P36,39,109.....

راولینسون، سفرنامە راولینسون (تهران: ١٣٦٢ ش)، ص ١٤، ب. لیرخ، دراسات حول الأكراد، ص ٣٩، ویرت بلوشر، سفرنامە بلوشر، ص ٨٧. بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: ایرج بهرامی، أسطوره أهل حق (تهران: ١٣٧٨ ش)، ص ٣٠-٤٠.

جودا نیه^(۱)، دیاره ئەم ئەورپویانە زیاتر لە زاری دەسەلاتداران و کەسانی غەیرە و ناحەزەوێ گۆیبیستی هەبوونیان بوونە، هەرۆهە ک. ج. ریچ (۱۷۸۷-۱۸۲۱) باس لە تورکمانی عەلی ئیلاهی و ئیسماعیلی و چراغ سوندیرەن^(۲) دەکات لە دوزخورماتوو و قەرەتەپە و ئاواهیەکی نزیك دیالا^(۳) و خورشید پاشاش ئەهلی هەقی بە نوصەیری داناو^(۴) و محەمەد حەسەن خان (إعتماد السلطنة: ۱۸۴۳-۱۸۹۶) لە نوسینیکیدا بە عەلی ئیلاهی ناویان دەبات کە بە نوصەیری و غالی-توندپەرە و ئەهلی حەقیش دەناسرین^(۵)، گۆبینۆ ئەم ئالۆزییەیی رهواندۆتەو و دەلیت ئەم مەزەهەبی ئەهلی هەق لەکن عەرەب و تورکان بە نوصەیری و لەکن ئێرانییان بە عەلی ئیلاهی دەناسریت^(۶)، گەپدەیهکی دی دەلیت فارسە شیعەکان بە ئەهلی هەق ناویان دەبەن سەرەرای ناوی کوردپەچە و کەلەشێرکوژ^(۷)؟.

وەلی ئەوان خۆیان بە ئەهلی هەق و یارسان ناودەبەن و ئەم دوو ناسنامەیه لەژێر چەتریکدا کۆیان دەکاتەو، کە وا دیاره ناویکی تا رادەیهک نوین^(۸) و ناو و ناسنامەیی گشتگیر و کۆکەرەوێ هەموو ئەو دەستە و گروپانەن کە شیعەبوون کۆیدەکردنەو و رەنگە لە سەدەیی هەژدەهەم یان کەمیک پێشترەو پێی ناوێ دکرابن و لە سەرەتادا و لە کۆنترین دوو دەقی خۆمالی دا، بە ئەهلی هەق و بە یارسان ناوێ براون و نەناسراون، بەلکو سەرباری ناوی کاکەیی وەک باسکرا،

(۱) ایرج بهرامی، أسطورة أهل حق، ص ۳۳، ۳۶.

(۲) واتا ئەوانەیی سالانە شەویک خردەبنەو و چراکان دەکوژیننەو و گواپە ژنان و پیاویان تا بەیانی بە تاریکی رادەبوین^(؟).

(۳) رحلة ریچ عام ۱۸۲۰، ص ۴۴، ۳۹۴، ۳۹۶، رحلة المنشي البغدادي، ص ۷۴، ۷۷.

(۴) رحلة الحدود بين الدولة العثمانية وإيران، ص ۱۹۹-۲۰۲.

(۵) سه گفتار تحقیقی در آیین أهل حق، ص ۴-۱۶.

(۶) سه سال در آسیا (۱۸۵۵-۱۸۵۸)، ص ۲۲۲.

(۷) ف. أ. ژوکۆفسکی، مەزەهەبی ئەهلی هەق لە ئێران، ل ۶۲.

(۸) شیخ رەزای تالەبانی لە شیعەرەکەیی دا، کاکەبیەکانی کەرکۆکی بە (یارانی دیدار) و (یارانی جەم جەم) ناوبردوو، دیوانی شیخ رەزای تالەبانی، ص ۹۷-۱۰۰.

هەر دەستەوبە ناوی بنەرەتی و دروستی خۆیەوه دەناسرا : ناووسی^(۱)،
مقەدەمیە، یان بە ناوی ھۆزەکانیانەوہ: صارەلی، سیامەنصوری، لەکی، زەند،
کرانی، کولیائی، ئەفشاری، جەلیلوہندی، خواجەوہندی^(۲).

ئێفانۆف (۱۸۸۶-۱۹۷۰) لەمبارەییەوہ دەلیت: "بە دوور دەزانریت ئەم
کۆمەلەییە دەزگا یان ریکخراویکی ئایینی مەرکەزیان ھەبیت، ئەم کۆمەلەییە نە
سەرۆکیکی ددانپیدانراو، نە ئۆرگانیکی ریبەدی، نە بنکە و ناوہندیکی
سەرکردایەتی، نە دەستەییەکی روحی بەمانای وشە نە دۆگمایەکی ریکوپیک، نە
کتیبیکی پیروزیان ھەییە، تەنانەت ھیچ کتیبیکی ئایینیشیان نیە کە شایەنی ئەو
ناوہ بێت و لەلایەن ھەمووانەوہ وەک ھەر کۆر و کۆمەلەییەکی بی سەوادی
نەخویندەوار جیگای بپروا و بەقا بێت"^(۳).

۳- کوردستان لانکەییەکی گروپ و باسکە شیعەکان:

ئەوہی لیرە پربایەخە و گرنگیی خۆی ھەییە بۆ دۆزینەوہی سەرەداوی
سەرھەلدانی ئەھلی ھەق و سەلمانندی دیرینی و رەگداکوئاییان و پێشقەچوونی
بیروباوریان، ئەوہییە کە تا ناوہراستی سەدەیی سێھەمی کۆچی/نۆھەمی زایینی،
ئیسلام سەرکەوتنیکی ئەوتۆی لە چیاکانی کوردستان بەدی نەھینابوو و ئەوہندە
تەشەنەیی نەکردبوو لە نیو دێھاتی و چیانشینانی کورد و خیلافەیی ئیسلامی
دەسەلاتیکی وا پتەوی نەبوو بەسەر ئەم ناوچە شاخاویانەدا^(۴)، ھاوکات لەگەڵ
سەرھەلدانی دیاردەیی پەرتبوون لە شیعەگەری دا، شارەزور و کرماشان بوونە
مەکوئیەکی لەبار و مەیدانی کۆشش و چالاکیی تەبلیغی ئەندامانی حیزب و دەستە

(۱) زین العابدین الأردلانی، الیمانیات المسلموۃ، ص ۴۱.

(۲) النوافض للروافض، ص ۱۰۸.

(۳) پەپرەوانی راستی، ل ۱۱-۱۲.

(۴) بگەپتوہ بۆ کتیبەکەم: کورد و کوردستان لە رۆژگاری خیلافەیی ئیسلامیدا، چاپی سێھەم
(ھەولێر: ۲۰۱۳)، ل ۷۵-۸۰.

شیعیه جوڙبه جوڙ و هه ڦره که کان، شاروچکه ی بیر^(۱) - وه ک نمونه - له میژ وه وه ک شایه تحالیک ده لیت: "دهره تانی هه رچی هه لاتوان و باره گای گشت غاره تگه ران بوو"^(۲)، به مه ش جوڙه تیکه لیبوونیک له نیوان هه ردوو لا هاته کایه وه و کارلیکردن و ناوینته بوونی هزری لیکه و ته وه، نیمه له مباره یه وه به لگه ی ته واو شک نابهن، به لام نه وه ده زانین که له کن زانایانی سوننه، سه رجه م شیعیه ی باتنی (الباطنیة) ته نها به ناو و روخسار ئیسلامن، نه گینا له گه ل مه جوسی و مه زده کی و خوږه مدینی و بابه کی دا دوو رووی یه ک دراون^(۳) و زانایانی کوردیش هاوړایان بوون^(۴).

هه ر نه وانه بوون خه لگی شاروچکه ی بیریان کرده موسلمان له سه ر مه زه بی شیعیه ی صالحی زهیدی، پیده چیته بانگخوازه زهیدییه کان له ده سته ی گه وره بانگخوازه سه نه ی کوری صالح (م: ۱۶۸/ک/۷۸۴ن) که به (الصالحیة) ده ناسران، له غیابی ده سه لاتیکی ناوه ندی به هیژدا، دزه یانکرد بیته ناوچه شاخاوییه په رگیر و دووره ده سته کانی شاره زور و که وتبیتنه بلاوکردنه وه ی بیر به رنامه ی خوین، بیگومان بانگخوازانی زهیدی و باتنی له هه ریمه کانی ده یله م و ته برستان و چپیاکان دا کارا و چالاک بوون^(۵) و پاشماوه ی هزری شیعیه ی زهیدی تا روژگاری شه رستانی (م: ۵۴۸/ک/۱۱۵۳ن) له وه هه ریمان هه روی هه بوو^(۶).

(۱) بیر باژیریکی تووش و قایمه له شاره زور، یاقوت الحموی، معجم البلدان، ۱/۴۱۲. پیده چیته بیر بیاره بیته. بیر له ناساندنی شاره زور دا (معجم البلدان، ۲/۱۶۵) به هه له خوینداوه ته وه و کراوه به (شین).

(۲) مسعر بن المهلهل، الرسالة الثانية، ص ۱۱، معجم البلدان، ۳/۱۶۵.

(۳) البغدادي، الفرق بين الفرق، ص ۲۹، ۲۵۲-۲۵۳، الغزالي، فضائح الباطنية، تحقیق عبدالرحمن بدوی، مؤسسة دار الكتب الثقافية (الکویت: بلا)، ص ۱۱-۱۸، ۳۴.

(۴) رسائل في الرد على الرافضة، ص ۳۸.

(۵) پروانه: مسکویه، تجارب الأمم، دار الكتب العلمية (بیروت: ۲۰۰۳)، ۵/۲۵۰.

(۶) الملل والنحل، ص ۱۲۸، بگه ریوه بۆ: کورد و کوردستان له روژگاری خیلافه ی، ل ۷۷.

دهبیت ئەم صالحیە زەیدیانیە هەلگری ئایدیایکی نامۆ و تەواو جوداواز بوو، بۆیە ئێستا لە کەشوەهەوای ئایینی و مەزەهەبی شارەزور و بیروباوەری خەلکە کەمی که زیاتر سوننە و مەولای خەلیفە دادپەرەری ئومەوی عومەری کۆری عەبدولعەزیز بوون و پێدەچیت گوتاری ئایینی زبەر و نەشیایان لێ بیسترایبیت دەرەق خولەفای راشدین و ئال و هەقالانی پێغەمبەر و رێپەرەسمی نابەجی و نەگونجایان لێ بەدی کرابیت، بە رادەیهک که نەک هەر لێیان قبول نەکراوه، بەلکو بە درێندانەترین شیوه بەرپەرچ دراونهتەوه و کار بوو بنەبەرکردنیان کراوه، ئەوه بوو خەلکی نیم ئەزرا - خورمال^(۱) سالی ۳۴۱/ک/۹۵۲ هەلیانکوتایە سەریان و کەوتنە کوشتن و بپین و تالانکردنیان و بەوهندهش نەوهستان بەلکو سوتاندیان^(۲).

جگە لە زەیدی، پاشماوهی ناووسی (الناووسیة) و ئیسماعیلی موبارەکی (المبارکیة) که لە حیزبە شیعییە بەراییهکانن، چ بە ئایدیا چ بە ناویش لەناو دەسته و بالەکانی ئەهلی هەق بەدیدهکرین که دواتر دێینهوه سەریان.

هاوکات ئەوهی هیچ گومانیک له خو ناگریت و یەکلایۆتەوه ئەوهیه که بانگەشهکارانی ئیسماعیلی هەر زوو و بە ماوهیهکی که م پاش سەرەلانیان، توانییان دزە بکەن و خۆیان بخزیننە ناو چەند ناوچهیهکی کوردستان و په یوهندی به ژمارهیهک کوردهوه بکەن و به هزر و دروشم و ئامانجهکانی بانگەشە ئیسماعیلی ئاشنایان بکەن و لەمبارەیهوه زیاتر له دهقی ههیه^(۳)، بگره به پێی ئاخفتنی بهغدادی (م: ۴۲۹/ک/۱۰۳۷) کوردانی هەریمی چییا - واتا شارەزور و لورستانی بچووک و کرماشان و هورامان و ئەردەلان - و دانیشتوانی چیایهک به ناوی بدین(?) له هەریمی نازەریجان له پیشهوهی ئەو نەتەوه و خەلکانه بوون که به ههول و پیکۆلی بانگەشهکاره پیشهنگهکان بپروایان به هزر و بهرنامهی ئیسماعیلی هینا^(۴)، یهکی له مانه عهلهوی - عهلیزادهیهک بوو له

(۱) نیم ئەزرا واتا نیوهی ریگا و زۆر نزیکه هەر خورمالی ئیستا بیت.

(۲) الرسالة الثانية، ص ۱۱، معجم البلدان، ۱۶۵/۳.

(۳) بگه پێوه بۆ: البغدادي، الفرق بين الفرق، ص ۲۵۰، ابن الجوزي، المنتظم، ۲۹۷-۲۹۸.

(۴) الفرق بين الفرق، ص ۲۶۶.

سه‌رده‌می خه‌لیفه (المعتمد: ۲۵۶-۲۷۹ک/۸۷۰-۸۹۲ن) ده‌رکه‌وت و خۆی به (الرافع بالله) ناساند و کوردانیکی له‌خۆ کۆکرده‌وه و وه‌ک میژوونوسی‌ک ده‌لیت له‌خشته‌ی‌بردن و فریویدان^(۱).

سه‌ریاری ئه‌وه‌ی که کورد له بزاقی قه‌رامیته‌ش به‌شداریکردوه، که سالی ۲۷۸ک/۸۹۱ز بۆ یه‌که‌مجار له ده‌قه‌ری کوفه ده‌رکه‌وتن و یه‌کیک له فه‌رمانده مه‌یدانیه‌کانی قه‌رامیته جه‌غه‌ری کورپی حه‌میدی کورد بوو^(۲) و کابرایه‌کی شماره‌زوری و یه‌کیکی دبی دینه‌وه‌ریش، ناویان له ریزی ئه‌و که‌سانه هاتوو که گوايه به دیداری ئیمامی مه‌دی (صاحب الزمان) گه‌هیشتون^(۳) و خه‌لکی دینه‌وه‌ر و کرماشان پیتاک و کۆمه‌کیان^(۴) بۆ ئیمامانی شیعه ده‌نارد^(۵)، ته‌نانه‌ت ریگرانی کوردیش ئیمامانی ئه‌هلی به‌یتان خۆشده‌ویست^(۶).

شیعه‌ی نوصه‌یریش که له گروه هه‌ره توندپه‌وه‌کانه و به‌ناوی محه‌مه‌دی کورپی نوصه‌یری نومه‌یری (م: ۲۷۰ک/۸۸۴ن) دامه‌زینه‌ره‌وه ناو‌نراوه، له ساتی ده‌رکه‌وتنیه‌وه لای کورد نامۆ نه‌بووه و فازۆ یان فادۆی کورد (فازویه الکردي) یه‌کیک بوو له یارانی ئیمام (الحسن العسکري) و له که‌سه نزیک و هاوبیره‌کانی محه‌مه‌دی کورپی نوصه‌یر^(۷)، دواتر باهی خۆی جه‌ماوه‌ری له کوردستان په‌یدا کرد و میر شه‌ره‌فه‌دینی رۆژه‌کی خودانی به‌دلیس له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ۸ک/۱۴ز گومانی ئه‌وه‌ی لیده‌کرا نوصه‌یریه^(۸)، خورشید پاشاش خه‌لکی گوندی زه‌رده‌ی

(۱) المقدسي، البدء والتاريخ (باريس: ۱۹۱۹)، ۱۲۵/۶.

(۲) بگه‌رپوه بۆ: کورد و کوردستان له رۆژگاری، ل ۱۰۴-۱۰۵.

(۳) الأربلي، كشف الغمة في معرفة الأئمة، ۲/۲۸۵-۲۸۶، رسول جعفریان، تأريخ تشيع در ایران، ص ۲۸۳.

(۴) ده‌بیته مه‌به‌ست پینجیه‌ک بیته که ئه‌رکبوو له ئه‌ستۆی هه‌ر شیعه‌یه‌ک بیته به ئیمامی زه‌مانی خۆی.

(۵) ابن طاووس، فرج المهموم في تاريخ علماء النجوم (قم: ۱۳۶۳ش)، ص ۲۳۹-۲۴۳.

(۶) كشف الغمة في معرفة الأئمة، ۳/۴۸.

(۷) الخصيبي، الهداية الكبرى، ص ۳۳۸.

(۸) العمري، التعريف بالمصطلح الشريف، ص ۵۴.

لاى سه رپول زه هاو و هۆزى هه ليلانى كوردى فه يلى و زۆربهى هۆزى گۆران كه
ئهمانه تيكرا ئه هلى هه ق بوون به نوصه يري داناون^(١)، له راستيدا نوصه ير له كن
ئه هلى هه ق پله يه كى بلنډى هه يه و يه كيكه له هه قالانى دلسووزى ئيمامى عه لى.

جگه له مانه، دهسته يه كى دىي شيعه ده ركه وت و هه ر به (الإسحاقية)
ناوده بران و بپروا ناكريت په يوه ندىي به (الإسحاقية) يه كه مه وه هه بيت كه
يه كسه ر پاش مردنى جه عفه رى صادق ده ركه وت، ئه مه يان ده گه پيته وه بو
ئيسحاقى كورپى محه مه دى نه خعى، ناسراو به (النخعي الأحمر: م ٢٨٦ ك/٨٩٩ ن)
چۆنكه وهك ده لئىن سه رى رووتا وهى به ماده يه كى سوور ره نگه ده كرد و
كه چه ليه كه يى ده شارده وه.

ئهم كابرايه خۆى به شوينگره وهى دوا ئيمامى ناسراوى شيعه ي موسه وهى
ده زانى^(٢) و بپروا و بوچوونه كانى ده ره ق ئيمامى عه لى و كوڤ و نه وه كانى له
دوو توپى چه ند كتىبى كدا بلاوكرده وه و هه نده په رگير و سه رسه خت بوو تا ئه و
را ده يه ي زانا و هه والزانانى شيعه به زه نديق و گومرا و لاده ر و درۆزن دا يده نيئ و
ئه و فه رموودانه ي ره تده كه نه وه كه له مه ر فه زل و مه زنيئى ئيمامى عه لى
گيراويه تيه وه، ئه و به وه نده وه رانه وه ستا پله و پايه ي عه لى تا ئه وسه رى
هه لى كيشينى، به لكو هه موو سنوره كانى به زاند و راستاو پاست ده يگوت ئيمامى
عه لى خودايه و دواتر وهك خودا له شيوه ي حه سن و حوسين ده رده كه ويته وه و
ئه گه ر هه زاران كه سيش بن، ئه وه هه ر ته نيا عه لى خۆيه تى و هه ر ئه ويشه
محه مه دى به پيغه مبه رايه تى راسپاردوه^(٣).

زيده رپۆيى له م ئاسته، سه ره رپاي ئه وهى ته واو ده رچوون بوو له
چوارچيوه ي ئيسلام، خه لكانى كى له عيراق ده ستخه رپۆ و گيرۆده كرد و په لكيشى

(١) رحلة خورشيد باشا، ص ١٩٩، ١٥٢.

(٢) ابن طاووس، فرج المهموم في تاريخ علماء النجوم، ص ٢٤٠.

(٣) سه معانى له باره يانه وه ده لئيت: "وجماعة من غلاة الشيعة يقال لهم الإسحاقية نسبوا إلى
إسحاق بن محمد النخعي الأحمر الكوفي وهؤلاء الملاعين يعتقدون في علي رضي الله عنه
الإلهية"، السمعاني، الأنساب، دار الجنان (بيروت: ١٩٨٨)، ١/١٣٦.

ناوخۆی کردن، بەلکو بەرەبەرە زیادیان دەکرد و لە سەدەکانی دواتر، بوونە
بالیکی شیعیی سەربەخۆ و بە ئیسحاقیه دەناسران و شاری مەدائین -سەلمان پاک
مەکوژی گردبوونەوهیان بوو^(۱).

ئەمانە ئیمام عەلی یان لە مرۆقبوون بردە دەرەوه و گەیانیدانە جیهانی
غەیب و پێیان وابوو بەر لە خولقاندنی ئاسمان و زەوی هەبوو و پێیانیش وابوو
کە دەرکەوتنی روحانیەت و شتە روحیەکان لە جەستە مرۆقدا دیاردەیه کە،
مرۆقی ژیر و هۆشمەند ناتوانیت نکۆلی لێ بکات، چ ئەو روحە خێرخواز و
چاکەکاربێت وەک دەرکەوتنی حەزرتی جوبرائیل لە جەستە کەسانیک و
خۆنیشانسانی لە شیوەی عەرەبیکێ چۆلەوانی، یان بەدکار و شەپانگیزبێت، وەک
دەرکەوتنی شەیتان لە روخساری مرۆقدا و ئەنجامدانی کاری خراپە بە دەستی
مرۆق و هەرەها دەرکەوتنی جن لە شیوەی ئادەمیزاد و ئاخافتن بە زمانیان، هەر
لەم روانگەیهوه دەرکەوتنی خودی خودای مەزن لە روخساری مرۆق خۆی دەربخات،
ئەگەر پاش پیغمبەریش هیچ کەسێک لە ئیمامی عەلی و لەدووی ئەویش کەس لە
نەوهکانی هەژیر و پەسندتر و باشتر نەبێت، ئەوا ئاساییە کە خودای هەق لە
شیوەی ئەوان دەرکەوت و بە زمانی ئەوانەوه بناخقیب و بە دەستی ئەوانیش
کارەکانی خۆی رابپەرینیت، ئەم تاییبەتمەندیەش تەنیا تەرخانکراوه بۆ عەلی،
چونکە تەنها ئەو بوو دەستگرتن و پشتیوانیی ئیلاهی لە پشتبوو، بە پاساوی ئەم
راستیانە، ناوی ئیلاهی و خوداوەندیان لەسەر دانا، ئەوه عەلی بوو توانی شەری
دووڕوو و هەلپەرستەکان بکات و دەروازە قەلای خەیبەر لە بنەوه هەلبتەکیینیت،
ئەگەر پشتیوانیک ئیلاهی لە پشت نەبوایه و پشتگیری نەکرایه، ئەوا چۆن
دەیتوانی ئەم کارانە بکات، ئەوه خودایە لە ناو ئەودا بەرچەستە بووه،
شەهراستانی ئەمانە و نوصەیری بە دوو حیزبی هاوچەشن و هاویر دادەنیب و

(۱) ابن الجوزي، المنتظم، ۴/۱۲-۴۰۵، هەرەها بروانه: الخطيب البغدادي، تاريخ بغداد، دار
الکتب العلمیة (بیروت: ۱۹۹۷)، ۶/۳۷۵-۳۷۷، الذهبی، میزان الاعتدال في نقد الرجال، دار
الکتب العلمیة (بیروت: ۱۹۹۵)، ۱/۱۹۶-۱۹۸.

دهلێت ئیسحاقی پتر عەلی دەکەنە هاویشکی پیغمبەر، که چی نوصهیری لایەنی ئیلاهی له عەلی دا زال دەکەن^(۱).

بەلگه و ئاماژەیهکی وا نیه که ئەمانه دەستیان به کوردستان راگههیشتبیت و خۆیان گه یاندبیتته ئەو دهقه رانهی که مه کو و زیدی یارانی ئەهلی هه قن، به لام هاویری و لیکچوونیکێ تهواو به دیده کریت له نیوان دید و روانینی ههردوو لایان ده رهق ئیمامی عەلی، و پیرای لیکچوونی ناوی ئیسحاق و سه هاک^(۲). له سه ده کانی دواتر دا، کوردستان بووه مه لبه ندیکێ ئاوه دانی بزافه شیعه توندپه وه کان، ئیسماعیلیه نزارییه کانی ئیران که به (الباطنیة) و (الحشیشیة) ده ناسران و پتر له سه ده و نیویک (۱۰۹۰-۱۲۵۶ز) حوکمیانکرد و قه لای ئەله مۆت ناوه ندی ده سه لاتیان بوو و هۆلاکو له سالی ۶۵۴/ک/۱۲۵۶ز له ناویبردن و قه لا و باره گه کانی داگیرکردن، دیاره ئەمانه به نهینی بانگخواز و چالاکوانی خۆیان بو کوردستانیش ناردوو، به قسه ی مارکو پولو (۱۲۵۴-۱۳۲۴ز) شیخ عه لئه دینی دوا شیخی ئیسماعیلیه کانی قه لای ئەله مۆت، نوینه ری خۆی ره وانیه ی کوردستان و دیمه شق کردبوو^(۳).

۴- سه ره لدانی کاکه یی-ئه هلی هه ق:

ئه وه ی تا هه نوکه زانراوه، به ر له سه ده ی حه قده هه م شتیکی وا له باره ی کاکه ییه وه نه نوسراوه و نه شه ره فخانی به دلپسی و نه هه یچ میژوونوس و گه رۆکیکی دی به راشکاوی باسی هه بوونیانی نه کردوو و ره نگه کۆنترین به لگه ی ره وانیه ی هه بوونی کۆمه له خه لکانیکێ به ده ر له ئیسلام، یان لاده ر و ده رچوو له

(۱) الملل و النحل، ص ۱۵۱-۱۵۲.

(۲) سه ره داویک بو په یوه ندی نیوان خه لکی ده ینوه ر-صه حنه و (إسحاق الأحمر النخعي) هه یه، بروانه: ابن طاووس، فرج المهموم فی تاریخ علماء النجوم، ص ۲۳۹-۲۴۰.

(۳) فرهاد دفتری، الإسماعیلیون تأریخهم وعقائدهم، ص ۵۰. گریمانیه ی بی به لگه و دوور له راستی واش هه یه که سه ره لدانی ئەهلی هه قه کانی کوردستان په یوه ست ده کات به روداو و گۆرانکاریه کانی سه ده ی ۶/ک/۱۲ز یوه و گوایه دامه زینهرانی له ئیسماعیلیه ئاواره کانی هیندن که به ره و کوردستان هه لاتن و گیرسانه وه. بروانه: ئیفتاؤف، په یره وانیه راستی، ل ۳۴-۳۵.

ئىسلامى سونى باو و چەسپىو لە كوردستان، ئەو بەيىت كە قازى محەمەدى مەراغەيى (م: ٥٩٠/ك/١١٩٣) ^(١) گىراوئەتەو كە چۆن شەوئەك لايداوتە مزگەوتى دىيەكى شارەزور و لە نزىكەو دە كەسى جوالقى ^(٢) - جوالپۆشى بىنيو و گوايە پەنگىشى و كارى دزىوى لى دىتوون ^(٣).

پىدەچىت ئەم تەرزە خەلكە نامۆ و لاسارانه، هەر هەوادارى ئەو دەستە و تاخمە پىنەگىر بە ئىسلامانە بن كە دواتر چەترى ئەهلى هەق كۆى كردنەو، ئەو تا گەپۆكى فەرەنسى جوزيف ئەرتور گۆبىنو دركى بەو راستىە كردوو كە ئەهلى هەق بە روالەت موسلمانن، دەنا پىنەمبەريان لەكن قبول نىە و پى ناكەن بە مزگەوتەكاندا، مەگەر لە ناچارى يان لە دەمى پىويستدا نەبىت، ئازاديشيان بەخشىو بە ژنانيان و رىگايان بۆ والا كردوون روخساريان نيشانى كەسانى بيانى بدن و لە شايى و گۆفەندەكاندا بى سەرىپۆش دەستى پياوان بگرن، لەمپروەو رىساگەلىكيان بەزاندوو و بەهۆى رەچاوكردنى هەندىك ياسا و دابونەرىتى جفاكى موسلمانانى دەرھاوسىيانەو، بىروباوهرى نەپەنى - نەپىنى خۆيان لە ناخياندا دەپارىزن ^(٤).

لە لايەكى دىەو، لە سەردەمىكى ناديار و لە گۆشەيەكى لاپى كوردستاندا، كوردانىك پەيدا بوون كە بە خۆشيانان (قوم خوشيانان) خۆيان دەناساند، روون نىە ئەمانە كىن و كەنگى و لە كام لاي كوردستان سەريان هەلداو؟ هەچەند گومانىكى زۆر بۆ ئەو دەچىت كە لە شارەزور گەشەيان كردىت. مەگەر ئەوئەندە نەبىت كە

(١) ناوى تەواوى: (صدر الدين أبوبكر محمد بن عبد الله بن عبدالرحيم المراغي) يە، قازى باژىرى مەراغەيى ئازەربىجان بوو، جارىك سالى ٥٣٨/ك/١١٤٣ز و جارىكى دى سالى ٥٧٥/ك/١١٧٩ز لە مەراغەو چووئە بەغدا و گەراوئەتەو و ديارە لەم گەشت و گەپانەيدا بە شارەزوردا گوزەرىكردوو.

(٢) جوالق: هەر جوالى كوردى و فارسىە و لە عەرەبىدا كراو بە جوالق.

(٣) ابن الخطيب، فسطاط العدالة، لە: محمد رضا شفىعى كدكنى، قلندرىە در تأريخ، ص ٥٢١، وەرگىراو.

(٤) سە سال در آسيا (١٨٥٥-١٨٥٨)، ص ٢٤٣-٢٤٤، ب. لىرخ، دراسات حول الأكراد، ص ٣٩.

پاشماوهی مه زده کی - خورهمی بوونه و له سه ره تای سه دهی هه فته می کۆچی / سی زده هه می زایینی هه بوونه و دوو ئەندامیان: محهمه دی کورد و شه مسی کورد، چوونه ته ریزی قه له نده ریه کانه وه و بوونه ته هاوکاری جمال الدین ساووجی (م: ۶۳۰/ک/ ۲۳۲ ز) شیخ و دامه زینه ری بزاقی قه له نده ری^(۱) و له و چوار پینچ شاگرده کارا و به بزاقته ی ساووجی بوونه که بره وه یان به دیارده و به رنامه ی قه له نده ری داوه و به جیهانی ئیسلامیدا په خشیان کردوه، محهمه دی کورپی محهمه دی کورپی مه حمودی ناسراو به (ابن الخطیب)^(۲) که ره نگه هه مان زانا و میژوونوسی گومناوی کورد (ابن الخطیب الهذبانی الأربلی) بیّت^(۳)، له کتیبی (فسطاط العدالة فی قواعد السلطنة) که سالی ۶۸۳/ک/ ۱۲۸۴ ز له شاری ئاقسه رای ئەنادۆلّ به فارسیی دایناوه، تاکه سه رچاوه ی ئەم بابته گرنگ و بالکیشه یه^(۴).

به هه رحالّ قهومی خۆشینان هه رچییه ک بن، پاشتر بوونه به شیخ له ئەهلی هه ق و خۆشینیش کی بیّت، پایه ی بابا و شاهمی پیّ به خشرا و بوو به یه که م به رجه سته که ری خوداوه ند له کوردستان^(۵) و گوندی باوه خۆشیننی رۆژئاوای دهریه ندیخان ده شیتّ په یوه ندیه کی پته و و راسته و خۆی به خۆشین و میلیه تی خۆشینانه وه هه بیّت^(۶).

(۱) له باره یه وه بروانه: الذهبی، تأریخ الإسلام، دار الكتاب العربي (بیروت: ۱۹۹۳)، ۴۵/۴۳-۴۲۴.

(۲) بروانه: حاجی خلیفه (ت: ۱۰۶۷هـ/ ۱۶۵۷م)، كشف الظنون عن أسامي الكتب والفنون الناشر: مكتبة المثنی (بغداد: ۱۹۴۱)، ۲/۱۲۵۹.

(۳) ئەوهی له سالی ۶۸۳/ک/ ۱۲۸۴ ز دانیه کی کتیبی (مختصر سیر الأوائل والملوک و وسیلة العبد المملوک) ی کرپوه، بروانه: ابو الفضائل محمد بن علي بن نظيف الحموي (ت: فی حدود ۶۴۰هـ/ ۱۲۴۲م)، التأریخ المنصوري، تحقیق: أبو العید دودو، مطبعة الحجاز (دمشق: ۱۹۸۱)، ص ۱۲.

(۴) "این محمد کُرد و شمس کُرد هر دو کُرد بودند از قوم خویشینان، بر مذهب مزدک"، فسطاط العدالة، ص ۵۵۰، ۵۶۰. له: شفیعی کدکنی، قلندریه در تأریخ، ص ۲۳۶-۲۳۸، ۵۲۲، وه رگیراوه.

(۵) دوواتر دیننه وه سه ره ئەم بابته ته.

(۶) له م سالانه کرا به ناوه ندی ناحیه.

هه‌رچه‌ند یارانێ ئه‌هلی هه‌ق، سه‌ره‌تای ده‌رکه‌تنی خوداوه‌ند(مظاهر إلهی) له‌ نێوانیان دا ده‌گه‌رێننه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌مانی یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی عه‌باسی^(۱)، وه‌لێ زۆر ئاسته‌مه‌ به‌ وردی بزانه‌یه‌تی که‌نگی یه‌که‌م ده‌سته‌ی ئه‌و گروپ و باسکه‌ شیعیه‌یانه‌ی که‌وا له‌ ئیستادا ناوی کاکه‌یی- ئه‌هلی هه‌ق کۆیان ده‌کاته‌وه‌، له‌ لوپستان و کرماشانا سه‌ریه‌له‌دا و ره‌گی خۆی داکوتا و چۆن و تا چ راده‌یه‌ک سوود و که‌لکیان له‌ بیروباوه‌ر په‌ باو و نایسه‌لامیه‌کانی ناوچه‌که‌ وه‌رگرت، چونکه‌ وه‌ک ئیفاانوۆ ده‌لێت: "مسۆگه‌ر له‌ حالێ گرووه‌یه‌کی نه‌خوینده‌واری ده‌وارنشین و لادیده‌دا که‌ به‌ ده‌گمه‌ن هاتوچۆی ناوه‌ند و مه‌له‌بنده‌کانی ژیان و شارستانیه‌تی ولاتانیان ده‌کرد، ناشیته‌ مه‌زنده‌ی میژوویه‌کی واقیعی بکریته‌، هاتنه‌گۆری کۆمه‌له‌یه‌کی تازه‌ به‌ رواله‌ت، ئاکامی پرۆسه‌یه‌کی دووردریژه‌، ئه‌م هاتنه‌ ئارایه‌وه‌ هه‌رگیز هاوشان و هاوکاتی روداوێکی نائاسایی نه‌بووه‌ که‌ سه‌رنجی دونه‌ی ده‌ره‌وه‌ی راکیشابیه‌ت، سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ میژووش شتیکی ئه‌وتۆی پێ نیه‌ سه‌باره‌ت به‌م ده‌فه‌ره‌ تا قسه‌یه‌کی لی بکات"^(۲).

مینۆرسکیش پێیوایه‌ که‌ ئه‌هلی هه‌ق لقوپیۆپی زۆری هه‌یه‌ و پیکهاته‌یه‌کی ئایینی وایه‌ نین یه‌کیته‌ی بیروباوه‌ر کۆیان بکاته‌وه‌، به‌لکه‌ له‌وه‌ نزیکن که‌ بزافه‌گه‌لیکی هاوپه‌یوه‌ندن و له‌ جۆره‌ یه‌کیته‌که‌دا ریکه‌رابیه‌ت^(۳).

وا دیاره‌ سه‌ره‌تا وه‌ک چه‌ند شانه‌یه‌کی بچوکی خامۆش و ته‌ریک بووبیه‌ت و له‌ گوندگه‌لیکی لاریی ناوچه‌رگه‌ی چیاکان گیرسابیه‌ته‌وه‌ و هه‌یچ چالاکیه‌کی فکری یان جموجوولێکی بانگه‌شه‌یانه‌ی نه‌واندیه‌ت بووبیه‌ت مایه‌ی سه‌رنج و هاوردانه‌وه‌ی خه‌لکانی ده‌وربه‌ریان، به‌ سه‌واد و خوینده‌واریش نه‌بوونه‌ تا شتیکی بنووسن، دیاره‌ تا هه‌نوکه‌ش له‌ یازده‌ لق و بنه‌ماله‌ پیکدین و هه‌ر یه‌که‌یان بیروباوه‌ری تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌^(۴)، له‌وانه‌ : ئیبراهیمی، داودی، میری، سولتان

(۱) سه‌ سال در آسیا، ص ۲۵۲.

(۲) په‌یره‌وانی راستی، ل ۲۰.

(۳) دائرة‌ المعارف الاسلامیه‌، ماده‌ أهل الحق، ۳/۹۵.

(۴) نامه‌ سرنجام یا کلام خزانه‌، ص ۲۳.

بابری، خاموشی، یادگاری، شاه ئه یازی، خانه تاشی...^(۱). که یخه سره و ئه سفندیاریش (سه دهی ۱۰/ک/۱۶) له خه لکانیکی عه لی ئیلاهی ده دویت له کویستانه کانی رۆژه لاتی ئیران له نزیک ولاتی خُتا^(۲)، بیگومان ئه مانه په یوه ندییان به کوردستانه وه نیه^(۳).

وه لی ئه وهی تا هه نوکه ساخبۆته وه، یه که م ناوه یانی راسته وخوی کاکه یی (الکاکائیة) وه ک گروپیکی شیعیی په رگیر، ده گه پیته وه بۆ ناوه راستی سه دهی حه قده هم^(۴)، ئه و ده مه ی وا به ته واوه تی چوو بوونه ئامیزی شیعه گه ریه وه و له بیروباوه ره کۆنه کانی کوردستان دابرابوون. له و بروایه دام پیتتر باسی هه بوونیان به م ناوه له ئارادا نه بووه و ئه وهی راستی بیت تا سه دهی نۆزده هم هه نده ناسراو نه بوون و شتیکی وایان له باره وه نه نوسرابوو، تا ئه و ده مه ی ده نگوباسیان که وته نیو یاداشت و سه رنجی دیبلومات و گه رپیده ئه وروپیه کانه وه، به لام سه یر له وه دایه له م یه که م ده قه دا، هیچ باسوخواسیکی سولتان سه ها ک-ئیسحاق له گۆرپدا نیه، به لکو شیعه یه کی هه ره توندیره ون و ئیمامی عه لی یان له کن هاوئاستی خودایه، محمه دی کوری باباره سول که بۆ خویندن له به رزنجه وه روویکردبووه هه مه دان، دیاره له نزیکه وه ئاشنایی له گه ل په یدا کردوون و له باره یانه وه ده لیت: ئه مانه به سیامه نصوری و شاه بابایی^(۵) و صارولیش ده ناسرین، به لای ئه مانه وه خودا چووه ته ناو جه سته ی عه لیه وه، پاشان چووه ته ناو جه سته ی یه ک له دووی یه کی کور و نه وه کانیه وه، ئه و جا چووه ته ناو شیخه که ی سه رده می خویانه وه^(۶).

(۱) سه سال در آسیا، ص ۲۵۵، نامه سرنجام، ل ۲۴-۲۸.

(۲) "در بیان عقاید علی اللهیان در کوهستان مشرق نزدیک به ختا"، کتاب دبستان مذاهب، کتابخانه طهوری (تهران: ۱۳۶۲ش)، ص ۲۶۵-۲۶۷. جیگای داخه محمه د ئه مین زه کی ئه م زانیاریانه ی وه ک خوی له م کتیبه وه رگرتووه و وای زانیوه مه به ست ئه هلی هه قه کانی کوردستانه. خولاصه یه کی تاریخی کورد و کوردستان، چاپخانه ی دار السلام (بغداد: ۱۹۳۱)، ل ۲۷۹-۲۸۱.

(۳) گۆببنۆش جیاوازیی ده کات له نیوان عه لی ئیلاهی و ئه هلی هه ق.

(۴) البرزنجی، النوافض للروافض، ص ۱۰۷.

(۵) له وانه یه شاه بابایی شوینکه وتوانی شاهخۆشین-باباخۆشین بن.

(۶) النوافض للروافض، ص ۱۰۶.

له شوینیکی دی دا، هۆزهکانی لهك و زهند و كاكهیی و کرانی و کولیائی و ئەفشاری و موقهدهمی (المقدمية) و جرادورهوی^(۱) و جهلیلوهندی و خواجهوهندی و کهسانی دی که له ژماره ناهین، بهوه تۆمهتبار دهکات که شیعهن و حهزهرتی عهلی وهك خودا دهپهرستن و دهلئیت رۆژیکیان کابرایهکی زهندم دواند و گوتم بیستومه زهندهکان عهلی یان خۆش ناوئیت، ئهویش گوتووویهتی: (استغفر الله)، ئیمه عهلیمان خۆش ناوئیت؟ عهلی خودا و رینوینمانه، تهنانهت پیره میردیکیان شههدیمان (الشهادتین)ی نهدهزانی و لهبریدا دهیگوت: "عهلی وهلیی پیغه مبهری خودایه"^(۲).

رهوانیه و بگره ناههقیهکی میژووویه، ئهگه ر بلاوبونهوهی بیری توندپهوی شیعهگهری له ناوچهگهلیکی لورستانی باکور و کرماشان، وانا له زیدی له میژینهی یارانیه ئههلی ههق، پهیههست بکریت به ههژموونی بزاقی قزلباشی و دواتریش به دهرکهوتنی دهولتهتی صهفهویهوه وهك کهسانی نهشارهزا دهیانتهوئیت بیسهلمینن^(۳)، بهلکو لایهنی کهم سهدهیهک پیشتر ههست به ههبوونی ئهه دیاردهیه دهکریت و دیاره ئهههش له ئهجمی خهبات و کۆششی زانایانی شیعه بووه، ئهههتا کهله فهقیهه شیعیی ناسراو(العلامة الحلي: م ۷۲۶/ک ۱۳۲۶) هاتۆته دینهوههه زیک صهحنه و بو گافیک ماوهتهوه و کهوتۆته بزاق و چالاکیی بانگخوازی و رۆژی ۲۰-۳-۷۰۹/ک ۵-۹-۱۳۰۹، له رهشنوسکردن و دانانی بهرگی یهکهمی کتیبی (الألفین فی إمامة أمير المؤمنين) بۆتهوه^(۴)، ناوبراو لهه کتیبهیدا وهك له ناوونیشانهکهیی دیاره و بهخۆیشی له پیشهکیهکهیدا روونیکردۆتهوه، ههزار بهلگهه یهقینی و بورهانی عهقلی و نهقلی هیناوهتهوه له پیناوسهلماندن و چهسپاندنی رهوایهتی ئیمامهتی حهزهرتی عهلی(خیر الوصیین) و ههزاری

(۱) راستهکهی چاردولی-چرداولی.

(۲) النوافض للروافض، ص ۱۰۸-۱۰۹.

(۳) بگه رپۆه بو: کامل مصطفی الشیبی، الصلة بين التصوف والتشيع، منشورات الجمل

(بیروت: ۲۰۱۱)، ۲/۳۷۶.

(۴) الألفین فی إمامة أمير المؤمنين علي بن أبي طالب، ص ۱۴۹.

دیکهش بۆ پوچه لکردنه وهی رهخنه و توانجی نه یاران و رهواندنه وهی گومانی کهسانی به دگومان^(۱).

هه ر له م چوارچیوه یه دا، نوسه ریکی نه ناسراو سالی ۷۱۲/ک/۱۳۱۲ز له شارۆچکه ی که رهندی نیشتمانی ئەهلی هه ق، شه رحیکی بۆ کتیبی (نهج البلاغه) ی ئیمام عه لی نوسیوه^(۲) و مه زاری ئیمامزاده یه کی ئەهلی بهیت (سه ده ی ک/۳/ن) له نورئابادی مامه سینێ هه بوو و سالی ۷۷۱/ک/۱۳۷۰ز توژه نکراوه ته وه^(۳)، بۆیه هه یچ سه یر نه یه ئەگه ر دانیشتووانی باژێری نه هاوه ند که سه رپاکیان کورد بوون، له م سه رده مه دا شیعه ی دوازه ئیمامی بن^(۴).

نه ک ئەمه نده، بگه ره ئەم دوو هه ریمه کوردنشینه واتا لوپستانی باکور و کرماشان له سه ده ی هه شته می کۆچی / چوارده هه می زاینیه وه، بوونه مه لبه ندی سه ره له دان و گه شه کردنی بیری توندپه ویی مه زه بی له کوردستان، ئەوه بوو دیارده ی زیده گافی و سه رسه ختی (الغلو-المغلاة) له خو شویستنی بپرا ده ی ئیمامی عه لی و ئیمامان و ئەندامانی ئەهلی بهیت له ناوچه ی له کستان هاته کایه وه و گه هیشه ئەوپه پری، شاعیر مه لا په ریشانی کورد که له تیره یه کی کوردانی دێرینی له که و به مه زنده له نیوه ی دووه می سه ده ی ۸/ک/۱۴ز و نیوه ی یه که می سه ده ی ۹/ک/۱۵ز ژیاوه^(۵)، یه کیکه له نوینه ران و ئالاهه لگره چالا که کانی ئەم ته ورژه، ئەو وه ک به خو ی رایگه یان دووه، هاوده م و شاگردی دلسۆز و گوپرایه لی په نجا ساله ی زانای ده مارگیر و توندپه وی شیعه شیخ ره جه بی برسی (م: ۸۱۳/ک/۱۴۱۰ن) بووه^(۶) و به بیروپا کانی شیخ و مامۆستا که ی ته واو سه رمه ست و

(۱) الألفین، ص ۲۲. ئەم زانا و بانخوازه رۆلی مه زنی هه بوو له کردنی مه غۆلی وه سه نی به شیعه.

(۲) رسول جعفریان، تاریخ تشیع در ایران، ص ۶۷۸.

(۳) تاریخ تشیع در ایران، ص ۸۵۱-۸۵۲.

(۴) مستوفی قزوینی، نزهة القلوب، ص ۱۱۹.

(۵) وا باوه له هۆزی غه واسوه ندی له که و ساخنه بۆته وه خه لکی کام شوینی ولاتی له کستانه.

(۶) ناوی ته واوی (الحافظ رضي الدين رجب بن محمد بن رجب البرسي الحلي) یه و خه لکی گوندی برسی نیوان حیلله و کوفه یه و یه کیکه له زانا هه ره توندپه وه کانی شیعه و ربویه ت و بۆچوونه کانی له لایه ن به شیکێ خودی زانایانی شیعه وه جیگه ی گومان و هه لوه سه تن، ژماره یه ک

کاریگەر بووه و ئەمەش بە روونی و زەقی لە شیعەرەکانی رەنگیداو تەو و سەرتاپای دیوانە کە ی شیعری دینیە و لیواولیو له غلو- زیدە پۆیی دەرەق ئەهلی بەیت^(۱)، تەنانەت لە بەندی چوارەمی دیوانە کەیدا، راست و رەوان دەلیت تەنها چوارده ئیمامی مەعصوم مەوۆن و (أبوذر و میقداد و عەممار و سەلمان) یش نیمچە مەوۆن، هەرچی خەلکی دی هەیه سەرجه م نسناسن واتا مەیمون:

سە نوع بشر خلق کرد خدای عالم ناس و شبە ناس یکناس أفهم
ناس چهارده معصوم شبە ناس بزبان بوذر و مقداد و عمار و سلمان
ما بقی مردم مطلق نسناسن واحدیت خدا نسناسن^(۲).

دیاره نا کریت رۆل و باندۆری بیروپا کانی (العلامة الحلي) و کاریگەریی شیعەرەکانی مەلا پەریشان پێشچا و نەخریت لە بلاوکردنە ی هزری توند پەوی لە نیو کوردانی لەک و لور و کەلهوێدا، دووریش نیە مەبەست لە بابا رەجەب (باو رەجەب) ی نیو دەقە کانی ئەهلی هەق هەر رەجەبی برسی بیئ^(۳).

لە هەمان دەمدا، بزاقە کانی حرووفی و نوریە خشی و موشە عەشەعی دەرکەوتن و مەمەدی کورپی فەلاح (المشعشع: م ۸۶۶ ک/ ۱۴۶۲ ن)، لە زۆنگاوە کانی حەویزە دەرکەوت و خۆی بە سەید دادەنا و بانگەوازی مەهدیئی کرد و دەستی گرت

کتیبی هەیه وەك (مشارق أنوار اليقين في أسرار أمير المؤمنين) و (أسرار النبي وفاطمة والأئمة) و (كيفية التوحيد والصلوات على الرسول والأئمة) و (مولد النبي وفاطمة وأمير المؤمنين وفضائلهم) و (الدر الثمين في خمسمائة آية نزلت من كلام رب العالمين في فضائل مولانا أمير المؤمنين باتفاق أكثر المفسرين من أهل الدين)، لەم کتیبە ی دواییەیدا وەك لە ناو نیشانە کە ی دیارە پێیوایە کە (۵۰۰) ئایەتی قورئان لە مەپ فەزلی عەلی دابە زیو. بۆ پتر پیزانین بگە پيوه بۆ: کامل مصطفی الشیبي، الصلة بين التصوف والتشيع، ۲/ ۲۲۳-۲۵۴.

(۱) شەوی ۲۰/۱۹-۳-۲۰۱۸ میوانی نوسەری خەمخۆر و دلسۆزی کەلتور و گەنجینە ی ئەهلی هەق کاک تەبیی تاهیری بووین لە مائی خۆی لە کرماشان و بە سوپاسەو دیوانی مەلا پەریشانی پێبە خشی، ئەم دیوانە بۆ جاریکی دی لە لایەن ریبوار حەمە توفیقەوە ساخ و چاپ کراو تەو، چاپخانە ی کارۆ (سلیمانی: ۲۰۱۹).

(۲) دیوان ملا پریشان کرد، گردی ورد و ناشر فتحعلی زیبا جویی، چاپ محمدی (کرمانشاھ: ؟)، ص ۷.

(۳) باو رەجەب لەم دەقاندە دا هاو دەمی بەهلوی ماھی یە و لە هەردوو سەدە ی ۲-۳ ک/ ۸-۹ ز ژیاو (صدیق صفی زاده، مشاهیر أهل حق، ص ۲۳-۲۴)، کە چی لەو دەمانە و تا چەند سەدە یکیش پاشتر ناوی مانگی رەجەب هەرگیز بۆ ناوان بە کار ناھات.

بەسەر شوشتەر و دیزه فول و دەولەتی (المشعشعین) لە خوزستان و ناوچەکانی خوارووی رۆژھەڵاتی عێراق دامەزراند^(١)، عەلیی کورپی موشعشع ناسراو بە مەولا عەلی لە رەمەزانی سالی ٨٦٠ک/هاوینی ١٤٥٦ز دەستی گرت بەسەر کوردستان و بەهەبەھاندا^(٢) و سالی دوواتر لە دەمی مەلەکردندا لە روباریک بە ناوی کوردستان^(٣) خنکا یان کوژرا و ئاوبردی^(٤)، ئەم مەولا عەلی یە دەیگوت روحی ئیمام عەلی لە ناخیدا گیرساوتەو و خودا ھەر عەلی خۆیەتی و ئەو گۆرەیی بۆ ئەو دانراو ھەو ئەو نیە و خودا چۆن دەمریت تا گۆرپی ھەبیت و ھەلستا بە کاولکردنی گۆرەکەیی و شویئە پیرۆزەکانی نەجەف و کەربەلا^(٥).

٥- لە نێوان ئەھلی ھەق و شیعەیی ئیسماعیلیدا:

لە راستیدا ناکریت ئەھلی ھەق بە پاشکۆ یان لق یان درێژەپێدەری ھیچ دەستە و تاقمییکی شیعەیی دابنرین، ھەرچەند لە زۆربەیان سوودمەندبوونە، بەلکو لە سەرھەتا و بنەوانەدا ئایینیکی خۆمالیی سەر بەخۆ بوو و تا ھاتوو پتر کەوتوو تە ژێر ھەژموونی شیعەگەرێو و لە بنج و بنەپەرتی خۆی دوورکەوتۆتو، و پیرای کاریگەر بوون و بگرە کۆپیکردن و دارشتنەو ھەو تەواوی ئایدیا و بەرنامە و دنیابینیی ئیسماعیلی.

بە مردنی ھەر ئیمامییکی شیعەیی یان خامۆشکردنی شۆرشیکیان، یەکسەر تەبایی و ھاوکۆکیی ناو جەماوەری شیعە لەبەین دەچوو و بەسەر چەند دەستە و

(١) نورالله الشوشتری، مجالس المؤمنین، ٣/٤٩٩-٥٠٤ و پروانە: أحمد کسروی، تاریخ پانصدساله خوزستان، دنیای کتاب (تهران: ١٣٨٩ش)، ص ١٣-٨٤.

(٢) التاریخ الغیائی، ص ٣١٢.

(٣) ئەم روبارە لە کوردستان نیە، بەلکو لە نزیک بەھەبەھان-ئەرجانە و ھەمان روباری تەبە (نەر) طاب، أحمد کسروی، تاریخ پانصد ساله خوزستان، ص ٢٥.

(٤) مجالس المؤمنین، ٣/٥٠٦.

(٥) مجالس المؤمنین، ٣/٥٠٦-٥٠٧.

بالدا دابهش دهبوون، ئه وهى مايهى تيبينيه ئه م دياردهيه به زهقى له ميژووى شيعه گهريدا رهنگى داوه ته وه^(۱).

له ئاكامى مردنى ئيمام صادق (جعفر الصادق: م ۱۴۸/ك ۷۶۵ن)، كاريگه رترين ليكترازان و له تبوون له جهستهى شيعه گهري هاته كايه وه و جه ماوه رى برواداران و شوينكه وتووانى هزرى ئيمامه ت كه وتنه قهيرانه وه و له به ريه ك هه لوه شان وه و چه ندين باسك و دهستهى جياجيا و دژبه يه ك په يدا بوون^(۲)، به پيى نه ريتى ئيمامه و راسپاردهى ئيمام، ده بوو دواى خوئى ئيسماعيلى كوربه گه وره ي شويني بگريته وه، كه چى كوربه گه وره پيشوه خت و هيشتا باوكى مابوو سالى ۱۴۵/ك ۷۶۲ز مرد، ئه مه ش كوئسپوته گه ريه كى سه خت و دژووى هينايه كايه وه و بووه گريكوئيره يه ك له پرسى شوينگرته وه ي ئيمام، ئه وه بوو هه وادارانى ئيسماعيل قه ناعه تيان نه هينا كه مردووه و پييان وابوو زيندووه و جه عفه رى صادقى باوكى به مه به ست و له ترسى نه يارانى و ده سه لاتدارانى عه باسى مردنى راگه ياندووه و گوايه له بازارى به صرا ديتوويانه، ئه مانه به (الإسماعيلية الواقفة) ناسران و پاش ئيسماعيل دانيان نه نا به هيچ ئيماميكي دى.

كه چى به پيچه وانه ي ويستى ئه مان، زوربه ي شيعه دانيان نا به ئيمامه تى موساى كورپى جه عفه ر (موسى الكاظم) و كرديانه ئيمام و دواتر به دوازه ئيمامى (الإثنا عشرية) ناسران.

محه مه دى كورپى ئيسماعيل كه هه م به ته مه ن له موساى مامى گه وره تر بوو و هه م خوئى به ميراتگرى موسته حه ق و شايه نى پر كردنه وه ي پوئستى ئيمامه ده زانى، ئاماده نه بوو ئه م ناهه قيه قبول بكات و ئيمامه تى موساى ره تكدوده وه، ئه وه بوو ده سته يه ك ده ركه وتن نكوئلييان ده كرد له گواستنه وه ي ئيمامه ت له براوه

(۱) بوئ ئاشنابوون به شيعه و شيعه گه رى بروانه: السيد عبدالرسول الموسوي، الشيعة في التاريخ، مكتبة المدبولي (القاهرة: ۲۰۰۲)، سعد رستم، الشيعة والتشيع، النشئة، التاريخ، العقيدة، التوزيع الجغرافي، دار الأوائل (دمشق: ۲۰۰۸).

(۲) بروانه: النوبختي، فرق الشيعة، ص ۵۷-۵۸، ئيمه ليتره ته نها له وانه ده دوئين كه راسته وخوئ په يوه ندييان به ئه هلى هه قه وه هه يه.

بۆ برا، واتا له ئیسماعیلەوه بۆ موسا و کورانی دیکەى جه عفرى صادق، هەرچەند دانیان بەوه دا نا که ئیسماعیل مردووه، بەلام سووربوون لەسەر ئەوهى که ئیمامەت لەوهوه گواستراوه تەوه بۆ محەمەدى کورپی و ئەمیان بە ئیمامى خۆیان ناساند، له ئاکامدا دەستەپه کی دىي ئیسماعیلی سەرى هەلدا و به (الإسماعيلية المباركية) ناسران.

له ژمارهیهك سەرچاوه دا وا لیكدراوه تەوه که ئەم دەستەپه به ناوی موباره کی مه ولای محەمەدى کورپی ئیسماعیلەوه ناوئراوه^(۱)، بەلام فلادمیر ئیقانوڤ ئەمە رەتدە کاتەوه و فەرهاد دەفتەرییش پشتگیری دەکات و دەلێن (الإمام المبارك) نازناوی خودی محەمەدى کورپی ئیسماعیلە^(۲) و ئەم دەستە نوێیه هەر به نازناوی ئەوهوه به (المباركية) ناوزه دکرا^(۳).

محەمەدى کورپی ئیسماعیل دواى تەنگا و کردن و تەنگیپه لچینی له لایەن دەسه لاتدارانی عەباسی له لایهك و ناكۆکیی ده گەل شیعیى موسهوى له لایهكى دیهوه، وێرای زویربوون و دلشکانی لهوهى که ژۆربهى جه ماوه رى شیعه داویانه تە پال موسای مامی، مه دینه و عێراقی به جیهیشت و روویکرده هەریمی خۆزستانی هاوسنوری کوردستان و له وێوه رابوو به به پێکردن و بلاوکردنه وهى بانگخووانی بۆ هەریمی چیبیاکان و ناوچه کانی ده و روبه رى له پیناوا ئاشناکردنی خەلکی به به رنامه کهى، تا به مه زنده له ده و روبه رى سالی ۱۷۹ک/ ۷۹۵ز مرد و له کن لایه نگرانی بووه دوا ئیمام و هەر خۆپه تی (صاحب الزمان) و مه هدیى چاوه پروانکراو^(۴)، یان گوايه نه مردووه و وا له ولاتی رومه^(۵).

له کاتی کدا دەستە و لقه کانی دیکەى ئیسماعیلی دوايان برپایه وه، ئیسماعیلیه ی موباره کی گه شه یکرد و لقوپی لیبووه وه وتا ئیستاش مانه وه ی

(۱) النوبختي، فرق الشيعية، ص ۵۸، الأشعري، مقالات الإسلاميين، ص ۲۵-۲۶، البغدادي،

الفرق بين الفرق، ص ۶۷، الشهرستاني، الملل والنحل، ص ۱۳۶.

(۲) الإسماعيليون تاريخهم وعقائدهم، ص ۱۷۳- ۱۷۴.

(۳) ابويعقوب السجستاني، إثبات النبوات، ص ۱۹۰.

(۴) مقالات الإسلاميين، ص ۲۵-۲۶، الملل والنحل، ص ۱۳۶، الإسماعيليون، ص ۱۸۲.

(۵) النوبختي، فرق الشيعية، ص ۶۲.

به هیژ و کاریگه‌ری خوئی له ده‌ست نه‌داوه^(۱). کپۆکی بیروباوه‌پی ئیسماعیلی له‌سه‌ر ده‌رکه‌وتنی هه‌فت جاری خوداوه‌ند له شیوه‌ی مروڤ بنیادنراوه و ئه‌مه پوخته‌که‌یه‌تی:

خوداوه‌ند هه‌فت جار له‌سه‌ر گۆی زه‌وی ده‌رده‌که‌وئیت، چونکه ژماره هه‌فت تایبه‌تمه‌ندی و پیرۆزیی خوئی هه‌یه و ئه‌وه‌تا ژماره‌ی ئاسمان و زه‌وی و هه‌سه‌اره‌ی گه‌رۆک و رۆژه‌کانی هه‌فته هه‌مووی هه‌ر هه‌فتن، بۆیه خوداوه‌نده‌ش له ئه‌زه‌له‌وه تا رۆژی دوا‌یی ته‌نها هه‌فت جار ده‌رده‌که‌وئیت، هه‌ر جاریکیش له شیوه‌ی پیغه‌مبه‌ریک و ئه‌م پیغه‌مبه‌رانه له قورئاندا به (أولو العزم) دانراون (فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ)^(۲) که بریتین له ئاده‌م و نوح و ئیبراهیم و عیسا و موسا و محمه‌د، ئیمام محمه‌دی کورپی ئیسماعیلیش ده‌بیته هه‌فته‌م و خاتمیان، ئه‌م پیغه‌مبه‌رانه ته‌نها (ناطق-ئاخیوه‌ر)ن و کاریان ئاخقین و بلاوکردنه‌وه‌ی فرمان و گوته‌کانی خودایه و ده‌بیته هاوته‌ریب له‌ته‌کیان دا که‌سی (صامت-کپ) هه‌بیته و کاری ئه‌ویش لیکدانه‌وه و شروڤه‌کردنی ئایه‌ت و ئاخافتنه‌کان و جیبه‌جیکردنیانه، صامتی ئاده‌م هابیله و صامتی نوح سامه و صامتی ئیبراهیم ئیسماعیله و صامتی موسا شه‌معونی سه‌فایه و صامتی عیسا خوزه‌یمه‌یه، به‌لام زه‌که‌ریا بووه سه‌ره‌رشت و وه‌صیی، صامتی محمه‌دیش هه‌زهرتی عه‌لی یه، پئویسته ئه‌م صامتانه‌ش وریا بن و ئاگاداری غه‌یب و نه‌ئینییه‌کان بن و توانا و شیانی لیکدانه‌وه‌یان هه‌بیته، له دوا‌ی هه‌ر یه‌ک له‌م پیغه‌مبه‌رانه، واتا له نیوان هه‌ر دوو ده‌ور-ده‌رکه‌وتندا شه‌ش ئیمام هه‌ن و تا ده‌رکه‌وتنی داها‌توو فرمان و کاره‌کان راده‌په‌رئین و هه‌فته‌میان ده‌بیته پیغه‌مبه‌ری ده‌وره‌ی داها‌توو.

هه‌ریه‌ک له‌م پیغه‌مبه‌رانه نوینه‌ر و په‌یقداری ده‌وره‌یه‌ک-خولیکن و خوله‌که به ناوی ئه‌وانه‌وه ده‌ناسرئیت و صامتی کۆتا‌هی-هه‌فته‌میش محمه‌دی کورپی

(۱) بۆ ئاشنابوون به میژووی شیعه‌ی ئیسماعیلی له کۆنه‌وه تا ئه‌مرو، پروانه کتیبی: فرهاد دفتری، الاسماعیلیون، تاریخهم وعقائدهم، ترجمه سیف الدین القصیر، دار الساقی (بیروت): ۲۰۱۲.

(۲) سورة الأحقاف، الآية (۳۵).

ئىسماعيله كە كۆكەرەوۈە و رېكخەرەوۈە تىكرى ئىم بىرۈبۈرۈپانەيە و كۆتاهىيان پى دىنىت و ھەر خۇشيشەتى خاۋەندى كەشف و سەرھەلدان^(۱).

كەلامخوانان و دەفتەردارانى ئەھلى ھەق، بۆ پىر كىرەنەوۈە شىۋىنى كارەكتەرە بنەرەتى و پىكھىنەرەكانى ئايىنەكەيان و تەواۋىردىن پەيكەر و سىنارىۋى لىكدانەوۈەيان لەسەر بنەماى دىد و ئايدىاي شىعەئى ئىسماعىلى، جگە لەوانەئى خۇيان پىۋىستىيان بە داتاشىن يان خواستنى كەسايەتتى دى ھەبوۈە، ئەۋجا يان خەيالئان بەگەرخستوۈە و كەسايەتتى رەمزيان داھىناۋە ھەك پىر بنىامىن و پىر داۋد و كاكەرەدا و بابا فەقى و دەيانى دى، يان دامەزىنەرەران و رىبەرەئى حىزبە شىعەئەكانىان ھىناۋە و بە كوردىان كىردوۈن و پاىەئى (شاھ) و (بابا) يان پىبەخشىون، بۆ نمونە (الإمام المبارك) يان كىردوۈە بە موبارەكشاھ و (ناۋوس) يان كىردوۈە بە باباناۋوس، يان ھەلساۋن لە كەلتور و ئەدەبىياتى كوردى كەسايەتتىيان خواستوۈە و بە پىاۋانى خۇيان دىناۋن و شىۋىنىان پى پىر كىردوۈنەتەوۈە ھەك شاعىر بابا تاھىرى ھەمەدانى (سەدەئى ۱۱/ك) كە نە لە شىعەرەكانى و نە لە پەئفەكانى (الكلمات القصار) ھىچ ئاماژە و بەلگەئەك نىە كە ھاۋپىرى ئەھلى ھەق بوۋىت، يان ھەك پىر شالىارى ھەورامان كە كەلە صۆفىيەكى ھەرە ناسراۋە و پىر مىكائىلى دەۋدانى باپىرە ھەرە گەرەئى مەۋلانا خالىدى نەقشبنەندى^(۲)، كە ئەمىش صۆفىيەكى خەرەقەپۆش بوۈە لە ناۋچەكانى پاۋە و دەرەتەنگ و پالنگان و خۇى و باب و باپىرانى خۇيان بە نەۋەئى عوسمانى كورى عەففان دادەنا^(۳).

جگە لەۋەئى لە كەلتورى تەصەۋفى ئىسلامىش، مەنصورى ھەلاج(م): ۳۰۹/ك/۹۲۲ن و شىخ صەفەئەدىنى ئەپدبىلى(م): ۷۳۵/ك/۱۳۳۴ن... ھتد يان ھىناۋە

(۱) السجستاني، إثبات النبوءات، ص ۱۸۵-۱۹۳، الغزالي، فضائح الباطنية، ص ۱۶، ۴۱-۴۴.
(۲) نامه سرنجام، ل ۹۵، ۱۶۵. لە كىتەبىكى دىمدا بە درىژى لە بارەئى پىر شەھرىار-شالىار و پىر مىكائىل دوۋاوم.

(۳) ابن الفوطي، مجمع الآداب في معجم الألقاب(طهران: ۱۴۱۶ھ)، ۲/۵۲۳-۵۲۴، ۳/۴۴۸.

و به پیرانی خۆیانیان داناون^(۱)، یان یه کیکی وهك به هلول-به هلوله شییت(م):
۱۹۷/ک/۸۱۳ن یان هیناوه و کردووینا به خه لکی دینه وهر و گۆرئیکیشیان بۆ
چیکردوه له گوندی تهنگه گۆلی بناری دالاهۆ، بیسارانى ده لئیت:

به ههواى پرشنگ تاف بى قه رار
نه پای بالول کۆ تهخت ده رنه شار^(۲).
مه لا عومه رى ره نجووریش هاوارى بۆ ده بات:
یا بارگه ی به هلول هه رده ی دالاهۆ
یا عومه ر گودروون ماوا گودروون کۆ^(۳).

ئهمه له کاتیکدا به خۆی عه ره به و هاوده می خه لیفه (هارون الرشید) بووه و
له کوفه و به غدا ژیاوه و یه کیك بوو له وانه ی که به (عقلاء المجانین) ده ناسران و
هیچ نزیکى و تیکه لئیکى به کوردستان و ئه هلی هه قه وه نیه و هه ر له به غداش
مردووه و تا ئیستاش گۆر و گلکۆکه ی هه ر ماوه^(۴).

مه مه دی کورپی ئیسماعیل، هه فته م و دوا به رجه سته بوونی خوداوه نده لای
ئیسماعیلیه کان، که چی لای ئه هلی هه ق سیهه م به رجه سته بوونه و یه که میانه له
کوردستان و به موباره کشا شاخۆشین ناوزه دکراوه و باباناووس و سولتان
سه هاکیش چواره م و پینجه من^(۵) و هه ر یه که له م دۆنانه وهك ئیسماعیلیه، پینچ
یاوه ریان هه یه و چواریان رۆلی ئیسرافیل و میکائیل و جو برائیل و عه زرائیل

(۱) صدیق صفی زاده، مشاهیر أهل حق، ص ۲۵-۲۷. هه روه ها جونه یدی به غدادی و مه ولانا
جلال الدینی رومی و فرید الدین عه تتاری نیشاپوری و بابا تاهیری هه مه دانى... هتد، رینو
پایه ی به رزیان لای یارانی ئه هلی هه ق هه بوو. بپروانه: گوبینو، سه سال در آسیا، ص ۲۴۶.

(۲) دیوانی بیسارانى، ل ۱۹۲.

(۳) دیوانی ره نجووری، ل ۱۳۲.

(۴) بگه ریوه بۆ: صدیق صفی زاده، مشاهیر أهل حق، ص ۱۸-۲۲.

(۵) له (تذکره أعلی) باسی جامه-دۆنى باباناووس نه کراوه و سولتان سه هاك به جامه ی
چواره م دانراوه، مجموعه رسائل وأشعار أهل حق، ص ۴۵، ۵۰، ۵۴.

ده گيڤن، پيڻجه ميشيان ژنه و داڻكي دونه كه يه^(۱) يان روڻي فاتي مه ي كچي پيڻغه مبه ر ده گيڤيٽ و نوڻه رايه تي نه و ده كات وهك له م خشته يه هاتووه^(۲).

	V	IV	III	II	I	
۱	؟	عزرائيل	اسرافيل	ميكائيل	جبرئيل	خاوندگار
۲	فاطمه	ناصر	قنبر	سلمان	محمد مصطفي	علي
۳	؟	ب - طاهر	ب - حسن	ب - رفكي (نقيه)	بابابزرگ	خوشين
۴	رزبار	؟	پيرموسي	داود	بنيامين	سهاك
۵	زربانو	؟	ك - رحمان	ك - عرب	كاكامير	كرمیزی
۶	؟	شاه - سوار	كربوست	ك - ملك جان	ك - مريجان	محمدبگ
۷	پري - خانم	؟	ش - عبدال	ش - الماس	ش - جمشيد	شاه - آتش

هر نه دناميک له مانه به رجه سته که ر و نيشانده ري ئيماميکي شيعه يه، داود نيشانده ر و به رجه سته که ري چه زره تي ئيمام علي ره زاي کورې موساي کا زمه و نه وه فرياد پر هس و له ساتي ته نگانه دا به هانه وه ديٽ و فرياده که ويٽ و خود او هند نه وي بو نه و نه رکه راسپاردووه، نه خاسمه کاتيک مروڤ له زيندان بيٽ يان له نيو دريا يان له نيو کيو و ده شتودهر و چوله واني گيري خوارديٽ، نه گه ر له و دوخه و له ساتي روژئاوا بووندا هاواري بو بيات به ده نگيوه ديٽ، لاي هه نديک ده سته سولتان سه ها کيش درخه ر و نيشانده ري ئيمام علييه و بابا يادگار يش درخه ر و نيشانده ري حوسينه، هه رچي بنيامينه نه ويش درخه ر و به رجه سته که ري ئيمام جه عفه ري صادق ه^(۳).

(۱) مجموعه رسائل وأشعار أهل حق، ص ۱۵۰-۱۵۱.

(۲) مينورسكي، سه كفتار تحقيقي در آيين أهل حق، ص ۴۰.

(۳) آثار الحق، إنتشارات جيحون (تهران: ۱۳۷۳ش)، ۲/۵۰.

٦- هه‌لۆیستی زانایانی کوردی سوننه له شیعه‌گه‌ری:

له ئاست فشار و هه‌رپه‌شه‌و‌گۆرپه‌شه‌ی به‌رده‌وامی ده‌وله‌تی قزلباشیی صه‌فه‌وی له‌لایه‌ک و نه‌شونماکردن و جموجۆلی ئەم ده‌سته و کۆمه‌له‌ توندپه‌وانه و یه‌زیدییه‌کان له‌لایه‌کی دییه‌وه و زیاده‌بوونی ژماره‌یان و ئەنجامدانی هه‌ندیک ره‌فتاری ناپه‌سند و سوکایه‌تیکردن به‌ ره‌مزه‌کانی ئەه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌ت^(١)، که نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل جه‌وه‌ری ئیسلامی سونیی ده‌قگرتوو یه‌کیان ناگرته‌وه، به‌لکو ته‌واو کفر و له‌پێده‌رچوون بوون، نه‌ده‌کرا مه‌لا و زانایانی پێگه‌ری به‌ سوننه‌ی سه‌له‌فه‌وه نه‌ووروژین و به‌ بێده‌نگی بمیننه‌وه و هه‌لۆیستی خۆیان ده‌رنه‌په‌ن، بۆیه ناو به‌ناو ده‌هاتنه‌ده‌نگ و به‌ فه‌توا و به‌ نوسینی کتێب و نامیله‌که، ئەمانه‌یان به‌ گومرا و سه‌رله‌شێواو و ده‌ژمارد و به‌ توندی بیروپا و ره‌فتاریان ره‌تده‌کردنه‌وه، له‌ وینه‌ی یوسفی سه‌هرانی-سۆرانی ناودار به‌ (یوسف الأصب: م: ١٠٠٢/ک: ١٥٩٤) و مه‌لا ئەبوبه‌کری موصه‌نیفی چۆری (م: ١٠١٤/ک: ١٦٠٥) و عه‌بدولکه‌ریمی کوری موصه‌نیفی چۆری (م: ١٠٥٠/ک: ١٦٤٠) و زین العابدینی ئەرده‌لانی (م: پاش ١٠٧٠/ک: ١٦٦٠)^(٢) و مه‌لا محمه‌دی به‌رقه‌لایی (البرقلعلي) و محمه‌دی به‌رزنجی^(٣) و حه‌یده‌ری حوسینئابادی (م: ١١٢٩/ک: ١٧١٧) و مه‌لا حوسین شیفکی (سه‌ده‌ی ١١/ک: ١٨) و مه‌لا عه‌بدولای ربتکی (م: ١١٥٩/ک: ١٧٤٦)^(٤) و که‌سانی دی^(٥)، که هه‌رچی ده‌سته و تاقمی شیعه هه‌بوو به‌ گومرا و هه‌لگه‌راوه (مُرتد)

(١) به‌ گوته‌ی زین العابدینی ئەرده‌لانی، ناوی که‌له هه‌قالانی پێغه‌مبه‌ریان له سه‌گه‌کانیان ده‌نا و له ژێر که‌وش و چه‌که‌کانیان ده‌یاننوسی و یه‌کیان ناوی عومه‌ری کوری خه‌تابی له ژێر پیلاره‌که‌ی نوسیوو و کوردیکی موسلمان له‌داخا رابوو کوشتی. رسائل في الرد على الرافضة، ص ٨٦.

(٢) وه‌ک خۆی ده‌لێت که‌چه‌زای مه‌لا ئەبوبه‌کری موصه‌نیفه.

(٣) به‌رزنجی له‌مباره‌یه‌وه دوو کتێبی هه‌یه: الناشره‌ الناشره‌ بالرد علی الفرقة الفاجرة، بروکلمان، تاریخ الأدب العربي، ٦٢/٩، النوافض للروافض، ابو‌عبدالرحمن النعمي بلاویکردۆته‌وه له‌ سایتی www.archief.org

(٤) مه‌لا حوسین و مه‌لا عه‌بدولای دوو زانای ناودارن و شیفکی و ربتکی دوو گوندی مزورین.

(٥) بپوانه: رسائل في الرد على الرافضة، جمع وتحقیق حمدي عبدالمجيد السلفي، مطبعة خبات(دهوك: ١٩٩٧)، ص ٩١-٩٢.

ده ژماردن، به لای موصه نیفی چۆریه وه، قزلباشی صه فهوی کافرن و له مباره یه وه ده لیت:

زمانی پرفتن و دوری پراشوب نی دانش مطلب و نی علم مطلوب

.....

گهی از ظالمان اهل اسلام به غارت می شدی در صبح و در شام
گهی از شتر کفار قزلباش شدی پنهان به هر شعب و به هر تاش^(۱).

سالمی صاحبقران (۱۸۰۵-۱۸۶۹) یش ده لیت:

رافیزی شیعه ن، له هردوو لا، نه زان و بی خه به
موعجیزه ی صدیقه بوپا، هر وه کوو دوره ی عومه ر^(۲).

له مهش زیاتر، عه بدوکه ریمی کوپی موصه نیفی چۆری به جلی که سکه وه و به یاوه ریی میر هه لوخانی ئه رده لان (۱۵۹۰-۱۶۱۶ز) ده چوه غه زای قزلباش و به دهستی خوئی ژماره یه کی لی کوشتون^(۳)، فهقی و شاگردانی حوجره و قوتابخانه کانی شماره زوریش له م جوړه جیهاده به شدار ده بوون^(۴)، به رزنجی^(۵) و شیخ ره زای تاله بانیش به زمانیکی زیر، بوختان و کار و کرده وهی هه لبه ستر او و

(۱) ریاض الخلود، انتشارات سیروان (تهران: ۱۳۸۷ش)، ص ۲۶۶.

(۲) دیوانی سالم، بنکه ی ژین (سلیمانی: ۲۰۱۵)، ل ۳۱۸-۳۱۹. له شیعریکی دیدا ناوی شیعه ی نوصه ییری بردووه:

فهرنگ و داسنی و گه بری به دخوو

نوصه ییری و ئه رووس و ده یله م و جوو

به حالی من نه بن هرگیز نه مانه

هه زار جار ئۆف، برایم ناغا له ده ست توو. دیوانی سالم، ل ۶۵۹.

(۳) الیمانیات المسلو، فی کتاب رسائل فی الرد علی الرافضة، ص ۸۶.

(۴) البدلیسی، شرفنامه، ص ۴۷۸.

(۵) النوافض للروافض، ص ۱۰۷-۱۰۹، محمه دی کوپی بابا په سوئی به رزنجی پاش ئه وهی روویکرده مه دینه و به یه کجاری گیرسایه وه، وه ک زانایه کی وشک و ده قگه را و پیگیر به سه له فی صالحه وه ناودار بوو.

نادروست دهخه نه پال کاکهیی^(۱). لیره وه ئیمهش هاوړا و هاودهنگی ئومید کاکه پرهشی ساخکه ره وهی دیوانی شیخ ره زاین و ئه و توانج و بوختانانه به توندی رته ده که یه وه و ده لئین بئ گومان شه پری خویناوی و مملانیی خیله کیی نیوان شیخانی تاله بان و ئاگانای کاکهیی له پشت ئه م توانجدانه بی بنه مایه ی شیخ ره زاوه بوون^(۲)، پیشتیش شیخ فازلئ تاله بانئ له گوتاریکدا نارسته وخو داوای لیبوردنی لیکردوون و به کوردی ره سن و "خوشه ویستی گشت لایه کمان" و ه صفیکردوون و ده لئیت شیخی ئاموزام" پیستیرینی ه جووی بو نزیکتیرین که سوکاری خو بووه"^(۳)، به داخه وه مه حویش (۱۸۳۰-۱۹۰۶)، ناره وایانه و به زمایکی ناشایسته، دوو جار سوکایه تی به دایه ره زیار-ریزوار ده کات^(۴).

هر سه بارهت به ته وژم و هه ژموونی شیعه گهری له عیراق و کوردستان، فیرخوانیکی کورد که له سه ره تایی سه ده ی ۱۳ک/کۆتاه ی سه ده ی ۱۸ز بو خویندن

(۱) دیوانی شیخ ره زای تاله بانئ، ل ۹۷-۱۱۱.

(۲) عه شایر بوون به یه ک، تا ریشه مان ده رکهن به یه کجاری

جه باری و داووده و کاکاییه کانی داده ریزواری. دیوانی شیخ ره زای، ل ۱۷۵، و پروانه ل ۸۹.

(۳) دیاری لاوان (به غدا: ۱۹۳۴)، ل ۹۱-۹۶.

(۴) دنیا به حیله مه یلی به ئه بنای ئه گهر بیئ

ئهم "دایه ره زیار" ه به فره زه ندی شووده کا.

.....

ئهم ده ویت بابیه ی که خه لقی ناوی نابهن بی جه ناب

ئه صل و فه صلی گهر بزانی، واجبه لی ئیجتنا ب

ئه کده شی خنزیر و سه گ، مه عجوونی به نگ و خه نده ریس

داکی دایه ری زباری، بابی بابیی قه حبه باب. دیوانی مه حوی، لی کدانه وه و لی کۆلینه وه ی مه لا

عبدالکریمی مدرس و محمدی مه لا که ریم، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد (به غدا: ۱۹۷۸)،

ل ۲۶، ۲۲۶-۲۲۷، و پروانه: محمه د حه مه باقی، ئه ده ب و میژوو، چه پکئ لی کۆلینه وه له

ئه ده ب و به لگه نامه ی میژوویی کورد، خانه ی موکریانی (هه ولیر: ۲۰۱۳)، ل ۳۰۸. شیعی

دووه م که چوارینه یه که، له چاپی (ئنتشارات کوردستان (سنندج: ۱۳۹۱ ه.ش/ ۲۰۱۲ز))

لابراوه.

له شوینیکی کوردستانی نزیک به غداوه روویکردۆته یه مهن، له شاری صهنا بۆته
ئاشنای میژوونوس شهوکانی (م: ۱۲۵۰/ک ۱۸۳۵) و پیی گوتووه که زۆریه ی
دانیشتوانی به غدا و ده و روبه ری بوونه به شیعه ی دواژده ئیمامی^(۱)، شیخ یوسف
ناویکیش له شیعیکا که سالی ۱۳۲۸/ک ۱۹۱۰ ز نوسراوته وه، گازنده له وه ده کات
که شیخه کان هه لوه رین و زانایانی ئایینیش هه لگه پراونه ته وه و روویان کردۆته
مه زه به ی عه لی ئیلاهی:

فامداران فیرار فه هیمان عاجز
قه مهر ته له تان په شیو بین سه رکز
عالمان مورته د شیخ (ان) جه ی وه رین
وه دین و مه زه به عه لیو لاهی شین^(۲).

(۱) البدر الطالع بحاسن من بعد القرن السابع، دار ابن کثیر (دمشق: ۲۰۰۶)، ص ۷۸۱.
(۲) به پیز محمه د ره شیدی ئه مینی له هه بوونی ئه م شیعه ناگاداری کردمه وه و ده قی
ده ستنوس و له چاپدراوی به سوپاسه وه بۆ ناردم.

دووم- كۆششيك بۇ ناسينەوہى پيشەوايانى ئەھلى ھەق:

۱- شاخۆشين موبارەكشاھ و قەومى خۆشينان:

شاخۆشين موبارەكشاھ يان باباخۆشين-باوہخۆشين لەكن ئەھلى ھەق، سېھەم بەرجەستەكەرى خوداوندە و يەكەميانە لە كوردستان^(۱)، بە واتايەكى دى خوداوند بۇ جارى سېھەم دەرکەوتووە و ئەمجارەيان كوردستانى ھەلبژاردووە و لە شيوہى شاخۆشين خۆى نواندووە و بە موبارەكشاھ ناوبراوە^(۲)، ئەم دەورەيە بە دەورەى شاخۆشين دەناسریت كە لە خۆى و پينچ يارى ھاريكارى پيكدیت: باباتاھير، بابابزورگ، بابا فەقى، كاكەرەزا^(۳)، فاتمە لوپە يان مامە جەلالە، ھەر ئەم بوو بيروباوہرى يارسان-ئەھلى ھەقى لە كوردستان بلاوكردەوہ نەخاسمە لە دەقەرى لوپستان، بەمەش قۇناغى يەكەمى ئەم بيروباوہرە لە لوپستان سەرھەلدەدات و بە كوردستان دا تەشەنەدەكات.

سەبارەت بە زيندەگىي شاخۆشين-باباخۆشين، ئاستەنگ لەوہدايە، ئەميش وەك زۆربەى دۆنەكان لە كتيبەكانى (سەرئەنجام) و (شاھنامە حقيقت) و (سرودھا دىنى يارسان) و دەقەكانى ديدا، كەسېكى نامۆيە و ژيانى مژدار و ئالۆزە و ناكۆكيەكى فرە سەبارەت بە ناسنامەى بەدیدیە كریت و زياتر وەك كەسايەتيەكى نائاسايى بگرە ئەفسانەيى ويناكراوہ، ئەوہتا بە موەجيزە و بەبى باوك لەدايكبووہ و مامە جەلالەى داىكى كچە تاقانەى ميرزا ئەمانەى سەردارى دەستپويشتووى كورد بووہ لە لوپستان يان كچى سەردارى ھۆزى جاف بووہ لە شيروانەى شارەزور^(۴)، مامە جەلالە كيرۆلەيەكى پاكيزەى نازدار بووہ و دەميك لە سپيدەيەكدا لە تيشكى ھەتاو رادەمپنيت، گەرديك لە نورى خۆر دادەپرشييت و لە

(۱) ژمارەيەك باباى دىي پيرۆز و پايبەلندى ئەھلى ھەق ھەن، كەمتر ناسراون وچ زانيارىەكيان لەبارەوہ نەھاتووە، وەك: بابا سەرھەنگى دەودانى و بابا جەليل و بابا بزورگ و بابا رەجب...ھتد.

(۲) نامە سرنجام يا كلام خزانه، ص ۱۳۴.

(۳) مجموعە رسائل وأشعار أهل حق، ص ۱۵۰، ليژرە بابا تاھير بووہ بە(مرد ترك).

(۴) جەليلە ئىستا گونديكە لە شارەزور، رەنگە پەيوەنديەكى بە مامە جەلالەوہ ھەبيت.

لای چه پیوه ده چیته ناو زگییه وه و ئاوس ده بیّت، هر شه ش براکه شی گومانیان له م زگپرپوونه کوتوپر و له ناکاوهیی کردووه و به نیازبوونه بیکوژن، به هه رحال شاخوشینی بووه که وهک په لکه زیپینه وا بووه و دوازه موهری ئیمامه تی له پایین بووه^(۱).

له هه ردوو کتیبی سه رئه نجام و (تذکره أعلی) به وردی باسی ژیان و سه رگوزشته یی کراوه، له کتیبی دووه مدا به درییژی و به گویره ی دیتن و تیگه هیشتنی ئه هلی هه ق، باسی چۆنیته تی دروستبوونی بوونه وهر کراوه و چۆن پاش دیارنه مانی عه لی له مزگه وتی کوفه، خوداوه ند به شه ست و شه ش سال^(۲) بو جاری سیه م له ولاتی فه یلی ده رکه وتوته وه له ناو شاخوشین به رجه سته بووه^(۳).
له به یته کانی شیخ ئه میریش سنایشی کراوه و به پایه بلندی هه لدراره و به خۆشینی خۆشناو و (صاحب سلسله) وه صفکراوه:

پشت پرده گرد پشت پرده گرد مورته زا و نه وزو پشت پرده گرد
صاحب تلسمات قصر لاجورد گزر و پارگه شاخوشین ئاوه رد
میردان کردشان میردان کردشان بیا نه جامه خۆشین کردشان

.....
پنای شاهنشای خۆشین خۆشنام صاحب سلسله نهصد سر انجام
ره حلت ردابی ره حلت ردابی خۆشین نه جامه ره حلت ردابی
پشت پرده گرد نه روی دنیای شی تا و دون سلطان یاری ئاگابی^(۴).

(۱) مجموعه رسائل وأشعار أهل حق - تذکره أعلی (تهران: ۱۹۶۰)، ص ۲۷، سید قاسم أفضلی، دفتر رموز یارسان، ص ۱۲-۱۴، په پره وانی راستی، ۸۴، ۱۵۹، محمه د عه لی سولتانی، بزوتنه وه و سه ره لسانی عه له و بییه کانی زاگروس، ۳۶/۱.

(۲) هه له ی چاپه، له ده قه کانی دیدا سیسه د و شه ست و شه ش ساله و ره نگه سیسه دو شه ست و شه ش روژ و اتا سالیك بیّت.

(۳) مجموعه رسائل وأشعار أهل حق، ص ۲۳-۲۸.

(۴) چه ند باسیك ده رباره ی ئه هلی هه ق، ل ۱۲۵.

شاخوشین له چ شویئیک ئۆقره ی ناگرت و هه رده م له گه شتوگوزاری بانگخواری بوو تا گه هیشته هه مه دان و چوو خانه ی بابا تاهیری هه مه دانی که به سه ر گردیکه وه بوو^(۱)، له و ده مه دا نزیکه ی ئۆسه د یان زیاتر هه قاللی هه بووه، ئەمجا له میانه ی گه پان و سوورانیدا سه ردانی کاکه ئەحمه د و حه سه ن گاوان و بابا بزورگ و بابا فه قیی له ته نگه به ری ریژاو کردوو، پاشان چوو ته وه هه مه دان و سه ری له بابا تاهیر داوه ته وه^(۲)، وه لی وه ک مینۆپسکی ده لیت په یوه ندی باباخوشین به بابا تاهیره وه له سه ر بنه مایه کی پته و دانه ریژراوه و جیگای باوه ر نیه، راوه ندی (م: ۶۰۲/ک ۱۲۰۵) له کتییی (راحة الصدور) باسی چوونی توغربه گی سه لجوقی ده کات بو شاری هه مه دان و دیدار و چاویکه وتنی له گه ل بابا تاهیر و دوو صوفیی دی، مینۆپسکی پییوایه چوونی سولتانی سه لجوقی بو خزمه ت بابا تاهیر، لای ئەهلی هه قه کان وا لیکدراوه ته وه که ئەوه شاخوشین بووه^(۳).

لیکۆله ریک بی ئەوه ی سه رچاوه یه کی هیئابیتته وه یان خویندنه وه یه کی واقعی بو ده قه کان بکات، پتر له بیست لاپه ره ی له ناساندنی شاخوشین دا ره شکردۆته وه و چۆنی ویستوو و چۆنی مه به ست بووه، ئاوه ها روداوه کانی لیکداوه ته وه^(۴)، له شویئیکدا پییوایه شاخوشین هه مان ئەوه گه نجه یه که سالی ۳۴۱/ک ۹۵۲ز له به غدا ده رکه وت و ده یگوت روحی عه لی هاتوو ته لاشه مه وه و ژنه که شی ده یگوت روحی فاته مه هاتوو ته جه سه مه وه و یه کیکی دیش خو ی به جبریل داده نا^(۵).

(۱) آثار الحق، ۱۲۸/۲-۱۲۹.

(۲) ئەم که سایه تیانه پیده چن زاده ی خه یال بن و ته نها بابا تاهیر حه قیقه تیکی هه یه و له سه ده ی ۱۱/ک ۱۱ز ژیاوه.

(۳) دائرة المعارف الاسلامیة، أهل الحق، ۱۰۳/۳، یاداشتها در مورد أهل حق، ترجمه سیاوش تیموری (تهران: ۱۳۸۶ش).

(۴) محمه د عه لی سولتانی، بزوتنه وه و سه ره له دانی عه له وییه کانی، ۳۱/۱-۵۵.

(۵) بزوتنه وه و سه ره له دانی عه له وییه کانی، ۳۵/۱. و پروانه: جلال الدین السیوطی (ت ۹۱۱هـ/ ۱۵۰۶ز)، تأریخ الخلفاء، تحقیق: حمدي الدمرداش (القاهرة: ۲۰۰۴)، ص ۲۷۸.

بۆچوونىكى دىيى باو ھەيە، واى بۆدەچىت كە شاخۆشېن ھەمان خۆشىنى^(۱) كۆرى مەسعودى كوردە كە خاوند قەللى كۆسجەد و ھىزى چەكدار بوو و سالى ۱۰۱۴/ك/۱۰۵ز لەگەل مېر بەدرى كۆرى ھەسنۆى بەرزەكانى مېرى شارەزور و چىياكان ناكۆكى و شەر و ئالۆزى كەوتە نىوانىانەو، دواى كۆزنانى مېر بەدرىش، خۆشېن مەردى و مېھرەبانى نواند و لاشەكەى بردە كوفەى مەكۆى شىعەگەرى و بە خاكى سپارد^(۲). دەكرىت ئەم گرمانەيە بە ھەند و ھېگرىت، ھەرچەند تاكە بەلگەى ھەلچىنى، لىكچوونى ناويانە كە بەتەنھا نابىتە بەلگە و بەس نىە بۆ ئەوھى وا دابنرىن يەك كەسېن.

سپاوش دلفانى لە كىتەبە ناوازە و نايابەكەيدا، رەنجىكى زۆرى كىشاوھ و لە ئامادەكردنىدا، پىشتى بە دەيان سەرچاوھ و دۆكىومىنت و دەستنووس بەستووه، بەتوندى رەتیدەكاتەوھ كە شاخۆشېن ھەمان خۆشىنى كۆرى مەسعود بىت، بەلام ئەوھى جىگای داخە پرسەكەى ئالۆزتر كردووه و پىيوایە شاخۆشېن ھەمان مەمەدى كۆرى فەلاحى موشعشەعە (المشعشع)، ئەوھى سالى ۱۴۳۶/ك/۸۴۰ز لە زەنگاوەكانى ھەويزە دەرکەوت و بانگەوازی مەھدىتى كرد و دەولەتى (المشعشعین) لە خوارووى عىراق دامەزراند^(۳).

بۆ پىشتراستكردنەوھى ئەم بۆچوونەى، چەند بەلگەيەكى ھىناوھتەوھ، لەوانە مەمەدى كۆرى فەلاح بەر لە سەرھەلدانى لە ھەويزە، لە لورستان چالاكى ئەنجامداوھ و ساداتى ئاتەشبەگى ئەھلى ھەق، نەوھى ئەون و باباخۆشىنىش بە باوانى خۇيان دەزانن، ھەروھە ئەو دراوانەى كاتى خۆى مینۆرسكى لە كوردستان لەكن ئەھلى ھەقەكان بىنىویەتى و بە دراوى شاخۆشېن يان زانیوھ، ھەمان ئەو

(۱) خوشین-خُشین لە سەرچاوھ عەرەبىيەكاندا بووھ بە خُشین.

(۲) بېوانە: مؤلف ناشناخته، مجمل التواريخ والقصص، چاپخانه خاور(تهران: ۱۳۱۸ش)، ص ۴۰۱، ابن الأثير، الكامل في التاريخ، دار المعرفة(بيروت: ۲۰۰۷)، ۳۱۲/۷.

(۳) دەربارەى ئەم بابەتە بگەرئۆھ بۆ: جاسم محمد شېر، تاريخ المشعشعين وتراجم رجالهم، مطبعة الآداب(النجف الأشرف: ۱۹۶۵).

دراوه بووه که محمه‌دی کورپی فەلاحی موشه‌عشەع لییداوه^(۱)، ئەمەو ویپرای بەلگە‌ی دی^(۲)، لە دوو شوینی دیکە‌ی کتیبە‌که‌یدا ئەم بۆچوونە‌ی دووپاتدە‌کاتە‌وه و تە‌واو لێ‌ی دانیابوو^(۳).

بە‌لام ئە‌گەر بی‌ت و لە دە‌قە‌کان وردبینه‌وه، بۆ‌مان رووندە‌بی‌تە‌وه که ویپرای ئە‌وه‌ی لە زۆر شتدا ناکۆکن، بە‌لام هاوکۆکیه‌کیان لە‌وه هه‌یه که شاخۆشین یه‌که‌م دۆنه و ده‌که‌ویته‌ پیش دۆنی سولتان سه‌هاک و دۆنی باباناووسه‌وه و(ابن الخطیب)یش-سه‌ده‌ی ۷ک/۱۳ز- له کتیبی(فسطاط‌العدالة)دا، وه‌ک باسکرا له‌ میلیله‌تی خۆشینان ده‌وی‌ت، که‌چی محمه‌دی کورپی فەلاح له‌ سه‌ده‌ی ۹ک/۱۵ز ژیاوه و بزاقه‌که‌ی راگه‌یاندوو، بە‌لام ئە‌وه‌نده هه‌یه‌ چۆنیه‌تی مردنی شاخۆشین نزیکه‌ له‌ چۆنیه‌تی مردنی سولتان-مه‌ولا‌عه‌لیی کورپی محمه‌دی فەلاح که‌ سالی ۸۶۱ک/۱۴۵۷ز له‌ ده‌می مه‌له‌کردندا له‌ روبراری کوردستان خنکا یان کوژرا و ئاو‌بردی یان گوایه‌ تیریکی ویل له‌ ده‌ستی که‌سیکی نه‌ناسراوه‌وه هات و کوشتی و ئاو‌بردی^(۴).

سه‌باره‌ت به‌ سالی له‌ دایکبوون و مردنی شاخۆشین به‌ جه‌سته، گوایه‌ ۳۶۶ یان ۳۶۰ سال پاش کوژرانی ئیمام‌عه‌لی بووه، واتا ۴۰۶ک/۱۰۱۵ز و له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و یه‌ک سالی‌دا-سالی ۶۷ک/۱۰۷۴ز- له‌ ده‌می‌کدا له‌گه‌ل هه‌قالانی خه‌ریکی مه‌له‌کردن بووه له‌ روبراری گاماسپ یان سیروان خنکاوه.

من وای بۆ ده‌چم که ۳۶۶ سال نه‌بی‌ت، به‌لکو ۳۶۶ رۆژ بی‌ت که ده‌بی‌تە سالی‌ک و دوور نیه‌ مه‌به‌ست له‌ مردنی ئیمام‌عه‌لیش، مردنی چواره‌م و دوا وه‌کیلی دوا ئیمامی شیعه‌ی دوازده ئیمامی (محمد‌المهدی) بی‌ت که سالی ۳۲۹ک/۹۴۱ز مرد

(۱) له راستیدا له کوردستان دراو به ناوی محمه‌د نوره‌خشه‌وه لی‌درا نه‌ک به ناوی محمه‌دی موشه‌عشەع.

(۲) پیدایش سلسله‌ اهل حق، ص ۱۲۲-۱۳۳.

(۳) پیدایش سلسله‌ اهل حق، ص ۱۶۷-۱۶۹، ۲۰۶.

(۴) نورالله‌ الشوشتری، مجالس‌ المؤمنین، ۳/۵۰۶-۵۰۷.

و له و ده مه وه غه یبه ی مه زن (الغیبة الكبرى) ده ست پیده کات^(۱)، له گپرانه وه یه کی دیکه شدا هاتوو خوداوهند سالی ۳۳۰ک/۹۴۲ز سهر له نوی له ناو که سایه تی شاخوشین گیرساوه ته وه^(۲).

من پیموایه شاخوشین موباره کشا هه مان (الإمام المبارك) محمه دی کوری ئیسماعیله و پیده چیت موباره کشا به کوردیکردنی (الإمام المبارك) بیت، ئه وه تا هه ردوویکیان به رجه سته که ری خوداوهند و بنیاتنهر و دامه زینهری ئایینی نوین، (الإمام المبارك) شیعه ی ئیسماعیلی دامه زران و شاخوشین موباره کشاش ئه هلی هق و دوور نیه ئه م سالی دوایش په یوه ندیه کی راسته وخوی به ده ست پیکردنی به غه یبه ی گه وره وه هه بیت، وه ک روونه سالی ۳۲۹ک/۹۴۱ز چواره م وه کیلی محمه د مه هدی ئیمام زه مان شیعه ی دوازه ئیمامی مرد و قوناعی غه یبه ی بچوک ته واو بوو که سالی ۲۶۵ک/۸۷۹ز یه وه ده ستی پیکردبوو، له مه به دواوه غه یبه ی مه زنه (الغیبة الكبرى)، هه روه ها سه رگوزشته ی شاخوشین له زور رووه وه هاوشیوه ی محمه دی کوری ئیسماعیله، ئه ویش هاتوو ته خوزستان و لورستان وه ک باسکرا نیرده و بانگخوزانی خوی به ناوچه که دا په خشکردوو، به گویره ی ده ستنوسی کی کونی ئیسماعیلی محمه دی کوری ئیسماعیل پیشه وا و دامه زینهری شیعه ی ئیسماعیلی موباره کی به نهینی هاتوو ته هه ریمی چیاکان و ماوه یه که له قه لای نه هاوهند ماوه ته وه و ده رسی به خه لگی داوه^(۳).

ئه ویش چاره نوی نادیاره و به روونی نازانریت چۆن مردوو له کوینده ر نیژراوه، سه رچاوه کان له م رووه و ناکوکن و هه ریه که به شیوه یه ک باسی ده کات، دوور نیه هه مان چاره نوی هه بیت ئه وه ی وا ده قه کان ده یگپرنه وه گوایه له رووباری گاماسب له ده می مه له کردنا خنکاوه^(۴).

(۱) ئه مه به گویره ی تیگه هیشتنی شیعه ی دوازه ئیمامی و روونه ئه هلی هق که م یان زور له گشت گروپ و ده سته شیعه ی کان سوودیان و هرگرتوو.

(۲) چهند باسیک ده رباره ی ئه هلی هق، ل ۱۳۵.

(۳) عارف تامر، تاریخ الإسماعیلیة، الدعوة والعقيدة (لندن: ۱۹۹۱)، ص ۱۱۸.

(۴) له گوندی ئه سه په ریزی نزیك کۆسه ی هه جیجی هه ورامان و له رۆخی رووباری سیروان، گۆر و مه زاری سه یدزاده یه که هه یه وا باوه ئیسماعیلی کوری موسای کازمه که به (إسماعیل المحدث) ده ناسریت.

ئەو دەي لە مېژوودا سەلمىندراوھ وگومانىكى واي لەبارەوھ نىھ سەبارەت بە خۆشىن-شاخۆشىنى كوردەوارى، تەنھا ئەوھىھ كە ماوھىھك پىش سەدەي شەشەمى كۆچى/ دوازەھەمى زايىنى رەنگدانەوھ و شوپىنەوارى مەعنەوى ھەبووھ و نازانرەيت ئەم ماوھىھ چەند سال يان چەند سەدەيھ؟ وھلى ئەوھ روونە كە خەلكانىكى كورد لە سەدەي ناوبراودا ھەبوونە بە خۆشىنان ناسراون و ھۆگر و شوپىنكەوتەي خۆشىن بوونە^(۱).

ھەرھەھا تا رۆژگارى ئەمپۇش شوپىنەوارى مادىي خۆشىن و ھۆگرانى ھەر ماوھ، سەرەپاي گوندى باوھ خۆشىنى رۆژئاوای دەرەندىخان، چەند دىھاتى خۆشىنان ناو ھەن لە كوردستانى رۆژھەلات كە ھىچ بە دوور نازانرەيت پەيوھندىيان بە خۆشىن و مىللەتى خۆشيانەوھ ھەبىت و كۆنترىيان خۆشان-خوش نانى^(۲) نزيك كەرەندى ئەھلى ھەقنشىنە كە بەلاي كەمەوھ لە سەردەمى مەغۇليەوھ ئاوەدان بووھ^(۳) و گوندى خۆشىنانى دەرەھى خورخوپرەي نىوان سەقز و ديواندەرە و خۆشيانى سەرور-عوليا لە باكورى كرماشان و لە دامىنى ئەو زوگەي مەزارى وھىسى قەرەنىي لە ئامپز دەرگىت و خۆشىنان ئەسفەندىيار (باباخان)ى سەر بە بىچار.

۲- ناووس-باباناووس:

ناووسى (الناووسية) بالىكى دىكەي شىعيە و راستەوخۆ پاش مردنى جەغفەرى صادق سەرپھەلدا و كەسە دلسۆز و سەرسەختەكانى ئىمامى مردووى لە خۆدەگرت، كە بەلاي ھەوالزانان و مەرجهەكانى شىعيەي جەغفەريەوھ، كەسانى گومرا و سەرلېشىواون و فەرموودەي ساختە و ئاخافتنى درۆ لە زارى ئىمام جەغفەرى صادقەوھ دەگىرپنەوھ.

(۱) فسطاط العدالة، ص ۵۵۰.

(۲) ناوى ئەم گوندە لە فەرھەنگى جوغرافىيى كەشور(آبادىھا)ى حوسپىنەلى رەزم ئارا، ج(۵) بە خوش نان ھاتووھ.

(۳) مستوفى قزوینى، نزهة القلوب، ص ۱۶۴.

سهركيش و ههلسورپنهري ئەم باله، كابرايهكي بهصرابي بوو به ناوي ناووس يان عجلاني كوري ناووس و دهشلين خهلكي گونديك بووه به ناوي ناووس، ئەمانه بېرۆكهي دريژهدان به ئيمامهت و شوينگرتنهوهي ئيمامي مردوويان رهتكردهوه و رايان وابوو كه جهعفهرى صادق ههركيز نه مردووه و نامريت و به زيندوويي و نه مري ده مينيتتهوه و هه رئه و مه هديي چاوه پروانكراوه و محمه د باقري باوكي وهك مه هدي دياريكردوه^(١)، دواتر دهستهيهكي سه به ئيش (السبأية) چوونه ريزيانهوه^(٢).

ناووسيه، چ له رووي خهباتي چه كداريهوه و چ له رووي پيگهي جه ماوه ريهوه، گه شهيهكي ئەوتوي نه كرد و به سستي و خاموشي مايهوه و به ره به ره پوو كايهوه، ئەبو حاته مي رازي (م: ٣٢٢ك / ٩٣٥ن) ده لئيت: "ئەم دهستهيه دواي براهيهوه و له م رۆژگارهدا كهس نيه ئەم بۆچوونهي هه بييت"، هه رچۆنك بييت ههلسوراواني له شاره كاني به صرا و كوفه و واست كه وتنه جموجۆل و دريژهدان به بزاڤ و چالاکي دا، له نمونهي (سعید الإسكاف) و (عنبسة بن مصعب) و (أبان الأحمر البجلي)، وه لئ و پيڤده چييت بيرمه ندانيان زياتر بايه خيان به تيکووشاني هزري و رۆشنيري داييت و (أبو طالب الأنباري) ناووسيهكي ته واو چالاک و نوسه ريكي به برشتيان بوو و دهگيرنهوه (١٤٠) كتيبي داناوه، له وان ههش كتيبي (الإمامة)^(٣).

له ئە دهه بياتي ئە هلي هه قدا، ناووس-باباناووس له ريزي پيشه وا هه ره مه زنه كانه و يه كيكه له دۆن-جامه كان و ته جه لاي دووه م يان سيهه مي خوداوه نده له كوردستان و ده كه ويته نيوان شاخوشين و سولتان سه هاكه وه، نيشانهي ده ركه وتنيشي كه وتنه گهري ته نبوره خاموش و كپبووه كاني ياراني شاخوشين

(١) النوبختي، فرق الشيعة، ص ٥٧، الأشعري، مقالات الإسلاميين، ص ٢٥، البغدادي، الفرق بين الفرق، ص ٦٧، الشهرستاني، الملل والنحل، ص ١٣٦.

(٢) الفرق بين الفرق، ص ٦٧.

(٣) الطوسي، إختيار معرفة الرجال (رجال الكشي)، ص ١٧٨، ٢٩٦، ٣٩٦، ابن شهر آشوب، معالم العلماء، ص ٧٠.

تەواو نوپىن و زادەى سەردەمىكى ئەوئەندە دور نىن و هېچ سەرچاوەيەكى كۆن پىشتراسىتى هەبوونيان ناكاتەو، لەو كۆتەبەنەى وا دەربارەى ئەهلى هەقىش دانراون، زانىارىيەكى وايان تىدا نىه مۆركى مېژووويان پىو بەدى بىكرىت و شايانى قەناعەت بىت و هەمووى گواستەو و دووبارەكردنەو هەى ئاخافتنى گشتىن، كە هەرگىز نابنە هارىكار بۆ ناسىنەو هەى راست و دروستى باباناووس^(١). و پىراى ئەمە هەنانە ناو هەى مۆزىك، نەخاسمە بەكارهينانى ئامىرى تەنبور تەواو پەيوەستە بەمەو و يەككە لە ئاوازە سەرەكەكانيان و مەقامىكيش هەر بە باباناووس دەناسرىن^(٢).

فلادمير ئىفانوف لەمىانەى هەولدانى بۆ تۆخكردنەو هەى هەژمون و كاريگەرى مەسىحىەتى ئەرمەنى بەسەر بىروباوهرى ئەهلى هەقىدا، ناسنامەى هەندىك كاراكتەرى بنەرەتى ئەوانى شىواندوو و بۆ بنەچەى ئەرمەنى گەراندوونىەتەو و بەمەش كەوتتە هەلەيەكى زەقەو، لەم چوارچىوەيەدا ناووسى بە باهوس خوئندوتەو و بەلای ئەو هەى هەر پاول - بوهور - بوگوزى ئەرمەنىە^(٣).

لە پىشەكى دىوانەكەيشيدا، ناوى ناووس بە لىكدراوى دوو وشەى: نا + ناووس شىكراو تەو و اتا ئەو هەى لە دايكىكى ناووس بوو^(٤).

هەر بە گوپرهى دەقەكان، باباناووس ناوى سەيد ئىبراهيمى كورى ئەحمەدە و بە بلە يان بلە شىت - كورتكرارهى ئىبراهيم - ناسراو و گوايە خوئى لە شىعەرىكدا ئەم راستىيەى دركاندوو و لە سەدەى ١١/ك/١١ ز بە موەجىزە و بەبى

(١) بپوانە: سولتانى، بزوتنەو و سەرەلدانى عەلەوييەكانى زاگروس، ١/٥٦-٦٠، ئەيووب رۆستەم، يارسان، چاپى ئوفىسى قانع (سليمانى: ٢٠٠٦)، ل ٩٧-١٠٠.

(٢) بپوانە: محەمەد موكرى، موسيقاى پىرۆز لای كوردەكانى ئەهلى هەقى، لە كۆتەبى چەند باسك دەربارەى ئەهلى هەقى، ل ٨٤-٩٣، هەمان گوتار بە عەرەبى: موسيقى الأكراد المقدسة، مقالات مكرى، جلد (٤): كورديات ايرانى، ص ٣٣-٥٤.

(٣) پەپرهوانى راستى، ل ٢١.

(٤) دىوان حضرت بابا ناووس، ص ١٩.

باوك و له دايكك به ناوى (دايه خهزان)ى جاف له گوندى سهرگه تى ههورامان هاتووه ته دنياوه و ههر له ویش مردووه و نیژراوه و تا ئیستاش گۆره كه ی ماوه، له گه ل ئه وه ی له و ده مانه نه هۆزى جاف ناو و بوونى هه یه و نه خه لكى سهرگه ت و سه رجه م گونده كانى ههورامانى ئه مدیویش په یوه ندیه كى وایان به ئه هلى هه قه وه هه یه .

له ده ستنوسیکیشدا كه مه لا محمه دى سهرگه تى سالى ۱۲۹۰ك/ ۱۸۷۳ز ریکخستۆته وه و نوسیویه تیه وه، بابا ناواز-بابا ناووس ناوى خواجه ئاصفه و له سه ده ی ۶ك/ ۱۲ز ژیاوه و سه یده و سوننه یه و ئیمامى مزگه وتى جبرئاباد- جه وراوه ی ته نیشته سهرگه ته و ئامۆزای سه ید(مصطفى العریضى) و اتا پیر شالیارى ههورامانه ^(۱).

كه چى به گۆیره ی سۆراخکردنى مه لا عه بدولکه ریمى موده پرېس، ئه م سه ید ئیبراهیمه هه مان ئه و كه سه یه كه به كابله-كاکه بله ده ناسرا و نه وه ی سه ید عیساى به رزنجى بووه ^(۲)، له كاتیکدا سه ید عیسا له سه ده ی ۸ك/ ۱۴ز ژیاوه، لیڤه به راشکاو ی خۆیاده بیته كه چ ئالۆزى و ناکۆکيه ك له ئارادایه ده رباره ی ژياننامه ی سه ید ئیبراهیم-بابا ناووس.

پیموایه بابا ناووس له بنچینه دا هیچ كه س له مانه نیه، به لكو كابرای ناووس ناوى له مه ر ئیمام جه عفه رى صادقه و پاش په یدابوونى ناووسیه له شاره زور، له ئیبراهیمى كورپى ئه حمه د(بله)-یان یه كیکى دى-وینا کراوه و نازناوى بابای پى به خشراره، كه هیمايه بو ریه رایه تى و شکۆدارى و به بابا ناووس ناووده نگى ده رکردووه، و اتا بله كۆپیکردن و کورداندنى ناووسه و ره نگیشه كه سایه تیه كى ره مزى بیته و دووه م هیما و به رجه سه ته كه رى خوداوه ند بیته له كوردستان.

ئه وه ی له ناووسیه بو ئیمه جیگای بايه خه و شایه نى هه لوه سه ته و لیكۆلینه وه یه، ئه وه یه كه ئه ندامانىان دزه یان کردۆته ده قه ره كانى لورستان و

(۱) محمود أحمد محمد، حلقة مفقودة من تاریخ شهرزور أو مذكرات علماء الدين البلباسيين،

مجلة كاروان، العدد(۳۶)(أربيل:أيلول ۱۹۸۵)، ص ۱۶۰-۱۴۱.

(۲) بنه ماله ی زانیاران، ل ۲۸۰.

کرماشان و شوینپی خویان کردۆه ته وه و خه لکانیکیان پهیدا کردوو و قه ناعه تیان پیهیناون، هه رچه ند زانیارییه کی وه ها به رده ست نیه ده رباره ی چۆنیه تی و ده می ئەم دزه کردنه و ناسنامه ی ئەو بانگخووانه ی ئەم کاره یان راپه راندوو و ئالیه تی بلاوکرنه وه ی ئاییدا و به رنامه یان، ئایا له ریگی بانگخواریکی ناووسیه وه بووه؟، یان له بهر ئەوه بووه که ناووسیه کان له ترسی فشاری ده سه لاتی ناوه ندی کشاونه ته وه ناوچه دژوار و دووره ده سه ته کان و درێژه یان به بلاوکرنه وه ی بیروباوه ریان داوه؟، دیاره کیوه کانی کوردستانیش باشترین شوین بوونه که هه موو مه رج و پیداووستیه کانی نه شو نما کردنی ئەم چه شنه ئایینه ی تیدا فه راهه م بووه .

زین العابدینی ئەرده لانی هیچ گومانی نه هیشتوو ته وه له وه ی که گروپیکی ئەهلی هه ق له پاشماوه ی شیعه ناووسیه کانن و له نامیلکه ی (الیمانیا المسلوله علی الرافضة المخذولة) که ته رخانی کردوو بو ره تکرده وه و به درۆخسته وه ی هه موو حیزب و مه زه به شیعه ی کان، که دپته سه ر باسی ناووسیه، ده لیت ئەمانه پاشماوه یان ماوه له نزیك ولاتی گورانمان الناؤوسیه الذین لهم بقایا سفاسف بقرب بلادنا الکورانية"^(۱).

ئەم گروپه نهینیه هه ر به وه نده وه نه وه ستاون، به لکو کرۆکی ئاخافتنی ناووسیه کانیان وه رگرتوو و به رگیکی کورده وارییان به به ردا کردوو و له گه ل که شوه وه وا و کات و شوینی خویان گونجان دوویانه و داویانه ته پال بابا ناووس، ناووسیه کان ده یانگوت که گوايه جه عفه ری صادق له سه ره مه رگدا فه رموو یه تی: "ئه گه ر که له سه ری منتان دیت له چیا که وه خلۆر ده بیته وه، ئەوا بروا مه که ن سه ری من بیته، ئەگه ر هه ر که سیك پیی گووتن که منی شوشتوو و کفن و دفنی کردوو، ئەوه بروای پی مه که ن درۆ ده کات، ئەوه منم خاوه ندی شیر"^(۲).

(۱) رسائل في الرد على الرافضة، ص ۴۱.

(۲) النوبختي، فرق الشيعة، ص ۵۷، الأشعري، مقالات الإسلاميين، ص ۲۵، البغدادي، الفرق بين الفرق، ص ۶۷، الشهرستاني، الملل والنحل، ص ۱۳۶.

شاخۆشینیش^(۱) که زانی هه ندهی نه ماوه دیارنه مینیت، به یاران یه فرموو که دوای خو، هه ده مێک گوئیستی دهنگی ته نبور بوون، ئه وه بزانی نیشانه ی ده رکه و تنه وه ی خودا وه نده له روخساری باباناووس دا و به دووی بکه ون و برپای پیهینن، ئه وانیش هه چاوه ری بوون تا گوئیان له دهنگی ته نبور بوو له گوندی سه رگه ته وه دیت، دیاره کرۆکی ئه م برۆکه یه تا راده یه که هه مان ئه وه ی ناووسییه کانه ده ره ق جه عفری صادق^(۲)، و تا لی ره ژیا نه وه و هه لسانه وه ی جه عفری صادق په یوه سترکراوه به سه ره له دانی باباناووسه وه و نیشانه ی ده رکه و تنیشی به ئامیری ته نبور لی کدراوه ته وه .

وه ک روونه و پیشتریش ئاماژه ی پیدرا، ناووسی له ناوه پاستی سه ده ی ۸/ک/۲ز سه ریان هه لدا و له ناوه پاستی سه ده ی ۱۱/ک/۱۷ز له کرماشان و باکوری لورستان هه بوون، پرسیار لی ره ئه وه یه ئه ری ده بیته کهنگی پرۆسه ی کورداندنی ناووس خه ملی بیته و بو له ماوه ی ئه م هه شت نو سه ده یه چ پیزانی نی که له مپروه وه نه هاتوه، دیاره له مباره یه وه ناکریت هه یج بگوتریت و ته نها ئه وه نده له ده سته دیت که به مه زنده سه ده ی ۶/ک/۱۲ز دابنریت و تروسکاییه که هه یه برۆکه یه که ئه م پرسه روونده کاته وه، له روداوی کدا که ده گه ریته وه بو کۆتاه ی سه ده ی ۷/ک/۱۳ز هاتوه که کابرایه که له سه ربانی که ته نبوری لی داوه، داروده سته ی موسای به رزنجی ده یانه ویت ته نبورکه ی لی بستینن و بیشکینن و سه ید موساش ده فه رمویت لی گه ری خودا هیدایه تی بدات، کابراش هه ر زوو به خو ی ده ی شکینیت و ده بیته موریدی کی دل سوژی سه ید موسا^(۳)، له و باوه ره دام کابرا و ته نبورکه ی په یوه ندیه کی به ته نبوری یاران ی باباناووسه وه هه یه .

(۱) شاخۆشین لی ره رۆلی جه عفری صادق ده گێرت.

(۲) محه مه دی کوری ئیسماعیل (الامام المبارک-موباره کشاه) نه وه ی جه عفری صادق، که چی لای ئه هلی هه ق ده که ویته پیشیه وه و ده بیته جامه ی یه که م.

(۳) الفصول فی مناقب عبدالرسول، ص ۳۷۴.

۳- سولتان سه‌هاک:

وهك روونه سولتان سه‌هاک به دامه‌زینەر و بناغه‌دارپژێری بنه‌ره‌تی ئایینی ئەهلی هه‌ق داده‌نریت و له‌کن تیکرایی یاران، به‌کەسی یه‌که‌م و ستوونی سه‌ره‌کی ده‌ژمێردریت و لای هه‌موو ده‌سته و بنه‌ماله‌کان شکۆدار و پایه‌به‌رز و دانپێنراوه، که‌چی ئەوه‌ی مایه‌ی رامن و هه‌لۆه‌سته‌یه، نه‌ له‌ یاداشتی رۆژئاوییه‌کان و نه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ ناوخۆییه‌کانی وه‌ک نوسینه‌کانی زین‌العابدینی ئەده‌لانی و محه‌مه‌دی کورپی بابا ره‌سولێ به‌رزنجی و نه‌ له‌ شیعره‌که‌ی شیخ ره‌زای تاله‌بانی که‌ ناوی سی‌ چوار ره‌زمی پیرۆزی کاکه‌یی هیناوه، باسوخواسی له‌ ئارادا نیه، ته‌نانه‌ت هه‌ر یه‌ک له‌ جۆزێف گۆبینو که‌ یه‌که‌م ئەورۆپییه‌ له‌ سالانی (۱۸۵۵-۱۸۵۸) راسته‌وخۆ له‌ کرماشان تیکه‌لی خه‌لکانی ئەهلی هه‌ق بووه و زیاد له‌ جارێک له‌ شاه‌خۆشین و پیر بنیامین و پیر رزقبار-ره‌زبار و پیرداود و پیرموسی ده‌دوویت^(۱) و هینری راولنسۆن (۱۸۱۰-۱۸۹۵) که‌ ده‌لێت بابا یادگار و عیسا و عه‌لی و سه‌لمانی فارسی و حوسین و بابا بزورگ... هتد، له‌و ئەولیا پایه‌به‌رزانه‌ن که‌ به‌لای جه‌ماوه‌ری ئەهلی هه‌قه‌وه‌ زات و گیانی خوداوه‌ندیان تیدا گیرساوه‌ته‌وه^(۲)، که‌چی که‌سیان ناوی سولتان سه‌هاک ناهین.

جگه‌ له‌مه‌ش، ئیسحاق له‌ کوردیدا سووک ده‌کریته‌وه‌ بۆ ئیساک نه‌ک سه‌هاک-سوهاک، سوهاک نزیکتره‌ له‌ وه‌ی سووکراوه‌ی زوحاک (ضُحاک) بیٔت، مه‌لا جه‌میلی رۆژبه‌یانی هه‌قی بووه‌ بلێت مه‌به‌ست له‌ سولتان سوهاک هه‌مان زوحاک(ضُحاک)ی دوا شاه‌ی میدییه‌کانه^(۳)، له‌وانه‌شه‌ سوهاک ته‌نها شیوه‌یه‌کی ئەرمه‌نیانه‌ی ناوه‌ ئیسلامییه‌که‌ی ئیسحاق-ئیساک بیٔت^(۴)، ئەم بابته‌ش کێشه‌یه‌کی دیه‌ و پێویستی به‌ توێژینه‌وه‌ و دوو‌چوون هه‌یه‌.

(۱) سه‌ سال در آسیا، ص ۲۵۶.

(۲) یاده‌شته‌کانی (له‌ زه‌هابه‌وه‌ بۆ خوزستان)، محمه‌د ئەمین زه‌کی به‌شیکی وه‌رگێراوه‌ بۆ عه‌ره‌بی و خستویه‌تیه‌ سه‌ر وه‌رگێراوی عه‌ره‌بی کتێبه‌که‌ی، محم‌د أمین زکی، خلاصه‌ تأریخ الکرد وکردستان (القاهرة: ۱۹۳۹)، ص ۳۰۷-۳۱۰.

(۳) محمه‌د ئەمین هه‌ورامانی، کاکه‌یی (به‌غدا: ۱۹۸۴)، ل ۳۲.

(۴) په‌یره‌وانی راستی، ل ۲۱.

بەوپيىيەى زۆربەى رېبەران و مەزنانى ئەھلى ھەق بەبى باوك يان بەبى باوك و دايك پەيدا بوونە، سولتان سەھاكىش ھەرچەند بە پۋالەت بە كورپى عيساى بەرنجىبى بەسالچوو دانراو و گوايە لە تەمەنى دووسەد سالىدا(؟) ئەم كورپەى بوو، بەلام ئەويش ھەر بەم ريسايە ھاتوو تە دنياو و لە شىوھى مەلىكى سىپى بە دامىنى دايە رەزبار^(۱) - خاتوون دايراكەو نىشتوتەو^(۲)، ئەم تەرزە لەدايكبوونە بەلای نور عەلى ئىلاھىيەو، ھاوشىوھى تەمەنى نەپراوھى خدرى زىندە و ئەنگوستىلەكەى ھەزرتى سولەيمانە و بە دىتنى بنىادەمى خاكى ناسروشتى، كەچى بە نەزەرى ئەو زۆر ئاسايە و گوايە لەوھش زۆر نائاسايىترى دىتوھ^(۳).

گشت بەلگەكان وەك مینۆرسكى دەلئیت ئەو دەسەلمینن كە سولتان سەھاك-ئىسحاق كەسايەتییەكى راستەقىنەى و ھەقىقەتییە ھەيە^(۴)، گومان لەوھش نەكراو و بەلكو وەك راستىك چەسپىوھ كە ئەو گۆر و گلکۆيەى وا لە گوندى پەردىوھ - شىخانە، دەگەپتەوھ بۆ ئەو، پەردىوھ ریش دەكەوئتە سەر زىبى سىروان و سەربە شەھرىستانى پاوھى ھەورامانە.

بەلام لەگەل ئەمەشدا، ناسنامە و سەرگوزشتەى ھەتا بلیبى ئالۆز و تەمومژاويیە و لەدايكبوونى بە ئەفسانە و خەون و موعجىزە تەنراو و بە دروستى نازاندريت لە چ سەردەمىك ژياو و كەنگى لەدايكبووھ و كەنگى مردوھ، ئەو سى چوار كەسەى وا بوونە رىخۆشكەرى لەدايكبوونى و ئەو ھەفتا و دوو پىرەشى وا باوھ لە دەوروبەر و خزمەتى بوونە، زۆربەيان نانسرىنەوھ و شوئینەوارىكى مادى و ھەيان لە دوا بەجینەماوھ و تەنھا بەناو ھەن و لەوھوھ نزيكن كە داھىنراوى خەيال بن و وەك رەمزىك بەگەر خرابن.

(۱) گلکۆى ئەمىش لە گوندى پەردىوھرە لە پشت گۆر و گلکۆكەى سولتان ئىسحاقەوھ.

(۲) دەربارەى تەواوى ئەم بەسەرھاتە بگەرپۆھ بۆ: مجموعە رسائل وأشعار أهل حق، ص ۴۵-

۷۶، سيد قاسم أفضلى، دفتر رموز يارسان، ص ۱۵-۲۲.

(۳) آثار الحق، ۹۱/۲.

(۴) دائرة المعارف الإسلامية، مادة سلطان إسحاق، ۹۱/۱۲.

سهرانی ئەهلی هەق، دەبوو تەواو شارەزای هەوال و ناسنامەى شیخی
 پیشه‌وایان بن و ئاشنای وردەکاریی ژیان و مەناقیبی بن، کەچی لە دەقه
 بنه‌په‌تییه‌کانی: (سهره‌نجام - که‌لام خه‌زانه) و شاهنامه‌ی حه‌قیقه‌ت (حق الحقائق)
 و (دفتر رموز یارسان) و (سروده‌ای دینی یارسان) و (تذکره‌ أعلی)...هتد،
 شپه‌زه‌یی و نارێکیه‌کی بێ‌پرا‌ده‌ به‌دی‌ده‌کرێت و هه‌ریه‌که‌ ده‌یگه‌رێنێته‌وه‌ بۆ
 سه‌رده‌می‌ک و سالیکی دان‌اوه‌ بۆ میژووی له‌دایکبوون یان مردنی، تا ئه‌و راده‌یه‌ی
 جیاوازی له‌ نیوان هه‌ندیکیاندا ده‌گاته‌ سیسه‌د تا چوارسه‌د سال، له‌و سالانه‌ی بۆ
 میژووی له‌دایکبوونی دانراون:

— ۱۱۳۳/ک/۵۲۸.ز.

— ۱۱۸۴/ک/۵۸۰.ز.

— ۱۲۰۸/ک/۶۰۵.ز.

— ۱۲۱۵/ک/۶۱۲.ز.

— ۱۲۴۹/ک/۶۴۷.ز.

— ۱۲۵۲/ک/۶۵۰.ز.

— ۱۲۷۲/ک/۶۷۱.ز.

— ۱۲۷۶/ک/۶۷۵-۱۲۷۷.ز.

— ۱۳۰۰/ک/۷۰۰.ز.

— ۱۳۱۶/ک/۷۱۶، هه‌روه‌ها هاتووه‌:

— له‌ نیوان سالانی (۴۴۵-۵۸۸/ک/۱۰۵۳-۱۱۹۲) ژیاوه‌، واتا نزیکه‌ی سه‌ده‌ و
 نیویک ژیاوه‌.

— به‌پێی کتیبی سه‌ره‌نجام له‌ نیوان سالانی (۶۷۵-۷۹۸/ک/۱۲۷۶-۱۳۹۶) ژیاوه‌،
 واتا سه‌دو بیست سال ژیاوه‌.

— به‌پێی شاهنامه‌ی حه‌قیقه‌ت (حق الحقائق) له‌ نیوان سالانی (۶۱۲-
 ۹۱۲/ک/۱۲۱۵-۱۵۰۶) ژیاوه‌، واتا به‌ درێژایی نزیکه‌ی سی سه‌ده‌ ژیاوه‌!.

- هاوده می حوکمپانیی تهیموری لهنگ بووه (۷۷۱-۸۰۷/ک/۱۳۷۰-۱۴۰۵) بووه .

- هاوده می سولتان سه لیمی عوسمانی (۱۵۱۲-۱۵۲۰) بووه ^(۱).

- هاوده می شیخ زاهیدی کوردی گهیلانی (م: ۷۰۰/ک/۱۳۰۰) و شیخ صه فیه دینی ئەردبیلی (م: ۷۳۵/ک/۱۳۳۴) بووه ^(۲).

ئەم ناکۆکی و شپرزەییە زەقانه و ئەم فرە بۆچوون و سالانه ی له باره ی زینده گی و چۆنیەتی بوون و مردنی سولتانە که ی ئەهلی هه قه وه له ئارادان، سه رباری ئەو موعجیزه و ئەفسانه یه ی و تیکه ه لکیشی له دایکبوون و که سایه تی کراره، ئەو قه ناعه ته زیاتر ده چه سپینن که رهنگه له واقیعه دا بوونیکه مادی و راسته قینه ی نه بیته و ته نها وه ک هیما و بۆ پرکردنه وه ی قوناعیکه به رجه سه بوونی خوداوه ند وینا کرابیته و ئەو سولتان ئیسحاقه ی ئارامگاکه ی له گوندی شیخانی هه ورامانه که سیکی دی بیته و په یوه ندی به مانه وه نه بیته وه ک دواتر ئەمه روونده که ی نه وه، یان ئەگەر سولتانە که یان حه قیقه تیکه ه بیته، ئەوا هیچ گومان له وه نامینیته وه که ئەم ده قانه له سه رده می ئەودا و بگره زۆر له دواتریش یاداشت نه کراون و ئەو راستیه ئاشکرا ده که ن که تا دره نگانی ک پرۆسه ی تۆمارکردن و نوسینه وه له کن یاران نه بووه به نه ریت، ده نا ری تینا چیت ربه ریکی پایه به رز و سه رگه وره ی بیروباوریکی ئایینی ئەوه ندە ژیا نی لی ل و ته مومژاوی بیته .

(۱) مشاهیر أهل حق، ص ۵۴-۵۵، سیاوش دلفانی، پیدایش سلسله أهل حق، ص ۲۵-۲۷، ههروه ها بپروانه: ئە یوب رۆسته م، یارسان، ل ۱۰۵-۱۰۷، هاشم کاکه یی، ئەستیره گه شه که ی ئاسمانی شاره زور "سولتان ئیسحاقی به رزنجی"، گۆفاری کاروان، به شی یه که م، ژ (۶۱)، (کانوونی یه که م: ۱۹۸۷)، ل ۱۰۲-۱۰۳.

(۲) مجموعه رسائل وأشعار أهل حق، ص ۷۱-۷۵. له گێرانه وه ی به سه رهات و مه ناقبه ی شیخ صه فیه دیندا باسی سولتان سه ها ک نه هاتوه، بپروانه: ابن بزاز أردبیلی (۷۵۹هـ/۱۳۵۸م)، صفوة الصفا، إنتشارات زریاب (تهران: ۱۳۷۶ش).

سیاوش دلفانی به پشتبہستن به دەیان شەجەرە و دۆکیۆمیت، رەنجیکی زۆری کیشاوە و دووچوونیکی قوولی کردووہ تا سەرەداویکی چنگ بکەوئیت و سەردەمی زیندەگی سولتان سەهاکی بۆ ساغ ببیتەوہ، بۆ ئەم مەبەستە تۆژینەوہی لەسەر شەجەرە چوار دە بنەمالە ئەنجامداوە کە هەندیکیان هەر هی نەوہکانی خودی سولتانان و ژمارەییەکی دیان شەجەرە نەوہکانی سەید عەبدولکەریمی بەرزنجەن کەوا باوە برای سولتان و بابا گەرەوی ساداتی بەرزنجەییە، وپرای شەجەرە چەند بنەمالەییە کە دەگەرینەوہ بۆ کەسانیکی هاودەمی سولتان سەهاک و بۆ هەر وەچەییەکی سی و سی سال و چوار مانگی داناوە و اتا بۆ هەر سی وەچەییەکی سەدەییەکی داناوە، بەم حیسابە گەهیشتووہ تە ئەو ئەنجامی کە سولتان لە دەورووبەری ئەم سالانە لەدایکبووہ:

– ۷۵۰/ک/۱۳۴۹، ۷۲۹/ک/۱۳۲۹، ۶۸۶/ک/۱۲۸۷، ۶۸۴/ک/۱۲۸۵،

۵۸۴/ک/۱۱۸۸، ۹۷۴/ک/۱۵۶۶، ۷۹۳/ک/۱۳۹۱، ۶۷۹/ک/۱۲۸۰،

۸۴۸/ک/۱۴۴۴، ئەم سالەیی دوایی میژووی لەدایکبوونی میر خەسرەوی

گۆرانە کە گواپە هاودەمی سولتان سەهاک بووہ.

– ۸۷۲/ک/۱۴۶۸، سالی لەدایکبوونی کەسیکی دیکەیی هاودەمی سولتان.

– ۸۲۹/ک/۱۴۲۶، سالی لەدایکبوونی شا رۆستەم، سەردەستەیی حەفتا و دوو

پیرەکەیی دەوری سولتان.

– سالانی: ۷۳۱/ک/۱۳۳۱، ۷۴۰/ک/۱۳۳۹، ۷۵۱/ک/۱۳۵۰، ۷۵۸/ک/۱۳۵۷،

۷۹۸/ک/۱۳۹۶، کە بە مەزندە و بەپیی شەجەرەیی بنەمالەکان، میژووی

لەدایکبوونی سەید عەبدولکەریمی برای سولتانە.

دوای کۆکردنەوہ و دابەشکردنی ئەم سال و سەردەمانە، گەهیشتووہ تە ئەو

ئەنجامی کە سولتان سەهاک سالی ۷۵۳/ک/۱۳۵۲ لەدایکبووہ^(۱)، بەلام خووی

بەمەبەست دوایخستووہ بۆ سالی ۷۷۱/ک/۱۳۷۰ تا لەگەڵ ژیان و سەردەمی بابا

عەلی هەمەدانی (م: ۷۸۶/ک/۱۳۸۴) و محەمەد نوریخەش (م: ۸۶۹/ک/۱۴۶۵)

(۱) پیدایش سلسلە اهل حق، ص ۲۸-۲۷.

بیگوئینیت و ده لیت عیسای به رزنجی سالی ۱۳۴۴/ک/۷۴۵ از له دایکبووه و له ته مهنی بیست و شهش سالیذا ژنی هیناوه و سولتان سهاکی بووه^(۱).

بۆ ساخکردنه وهی ئه م پرسه و ناسینه وهی سولتان ئیسحاقی هه ورامان، راستتر و چاکتر وایه له زانراوه کانه وه بچین بۆ نه زانراوه کان، به ئاخافتنیکی دی کهسانی ناسراو و په یوه ندار بکهینه کلیلی دیاریکردنی رۆژگاری سولتان، ئه وانیش موسا و عیسای به رزنجین که وا هاتووه مام و باوکی سولتانن.

زانیا ریمان ده باره ی ئه م دوو برایه بایی ئه وهنده هه یه بلین که له نیوهی دووه می سه ده ی ۱۳/ک/۷ و نیوه ی یه که می سه ده ی ۸/ک/۱۴ از ژیاون و ئه و کاته ی که هیشتونته شاره زور و له به رزنجه گیرساونه ته وه، گهنج و سه لت بوونه، محمه دی کورپی باباره سولی به رزنجی هه رچه ند ده قیکی نووسراوی له باره ی باوانیه وه چنگ نه که وتووه، پییوایه هاتن و گیرسانه وه یان له کوتاهی سه رده می عه باسی-ناوه راستی سه ده ی ۷/ک/۱۳-بووه^(۲)، هه واله زاره کییه کان ئه م میژووه دوا ده خه ن بۆ سالی ۶۸۶/ک/۱۲۸۷ از.

بیگومان موسای به رزنجی هه مان ئه و موسایه یه که له کوئستانه کانی کوردستانه وه ده رکه وت و بانگه وازی مه هدیتی کرد و له دژی داگیرکه رانی مه غۆل راپه ری و سه ره نه جام سالی ۷۰۷/ک/۱۳۰۷ از له نزیک ئاغجه له ر کوژرا^(۳). عیسای برایشی وا هاتووه سالی ۷۵۴/ک/۱۳۵۳ از مردووه و ره ننگه ئه م ساله ش راست بییت و له گه ل سالی کوژرانی موسای برای یه کده گریتته وه.

هه روه ها محی الدین عه لیبی کورپی عیسای هاواری ناودار به سه ید صادق، پیاوچاک و بانگخوازیکی ئایینی شاره زوره و هه واله زاره کییه کان ده یکه نه کورپی عیسای به رزنجی، وه لی ئه م زووتر ژیاوه و سالی ۶۶۷/ک/۱۲۶۸ از به نیازی ربه دیهی له شکریانی مه غۆل و ئاشناکردنیا ن به ئیسلام، روویکردۆته مه راغه و سالی ۶۷۹/ک/۱۲۸۰ از یان سالی ۷۰۹/ک/۱۳۰۹ از مردووه^(۴).

(۱) پیدایش سلسله أهل حق، ص ۴۱۰.

(۲) الفصول في مناقب عبدالرسول، ص ۳۷۵.

(۳) القاشانی، تاریخ أولجاتیو، ص ۷۶-۷۷.

(۴) این الفوطی، مجمع الآداب في معجم اللقب، ۷۸/۵.

شتیکمان له باره ی پیر میکائیلی دودانیه وهش چنگکه وتووه، که نیشته جیی گوندی دودانی نیوان جوانرۆ و پاوه بووه و هر له ویش مردووه و ده زانین سالی ۷۱۰ک/۱۳۱۰ز سهردانی به غدای کردووه^(۱)، و باوه پیر میکائیل سهره تا نه یار و به ره لستی سولتان ئیسحاق بووه و نه یهیشتووه بهیته ناوچه که و باره گا دابنیت و له رۆخی سیوان دا به رانبه ریان له یه کدی گرتووه و گفتوگوی زیر و دمه قاله له نیوانیان رویداوه^(۲).

هروه ها له کتیبی (رساله فلکیه در علم سیاق) که تایبه ته به سیستمی دارایی و پرسی باج و داهاتی ده ولته تی جه لائیری و له خستنه پرووی نه فعات و خه رجیه کانی سالی ۷۴۷ک/۱۳۴۶-۱۳۴۷ز دا، باسی خه رچی و مه صرفاتی (علوفات) ی چوار که سایه تی تایبه ت (چه رگان خاص) کراوه: (ئیسحاق، عه بدی-عه دی (۴)، یونس، إدیس) و مزه ی علوفاتی ته رخانکراو بو ئیسحاق هه زار دره م بووه^(۳)، دوور نیه ئه م ئیسحاقه هه مان ئه وه ی هه ورامان بیته.

جیگای داخه، هه واله زاره کیه کان پتر سهرده م و سهرگوزشته ی موسا و عیسای به رزنجی یان شیواندووه و ده یانکه نه برای محمه د نوره خش، سیاوش دولفانیش خوی رادهستی ئه م هه والانه کردووه و له ژیر رۆشنایان که وتوته سو راخ و چه ند ریگایه کی گرتوته بهر تا له گه ل زانیاری نیو سهرچاوه کانا بیانگونجینیت و بو پینه کردنی ئه م نارپکی و ناکۆکیه، ده ستکاری سهرده می عیسای به رزنجی کردووه و دوایخستووه و پییوایه سالی ۷۵۴ک/۱۳۵۳ز نه مردووه و ئه و ساله ی به ۷۴۵ک خویندووه ته وه و کردوویه تی به سالی له دایکبوونی نه ک مردنی و سهرده می به نیوان سالانی (۷۴۵-۸۲۹ک/۱۳۴۴-۱۴۲۶ز) ی داناوه، ته نها بو ئه وه ی بیکاته کورپی باباعه لی هه مه دانی و برای محمه د نوره خش، گوايه دوا ی

(۱) مجمع الآداب، ۲/۵۲۳-۵۲۴، ۳/۴۴۸.

(۲) مجموعه رسائل وأشعار أهل حق، ص ۱۲۶-۱۲۸، محمه د ئه مین هه ورامانی، کاکه یی، ل ۲۰۶-۲۱۲.

(۳) المازندرانی، رساله فلکیه در علم سیاق (فیسبادن: ۱۹۵۲)، ص ۱۹۶.

کوژرانی ئیسحاقی خه‌ته‌لانی له سالی ۸۲۶ک/۱۴۲۳ز، بووه‌ته موریدی محمه‌د نوریه‌خش، بۆیه به عیسای نوریه‌خشیش ناوی هاتوه^(۱).

محمه‌د‌عه‌لی سولتانییش بۆ ده‌ریازبوون له‌م نه‌گونجاویه، پییوایه‌ئه‌و باباعه‌لیه‌ی که ده‌بیته باوکی موسا و عیسای به‌رنجی، باباعه‌لیی هه‌مه‌دانی نیه و یه‌کیکی دیی هاوناوه و گوايه له نه‌زانیه‌وه کراون به یه‌ک که‌س^(۲).

بابا‌عه‌لی هه‌مه‌دانی یان میر سه‌ید‌عه‌لی هه‌مه‌دانی(م: ۷۸۶ک/۱۳۸۴ز)، له‌ خانه‌واده‌یه‌کی سادات و ده‌ست‌پۆشیتووی هه‌مه‌دانه و به‌ میری مه‌زن(امیر کبیر) و(شاهی هه‌مه‌دان) و(عه‌لیی دووه‌م) ده‌ناسرا، هه‌رچه‌ند ده‌میک زاروک بووه به‌ یاهه‌ریی دایک و بابی هاتوه‌ته کوردستان، به‌لام باوه‌ر ناکریت هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی بانگخوازی به‌ هه‌ورامان و شاره‌زور و به‌رنجه‌وه هه‌بیته، ئه‌و پتر سه‌رقالی بلاوکردنه‌وه‌ی ئیسلام و ته‌ریقه‌ته صوفیگه‌ریه‌که‌ی خۆی-هه‌مه‌دانی- بوو له ولاتی کشمیر و نیمچه کیشوه‌ری هیند و تورکستان و ساخ نه‌بۆته‌وه شیعه بووه یان سوننه و نزیکه‌ی چل کتیب و نامیلکه‌ی به‌ هه‌ردوو زمانی عه‌ره‌بی و فارسی داناوه و گرنگترینیان کتیبی(ذخیره الملوك)ه^(۳).

پاش مردنی بابا‌عه‌لی، خه‌لیفه‌که‌ی خواجه ئیسحاقی خه‌ته‌لانی که‌وته چالاک و به‌رده‌وامبوو له بلاوکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری ته‌ریقه‌تی هه‌مه‌دانی و سالی ۸۲۶ک/۱۴۲۳ز شو‌پشیک دژی ده‌سه‌لاتی ته‌یموری راگه‌یاند و محمه‌دی کوری عه‌بدو‌لای قه‌تیفی ناودار به‌ نوریه‌خش (۷۹۵-۸۶۹ک/۱۳۹۳-۱۴۶۵ز)ی به‌ مه‌دی راگه‌یاند، به‌لام هه‌ر زوو شو‌پشه‌که‌ی خامۆشکرا و به‌خۆی کوژرا و نوریه‌خشیش خرایه‌ زیندانه‌وه.

(۱) بپوانه: پیدایش سلسله‌ اهل حق، ص ۴۷۱-۵۳۷.

(۲) بزوتنه‌وه و سه‌ره‌لدانی عه‌له‌وییه‌کانی زاگرووس، ۶۸/۱.

(۳) پرویز ازکایی، سرگوزشت و نامایی میر سید علی همدانی، فرهنگ ایران زمین، شماره (۲۸)، زمستان سال ۱۳۶۸، ص ۹-۶۹، رساله‌ الهدی، من مه‌دی هستیم، ترجمه به فارسی، بکوشش رسول جعفریان، پیام بهارستان، سال (۵)، شماره (۱۷)، پایز ۱۳۹:ش، ص ۶۹۷-۷۱۶.

محهمەد نۆر بەخش دواى بەربوونى لە زیندان، کەوتە گەڕان و سوورپانه‌وه و روویکرده کوردستان و ساڵی ٨٢٧ک/١٤٢٣ز هاتوووه ته هه‌ولێر^(١)، ئەمجا روویکرده "کوردستانی فهیلی و به‌ختیاری"، خه‌لکه‌که‌یش چوون به‌پیرییه‌وه‌ی و به‌گه‌رمی پیشوازییان لێکرد و به‌یعتیان پێدا، میران و گه‌وره‌ پیاوانی کوردی ناوچه‌که‌ش، ملکه‌چی و گوێرپه‌لێی خۆیان بو‌ راگه‌یانند و دراویان به‌ ناویه‌وه‌ لێدا، پاش ماوه‌یه‌که‌ مانه‌وه‌ چوو بو‌ هه‌ریمی گه‌یلان و ئەمجا گه‌رپه‌یه‌وه‌ کوردستان، دواتر له ژێر گوشار و هه‌رپه‌شه‌ی شاه‌رخ‌ی کورپی ته‌یموری له‌نگ ناچار کوردستانی جێهێشت^(٢).

هه‌واله‌ زاره‌کیه‌کان که ده‌ماوده‌م هاتوون وه‌که‌ گوتمان، موسا و عیسا‌ی به‌رزنجی یان به‌ برای محهمەد نۆر بەخش داناوه‌ و هه‌رسیکیشیان کردوون به‌ کورپی سه‌ید عه‌لیی هه‌مه‌دانی^(٣)، بیگومان ئەمه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ و عیسا و موسا هه‌یچ خزمایه‌تیه‌که‌ و نزیکایه‌تیه‌کیان به‌ دوو که‌سایه‌تیه‌ ناوداره‌وه‌ نیه‌ و له‌نیۆ ده‌سته‌ی هه‌قالان و یاوه‌رانی باباعه‌لی، ناو و ده‌نگوباسی عیسا و موسای به‌رزنجی نه‌هاتوووه‌ و ته‌نیا یه‌که‌ کورپی هه‌بووه‌ به‌ ناوی سه‌ید محهمەد(م: ٨٥٤ک/١٤٥١ز) که‌ نه‌هاتووه‌ کوردستان. محهمەد نۆر به‌خشیش له‌ نامیلکه‌ و کتێبه‌کانی دا ناوی چه‌ندین ئەولیا و پیاوچاکی هه‌یناوه‌ که‌ ژماره‌یه‌کیان کوردن و ئیسحاق و عیسا و موسا ناویان تێدا به‌رچاو ناکه‌وێت، وه‌که‌ ئەبۆبه‌کری لورستانی، یوسفی گۆرانی(م: ٧٦٨ک/١٣٦٦ز)، جویرائیلی کورد^(٤)، مه‌ولانا هه‌سه‌نی کورد^(٥)،

(١) سید محمود انواری، میر سید علی همدانی و تحلیلی آثاری او، دانشکده علوم و ادبیات انسانی، شماره (٢٣) (تبریز: پایز ١٣٥٦ش)، ص ٢٩٧-٣٦٣.

(٢) نورالله الشوشتری، مجالس المؤمنین، ٦٥/٣.

(٣) الشیخ معروف النودهی، الأعمال الكاملة، ٣/٣٢٨، محمد الخال، الشیخ معروف النودهی البرزنجی، ص ٦٩-٧٢، عبدالکریمی مدرس، بنه‌ماله‌ی زانیاران، ل ٢٧٠-٢٧١.

(٤) یوسفی گۆرانی و جویرائیلی کورد دوو پیاوچاکی ناودارن، له‌ کتێبیکه‌ی دیمدا له‌ باره‌ینه‌وه‌ دوواوم .

(٥) محهمەد نۆر به‌خش نامه‌یه‌کی ئاراسته‌ی ئەم مه‌ولانا هه‌سه‌نه‌ کردوووه‌.

خالیدی لورستانی، کاکه گۆرانی، دۆست گۆرانی، شاه حوسینی سهرپولی^(۱)،
حوسامه دین حوسینی شمشیری^(۲)، شه هابه دینی گۆرانی، شه مسه دینی کۆکۆیی،
حوسینی کۆکۆیی^(۳)، ده وله تشاه قه واسی گۆرانی، عه بدولای کوردی شیرازی^(۴).

له بهر رۆشنایی ئه م به لگانه ده کریت بلین، نابیت ئه و ئه نجامانه ی سیاوش
دلفانی پیی گه هیشتهوه له مه ر زینده گی سولتان ئیسحاقی کورپی عیسی
به رزنجی به هیچ شیوه یه ک دروست بن، راستیه که ی ئه وه یه عیسی به رزنجی له
ناوه راستی سه ده ی ۸/ک ۱۴ از مردووه و سولتان ئیسحاقیش له هه مان سه ده دا،
له دایک بووه و مردووه، به لام هیچ خزمایه تیه ک په یوه سستی ناکات به باباعه لی
هه مه دانی و محمه د نوره خشه وه.

۴- له نێوان سولتان سه هاک و سولتان ئیسحاقی هه ورامان دا:

ئه وه ی تا ئیستا زانراوه، په که م ناوه ی نانی ئاشکرا و رهوانی سولتان
ئیسحاقی هه ورامان له ده قی کی میژوویی باوه رپیکراو و جیگه ی متمانه،
ده گه رپیشه وه بۆ کۆتاه ی سه ده ی حه قده هه م، سه یه د عبه الصمدی تودار له
کتیبه ی (نور الانوار) که سالی ۱۰۹۹/ک ۱۶۸۸ ز دایناوه، زانیاری وردی ده رباره ی
ساداتی به رزنجه و بنه ماله به ناو ساداته کانی دیکه ی هه ورامان و شاره زور و
ئه رده لان یاداشتکردووه، له ناساندنی کوره کانی جه عفه ری صادقدا دپته سه ر (أبو
محمد إسحاق مؤتمن) و ده لیت رۆشنتووه بۆ ولایه تی هه ورامانی کوردان و به

(۱) خه لکی سه رپولی زه هاوه.

(۲) له دایکبوی ئاوابی شمشیری ته نیشته پاوه یه.

(۳) سیاوش دلفانی ده لیت کۆکۆیی ناوچه یه که له مه راکش یان مصر!، ل ۵۴۲-۵۴۳. زۆر
نزیکه مه به ست گوندی کۆکۆیی ناوچه ی شه میرانی نێوان ده ربه ندیخان و هه له بجه بیت که
تا ئیستاش ئاوه دانه.

(۴) محمد نوربخش، سلسله الأولیاء، ص ۱، ۴۶-۴۷، ۶۰، پیدایش سلسله أهل حق، ص ۵۳۷-
۵۵۰، ۵۶۲.

سولتان ئيسحاق به ناووبانگه و له داميني ئاويي نه وسود و لهون نيژراوه و وه چه ي ليكه وتوته وه^(۱).

له گه ل نه وه ي باور ناکريت نه م سولتان ئيسحاقه، هه مان ئيسحاقى کورپى جه عفهرى صادق بيت، به لام لي ره نه و راستيه خوياده بيت که سولتان ئيسحاقى هه ورامان کي بيت و کهنگى ژيا بيت، تا نه و ده مانه هيشتا نه به کورپى شيخ عيساي به رزنجى هه ژمارکراوه و نه به پيشه وايه کي نه هلى هه قيش دانراوه.

شايه ني باسه پاش مردنى جه عفهرى صادق، دهسته يه کي بچووکى شيعه دايانه پال ئيسحاقى کورپى و نه ويان به ئيمام دانا و به (الإسحاقية) ناسران، نه م دهسته يه شوينه وار و کاريگه رييه کي نه وتوى نه بوو و هه ر زوو دواى مردنى جه عفهرى صادق توايه وه^(۲).

له م عيش بالکيشتر، تا کوته ي سه ده ي تو زده هه م، سولتان ئيسحاقى هه ورامان ئاماده يى و ناووده نگيکى وه هاى نيه و نه به پيشه واي نه هلى هه ق و نه به کورپى عيساي به رزنجى هه ژمارکراوه، عه لى نه کبه رى کوردستانى - سالى ۱۳۰۹ک/ ۱۸۹۱-۱۸۹۲ز- له باره يه وه ده ليت: له داميني ديى نه وسود و له نزيک روبرارى سيروان، گلکوى که سيک هه يه به ناوى سولتان ئيسحاق و ده لين ئيمامزاده يه، به لام نه مزانى بو کاميان ده گه رپته وه^(۳).

هه روه ها سولتاني هه ورامان يه کيکه له و پير و پياوچا که موسلمانانه ي که وا ميرزا عه بدولقادري پاوه يى (۱۸۲۵-۱۹۰۸) هاوارى بو ده بات و ليى ده پارپته وه تا وه کيلى جوانرؤ و ماميکى له زينداني ده سه لاتدارانى قاجارى ئازار نه چيژن و رزگاريان بييت:

(۱) "محمد إسحق مؤتمن برادر أعيان موسى كاظم أست ومحدث بوده و بولايت أرامان أكراد رفته در پايين قرية نوسود و لهون مدفون بسلطان إسحق مشهور أست وأعقاب أ... نور الانوار در سلسله آل أطهار، انتشارات حسيني نسب (سنندج: ۱۳۶۹)، ص ۲۸.

(۲) بپوانه: ابن حجر الهيتمي، الصواعق المحرقة، مؤسسة الرسالة (بيروت: ۱۹۹۷)، ۲ / ۴۸۵.

(۳) الحديقة الناصرية (أربيل: ۲۰۰۲)، ص ۵۷.

به سولتان ئيسحاق مالّ جه بيدهر
وهكيل و ماموش ناوهران زهره
وه كۆسهى ههجيح وه پير ئيسماعيل
وه مهلا مهقسوود، قازى جبرهئيل^(١).

ئوهوش بلّين كه يهكك له كورهكانى بابا رهسول بهرنجى(١٥٧٥-
١٦٤٦ز)ى نهوى شيخ عيساش ناوى ئيسحاق بووه، بهرنجى ههچهند به دريژى
باسى ئه و برايانهى خوى كردووه كه ژنيان هيناوه و كور و كچ و نهويان
ليكهوتوتهوه، وهلى له ئيسحاقيان نادويّت^(٢).

ئوهى لهميانهى سهردانى مهزارى سولتان ئيسحاق^(٣) سهرنجى راكيشام و
بووه مايهى پرسيار و رامن لهلام و پيشتر بيرم ليكهكردبووه، ئوهيه كه ئاييني
ئههلى ههق سهركهوتن و گهشهكردنيكى ئهوتوى له دهقهري ههورامان و دهنيو
ههوراميهكانا بهدهست نههيناوه و ئاواهيهكانى ههه چواردهورهى مهزارى سولتان
ئيسحاق به خودى گوندى شيخانى بارهگا و ئارامگاي سولتانهوه، بگه
شاروچكهكانى پاوه و نهوسوود و نهودشه و پالنگان و تهويّله و بياره كه له رووى
زارهوه ماچۆ-ههورامين و له رووى مهزههههوهش سوننهى شافعين^(٤)، ههچ نزيكى

(١) ديوانى ميرزا عهبدولقادري پاوهيى، انتشارات كردستان(سنه:١٣٩٦ه.ش)، ل ١٨٥.

(٢) الفصول في مناقب عبدالرسول، ص ٣٧٠.

(٣) رۆژى ١٨-٣-٢٠١٨ له گهّل م.سوداد رهسولّ، له لايهن نوسهرو ليكۆلهرى بهريژ محمهده
رهشيدى ئهمني دانيشتووى شارى پاوه و شارهزا له كهلتور و ئهدهبياتي ماچۆيى به
سوپاسهوه پيشوازي و ميوانداريي كراين و ياوهر و رينوئينمان بوو له سهردانيى ههردوو
مهزارى سولتان سههاك و كۆسهى ههجيح.

(٤) له وكتيبانهى وا له كۆتاهى سهدهى ههژدهههههوه سهبارهت به ميژوو و جوگرافياى
قهلمپهوى ئهردهلان و ولايهتى كردستان-سنه دانراون و بلاوكراونهتهوه، باسى ههبوونى
پهپهوانى ئههلى ههق له ههورامان نهكراوه. بگهريوه بۆ: محمد شريف قاضى اردلان،
تاريخ كردهاى اردلان، تصحيح وتحشيه سيامند خليلي، انتشارات كردستان (سندج
١٣٩٢ش)، علي أكبر كردستاني، الحديقة الناصرية في تاريخ وجغرافية كردستان، ترجمة
جان دوست، دار آراس(أربيل:٢٠٠٢)، ميرزا شكرالله سندجى، تحفه ناصرى در تاريخ
وجغرافياى كردستان، انتشارات أمير كبير(تهران:١٣٦٦ش).

و په یوه نندییه کیان به بیروباوهری ئه هلی هه قه وه نیه و تاکه گوندیکی ئاوه دانى ئه هلی هه ق له هه ورامان که له شیخان هه نزیك بیټ هاواره له به شى ئه مدیو، هاواریه کانیش به کرمانجی خواروو ده دوین نهك به هه ورامى و قه لای هاوار له ناوه پراستی سه ده ی ۱۰/ک ۱۶ز دا به ده ست شاوه لی به گی جافه وه بووه ^(۱)، جگه له مه کوردناسی روسی پیوته ر لیخ (۱۸۲۸-۱۸۸۴) ناوی سی شوینی پیروزی ئه هلی هه ق دینیت که هیچیان شیخان- په ردیوه ر نین ^(۲).

ههروه ها زۆربه ی ئه و هۆز و تیرانه ی وا به لای که مه وه له سه ده ی حه قده وه کاکه یی بوون و تا ئیستاش هه ر ماون و ئه هلی هه قن و به رزنجی ناوی بردوون وهك: سیامه نصوری، لهك، زه ند، کرانی، کولیا ئی، ئه فشاری، جه لیلوه ندى، خواجه وه ندى ^(۳) و ئه وان ه ی وا هیئری راولنسۆن و جو زیف ئه رتور گو بیئۆ تی که لیان بوون، هه رگیز دانیش تووی زید و ئارامگای سولتان ئیسحاق نه بوونه له ناوچه رگه ی هه ورامان، به لکو نیشته جیی باژیر و ناوچه کانی که رهند و دالا هۆ و گه هواره و نورئاباد و دولفان و سه حنه و دینه وهر و هه رسین و سه رپولی زه هاب و قه صری شیرین و شاهنآبادن و به زاره کانی گۆرانی و که له وری و له کی ده دوین، ته نانه ت خودی کاکه یی له بنه رته دا و له یه که م ناوه ئینانیدا- وهك پیشتر ئاماژه ی پیدرا- هۆزیکى نیشته جیی ده قه ریکی نیوان کرماشان ولورستانی بچوک بووه ^(۴).

ههروه ها زمانى ده قه کوردیه کانی ئه هلی هه قیش، ماچویى- هه ورامیه کی په تی نیه، به لکو له راستیدا به زمانیکى تی که ل له زار و بنزاره کانی هه ورامى و لوپى و که له وری و کوردی کرماشانى و له کی نوسراون ^(۵)، کاکه ییه کانی که رکوکیش به زاریکی تی که ل له گۆران و ماچویى ده دوین، زین العابدینی ئه رده لانی

(۱) فاضل بیات، الدولة العثمانية في المجال العربي، ص ۸۴.

(۲) دراسات حول الأكراد، ص ۳۹.

(۳) النوافذ للروافض، ص ۱۰۸.

(۴) مستوفى قزوینی، تاریخ گزیده، ص ۵۵۰.

(۵) نامه سرنجام یا کلام خزانه، ل ۲۰، سه سال در آسیا، ص ۲۵۵-۲۵۶، محمه د ئه مین

هه ورامانی، کاکه یی، ل ۵۸.

گۆرانیش که دیته سهر باسی ناووسیه کان-وهک باسکرا-ده لیت پاشماوه یان له نزیك ولاتی گۆرانمان-نهك خودی ولاتی گۆران-ماوه^(۱).

هه رچه ند له سه دهی ۱۲ کۆچی/۱۸ زایینییه وه به هۆی کاریگه ری و هه ژموونی شیعیه گه ریی صه فه وییه وه، ریژه یهك له خه لکی هه ورامانی تهخت و ژماره یهك شاعیری هه ورامی، شیعیه ی جه عفه ری-دوازده ئیمامی بوون^(۲)، به لام ئه مه مانای ئه وه نیه که کاکه یی-ئه هلی هه ق بوونه، له وه که شکۆله شیعیه هه ورامیه ی که سالانی ۱۷۸۱-۱۷۸۳ از نوسراوه، نمونه ی شیعیه ی ده یان شاعیری هه ورامی تۆمارکراوه و هیچیان له وه ناکه ن شیعیه یان ئه هلی هه ق بن و له ئه وانه ش نین که له که لام و ده فته ره کانی ئه هلی هه قدا ناو و شیعریان هه یه، ته نها شیعیه ی شاعیر(شاکه) ناویک بۆنی ئه وه ی لیدیت که له گروپی(الحروفیه) بیت^(۳)، مه لا خدری روواری-رودباری(م: ۱۲۰۳/ک ۱۷۸۹) یش که که له زانایه کی سوننه ی سه ده ی هه ژده هه می هه ورامانه، بپروای به فه زلی چوارده مه عصوم هه یه و له ده وله تنامه که یدا په سنیان ده کات:

خودایا به حق چهارده مه عصوم ئه ی چوارده فه صل چونکه بی مه نزوم
ئه گه ر مالدارن مواچان قارون ئه گه ر بی مالهن سوک و سفله و دون^(۴).
خان ئه لماسی که ندوله یی (سه ده ی ۱۲/ک ۱۸) یش که له بنه پتدا خه لکی
دیها تی پالنگانی هه ورامانه، شیعیه ی دوازده ئیمامی بووه و ئه مه ش له شیعیه ره کانی
ره نگیداوه ته وه^(۵).

(۱) رسائل في الرد على الرافضة، ص ۴۱.

(۲) میرزا شکرالله سنندجی، تحفهء ناصری در تاریخ و جغرافیای کُردستان، ص ۴۵.

(۳) عبد المؤمنی مه ردۆخی، که شکۆله شیعیه کی کوردی گۆرانی، ساغکردنه وه ی ئه نوهری سولتانی، چاپی دووهم، بنکه ی ژین (سلیمانی: ۲۰۱۰)، ل ۴۱۲. هه روها بپوانه: میرزا عه بدولای سنه یی (ره ونه ق)، حه ديقه ی خوسره وی، وه رگیزانی محمه د ئه مین کاردۆخی، ده زگای ئاراس (هه ولیئیر: ۲۰۱۳)، که شکۆلی شاعیرانی هه ورامان، کۆکردنه وه له سه ر نویسنی محمه د ره شید ئه مینی، إنتشارات کُردستان (سنندج: ۱۳۹۶ ش).

(۴) نه وشیروان مسته فا ئه مین، به ده م ریگاوه گولچنین(به بیروت: ۲۰۱۲)، ل ۴۳۶.

(۵) بپوانه: منظومهء گُریه و موش هورامی، در دو رسالهء تأریخی وأدبی هورامان، محقق ومصحح و مترجم مظهر أداوی، نشر إحسان (تهران: ۱۳۹۴ هـ. ش)، ص ۲۲.

به هر حال دووری ئارامگا و مه زاری سولتان ئیسحاقی په پدیوه-شیخانی لای پاوه له زیډ و هه واری ئه هلی هه قه وه و نارپوشنی په یوه نندی نیوان سولتان سه هاکی ئه مان و ئه وهی هه ورامان، گرفتیکدی دیکه یه و ناکریت حالی حازر پاساویکی بۆ بهینریته وه و کردنه وهی ئه م گریکویره یه پیویستی به گه پان و سؤراخکردنی زیده تر هه یه .

ه- بابایادگار:

بابایادگار هه رچه ند ستوونیکدی دیارو سه ره کیی کاکه یه کانه^(۱)، به لام ئه میش هاوشیوهی زۆربه ی پیشه واکانیا ناسنامه و سه رده می ده رکه وتنی نارپونه و ئاویتته ی ئه فسانه و خورافات کراوه و هه واله میلیه کان زانیاریه کی وایان تیدا نیه جیگای قه ناعه ت و متمانه بییت و که لکی بۆ ناسینه وهی هه بییت و سه رچاوه کان پشتراستی بکه نه وه^(۲)، خورشید پاشا له سالی ۱۸۳۲ به خوئی سهردانی گلکۆی بابایادگاری کردوه له بان شاخی بانی زهره له ئه قاری گوندی سهیدانی نزیک سه رپولی زه هاو و ده لیت شوینیکدی یه کجار پیروزه و له خه لکه که م بیستوه که بابایادگار ناوی سهید محمه دی کوپی سهید عه لیلی کوپی شیخ موسای به رزنجیه^(۳)، ئه مه له کاتیکدا موسای به رزنجی به گه نجی کوژراوه و کوپ و نه وهی لی نه که وتوته وه و شیخ عیسای برای ژنه که ی خواستوه ته وه . مه وله وی (۱۸۸۲-۱۸۰۶) یش که وا باوه سهردانی گلکۆکه ی کردوه، به سه یید و یادگاری ئیمام عه لیلی داناوه :

شکۆفه ی شه و بوئی ریحانه ی ره سوول

نه و باوه ی نه مام طه ییبه ی به توول

سه رو سایه دار نیشانده ی وهی

یه عنی یادگار مورته خا عه لی^(۴) .

(۱) بپوانه: دیوانی شیخ ره زای تاله بانی، ل ۹۷، ۱۰۲.

(۲) بابا یادگار ده که ویتته پاش سولتان سه ها که وه و یه ک دوو هه والی له مه ر هه یه، بویه به پیویست زانرا لیتره باس بکریت.

(۳) رحلة الحدود، ص ۲۰۱-۲۰۲.

(۴) دیوانی مه وله وی، کۆکردنه وه و لی کۆلینه وهی محمه د عه لی قه راداغی، ل ۳۰۱-۳۰۲.

دياره نازناوى بابايدگارش له ووهوه سه رچاوهى گرتووه كه پاشماوه و
يادگارى حه زه تى عه لى و ئه هلى به يتى پيغه مبه ره نه ك يادگارى سولتان سه هك
وهك دولفانى بويچووه^(۱)، ميرزا عه بدولقادرى پاوه بيش ده لئيت:

وه كونه پو شان خاك سه رچنار وه پير ميكائيل باوه يادگار^(۲).

به پيى ده قه كانى ئه هلى هه ق، دايقى بابايدگار كچيكي پاكيزه و بيگه رد
بووه و هيچ پياويك توخنى نه كه وتووه و له ده مى پاكردنه وهى جمه خانه كهى
په رديوه ردا، ده نكه هه نارىكي بينيوه و ده سته جي زگى پر بووه و سه رئه نجام
سالى ۸۶۱ك/۱۴۵۷ز له گوندى شيخان بابايدگارى بووه، ئه م زگيرپوونه
هاوچه شنى زگيرپوونى حه زه تى مریم وا بووه و به لاي جوره خه لكانيكه وه به زينا
دانراوه، ئه وانهى ته نها رووكه شى ديارده كان ده بينن و له كرؤكى راسته قينهى
شته كان وردنابنه وه، سولتان سه هك به مبه ستي ره وانده وهى گومان و
دلنيا كردنى خه لكه كه له خاوينى و بى تاوانى دايقى بابايدگار، برپار ده دات
ته نوريك ساز بدرئيت و بابايدگارى كورپه ي فرپيدريته ناوه وه و ده رگاي له سه ر
كلؤم بدرئيت، پاش ماوه يه ك سولتان و هه قالان و ياوه رانى ده چنه لاي ته نوره كه و
ده بينن بابايدگار ساغ و سه لامه ته و هاوار ده كات يا عه لى يا عه لى، دواتر به
فرمانى سولتان ره وانهى هيند و پاكستان كراوه بو رينوئى و رييه ديئى خه لكى،
پاشان گه راوه ته وه كوردستان و له گوندى سه يدان به ده ستي دوژمنانى
كوژراوه^(۳)، نورعه لى ئيلاهى ده لئيت، به سى كه س يا سى ته ن له حه فت ته ن
په يوه نديدارم، ئه وانيش داود و يادگار و ره زباره و حه فت جاران سه ردانى مه زارى
بابايدگارم كردووه^(۴).

(۱) پيدايش سلسله اهل حق، ص ۷۵.

(۲) ديوانى ميرزا عه بدولقادرى پاوه يى، ل ۱۸۵.

(۳) بوره كه يى، مشاهير اهل حق، ص ۵۵-۵۶، ۶۸-۷۰، يارمورادى تيموريان، نم از يمى
حقيقت، ص ۳۰.

(۴) آثار الحق، ۲/۱۳۶، ۱۴۲.

كوردانى گۆرانى ناوچهكه رايان وايه گلگۆي بابايدگار هي ئىمام حوسىنى كورى عهليه، به و پييهى وهك دهگيرنه وه يهكيك له شاهانى هيند ههلهدهستيت صندوقيك بو گلگۆي حوسىن دروستدهكات و جوان دهينهخشينييت و دهىخاته بان پشتى هوشترىك و به پياوانى دهلييت بكهونه دووى ئه م هوشتره بو كوى دهرواى گلى مهدهنه وه و ليىگهريين به نازادى رى بكات، ئه وانيش ئاوها دهكهن تا شوينى مه بهست، هوشتره كەش پاش شه و و رۆژيك ريگا برين، كاتيك دهگاته سه رميل(؟) يه كسه ر رووه و چيياى بانيزه رد ملده نييت تا له پاوانه كانى بله وه رپيت، ئه مجا يه كسه ر رووده كاته گۆرى بابايدگار و به دياريه وه ده وه ستيت و يه خده دات، ئه وانيش صندوقه دارينه كه له سه ر گۆره كه داده نيين و وا ده زانن گلگۆي ئىمام حوسىنه^(۱)، ئه وه تا بابايدگار به خوى ده رخه ر و به رجه سته كه رى ئىمام حوسىنه^(۲).

به ده ر له م ئاخافتنه بي سه ره وه به ره و ئه فسانه ئاميزانه، بابايدگار حه قيقه تيكي هيه و له سه ده ي ۱۰/ك ۱۶ از ژياوه و نزى كايه تى به سولتان سه هاكه وه ناروونه، والى به غدا سالى ۱۰۰۵/ك ۱۵۹۷ از قوبادبه گى حاكمى ده رنه - ده رته نكي ده ستگير و زيندانى كرد^(۳)، داى كيشى بو نازاد كردنى كورپه كه ي به هه له داوان په ناده باته به ر بابايدگار و تكاى ليده كات دوعاى بو بكات تا كورپه كه ي ده رباز ببيت، گوايه هه ر به پارانه وه ي بابايدگار بوو، قوبادبه گ نازاد كرا و هه تا گه هيشته وه ده رته نگ، بابايدگار مردبوو، ئه ويش گومبه تيكي له سه ر گۆره كه ي بنيادنا^(۴).

(۱) خورشيد باشا، رحلة الحدود، ص ۲۰۲.

(۲) آثار الحق، ۲/۵۰.

(۳) البدليسي، شرفنامه، ص ۵۵۰.

(۴) رحلة الحدود، ص ۲۰۱-۲۰۲.

- ئەنجام:

كاكەيى - ئەھلى ھەق كۆمەلە خەلكىكى خاۋەند ئايىنىكى تايىبەتن و خۆشويستنى ئىمام ھەلى و نەۋەكانى و دۆنادۆنى بىنەمايەكى جەۋھەرىي ئايىنەكەيانە و زۆربەي ھەرە زۆربەيان كوردى رەسەنن و يەكەم ئاماژە بۆ كاكەيى دەگەرپتەۋە بۆ ناۋەپستى سەدەي ھەقدەھەم و رەنگە ناۋىشيان لە وشەي كاكەۋە ۋەرگىرايىت بە واتاي برا گەۋرە و ئەۋانەي ئەۋدويىش - ئوستانى كرماشان لە ياداشتى گەرۆكە ئەۋرۈپپىيەكانى سەدەي نۆزدە بە ھەلى ئىلاھى ناۋدەبريىن.

گرفت و ئاستەنگى سەرەكىي توپژەر لە ميژوو و سەربوردەي ئەھلى ھەق لەۋەدايە كە نە لە سەرچاۋە تۆماركراۋەكاندا دەنگوباسى بوونيان ھەيە تا بيكاتە كەرەستەي توژىنەۋە و نە دەقە پىرۆزەكانى خۆيانىش كەلك و بەھايىكى ميژوويى ۋەھايان بۆ ھەيە.

رەنگە سەرەتا ۋەك چەند شانەيىكى كپ و خامۆش بووبىتىن و لە گوندگەلىكى لارپى ناۋجەرگەي چياكان گىرسايىتنەۋە و ناكريىت بە پاشكۆيان لق يان دريژەپىدەرى كوتومتى ھىچ دەستە و گروپ و تاقمىكى شىيەي دابنريىن، بەلكو كۆمەلەيەكى سەربەخۆن و پاشماۋەي بىروباۋەرى زەردەشتى و مەزەكى و خورەميان تيا بەدەيدەكريىت، بەلام دوواتر كەۋتوونەتە ژيىر كاريگەرىي تەۋاۋى ئايدىا و بەرنامە و دىنبايىنى شىيەي ئىسمايلىيەۋە كە لەسەر بىنەماي ھەفت جار دەركەۋتنى خۇداۋەندە لە شىۋەي مەرۆف - پىنغەمبەر بىنەمبەر، سەرەپراي كاريگەربوون بە ئايىنەكانى دى و سەدەكانى ۸-۹ك/۱۴-۱۵ز بە سەردەمى دەركەۋتنىان دەخەملىندريىت.

كەلامخوانان و دەفتەردارانى ئەھلى ھەق، بۆ پىكردەنەۋەي شويىنى كارەكتەرە بىنەپەتى و پىكھىنەرەكانى ئايىنەكەيان، پىۋىستىيان بەداتاشين يان خواستنى كەسايەتى ھەبوۋە، ئەۋجا يان خەياليان بەگەرختوۋە و كەسايەتىي ۋەھميان داھىناۋە يان دامەزىنەران و رىبەرانى گروپە شىيەيەكانىان ھىناۋە و

به كوردیان كردوون و پایه‌ی (شاه) و (بابا) یان پیبه‌خشیون وهك شاخۆشین و بابا ناووس...

شاخۆشین سیهه‌م به‌رجه‌سته‌بوونی خوداوه‌نده و یه‌که‌میانه له كوردستان و شوینکه‌وتووانی به خۆشینان ده‌ناسران، باباناووس و سولتان سه‌هاكیش چواره‌م و پینجه‌من و هه‌ر یه‌ك له‌م دۆنانه وهك ئیسماعیلیه، پینچ یاوه‌ریان هه‌یه و چواریان رۆلی فریشته‌كان ده‌گیڕن و پینجه‌میشیان ژنه و دایکی دۆنه‌که‌یه یان رۆلی فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر ده‌گیڕیت و ئەم که‌سایه‌تیانه به موعجیزه و به‌بی باوک هاتونه‌ته دنیاوه.

سولتان سه‌هاك که‌سی یه‌که‌می ئایینی کاکه‌یی - ئەهلی هه‌قه و ته‌جه‌لای خوداوه‌نده له كوردستان و لای هه‌موو ده‌سته و بنه‌ماله‌كان شکۆدار و پایه‌رز و دانپینراوه، که‌چی ژبانی هه‌تا بلّی لیل و ته‌مومژاوییه و به دروستی نازاندريت له چ سه‌رده‌میک ژیاوه تا ئەو راده‌یه‌ی گومان له هه‌بوونی بکریت و ده‌نیو ده‌قه‌کاندا جیاوازییه‌کی زۆر هه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی له چ سه‌رده‌میکدا ژیاوه و لیڤه بۆمان ساخ بووه‌وه که له سه‌ده‌ی ۸/ک/۱۴ز ژیاوه و گومانیش هه‌یه که ئەو سولتان ئیسحاقه بیّت ئەوه‌ی گۆره‌که‌ی له گوندی شیخانی هه‌ورامانه.

بەشى دووهم:

كوردى شەبەك - شەنبەك
لە نيوان راستيه ميژووييه كان و
شيواندنى نه ياران دا

یه که م- ناساندنی شه به ک- شه نه به ک:

شه به ک دانیشستوی دهیان ئاوی و گوندی هه لکه وتوو له رۆژه لآت و باکوری موصلن و ناوچه که یان وه ک نیوچه که وانه یه که به دهوری شاری موصلدا و شاره که به هه ریمی کوردستان ده به ستیتته وه و دریزیبوونه وه ی سرووشتی کوردستانه، له م ناوچه یه له ته ک شه به ک، کوردانی یه زیدی و باجوان- باجوران- باگوران^(۱) و کاکه یی ده ژین، و یپرای مه سیحی و ژماره یه ک هۆزی تورکمان و عه ره ب^(۲).

شه به ک کۆمه لگایه کی فره نه ژاده و وه ک کۆنفدرالیه کی خیله کی وایه و له چه ندین تیره و خیللی کورد پیکده یین که دیارترینیان هه ر ناوی شه به ک- شه نه به ک و زیاتر له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده وه ناویان بلا بووه وه که پتر ناویکی ئیسنۆگرافیه نه ک ئیسنۆلۆجی^(۳) و چه تریکه بۆ ناوی کۆمه لیک هۆز و خیللی دیکه که زۆربه یان کورد بوون^(۴) و هاوشیوه ی کۆنفدرالیه خیله کیه کانی بۆتانی و جاف و مللی که له کوردستانی سه رده می عوسمانی پیکه یینرابوون.

له گه ل ئه م راستیه شدا، کوردانی شه به ک هاوشیوه ی کورده یه زیدییه کان، هه ر له کۆتاه ی سه ده ی نۆزده هه مه وه، میژوو و که لتوریان دووچار ی هیرشی نارها و نوسینی چه واشه کاری بووه ته وه و به رده وام به مه به ست و ئامانجی جۆربه جۆر له لایه ن که سانی بیانیه وه، به خراپی و به شیوه یه کی نازانستی له

(۱) باجوران و باجوان و باجه لان په یوه ندییه کی وه هایان به یه کدییه وه نیه و له لایه ن تو یژه رانی کورد و عیراقه وه، ته نها له به ر له یه کچوونی ناوه کانیان به هه له تیکه ل به یه ک کراون.

(۲) بپوانه: أحمد شوکت، الشبک الكرد المنسیون، وزارة الثقافة (السليمانية: ۲۰۰۴)، ص ۸۵- ۱۲۲، زهیر کاظم عبود، الشبک في العراق، المؤسسة العربية للدراسات والنشر (بیروت: ۲۰۰۹)، ص ۱۵۶- ۱۷۷، نه جاتی عه بدلا، شه به ک: میژوو و زمان و باوه پیان، گۆفاری ئه کادیمیانی کوردستان، ژماره (۴) (سليمانی: ئه یلول ۲۰۱۵)، ل ۱۰- ۱۱.

(۳) شاکر خصبک، العراق الشمالي، مطبعة شفيق (بغداد: ۱۹۷۳)، ص ۲۱۵، علي شاکر علي، ولاية الموصل في القرن السادس عشر، أطروحة الدكتوراه (جامعة الموصل: ۱۹۹۲)، ص ۱۲۴.

(۴) نه جاتی عه بدولا، شه به ک، میژوو و زمان، ل ۹- ۱۰.

سەریان دەنوسریت و کار بۆ شیواندنی نەژاد و زمان و دیرۆک و دابونەریتی کۆمەلایەتیان دەکریت و زانیاری نادروست و ئاخافتنی هەلبەستراو و بگرە بوختان دەرەق هەلسوکەوتی رۆژانەیی جفاکی و بیروباوەری ئایینیان بلۆدەکریتەو و هەول بۆ ئەو دەدریت گومان لە کوردبوونیان بکریت و پەيوەندیان بە نەتەوێ کوردەو و رەت بکریتەو و بە نەتەوێکی سەرەخۆیان بە تورکمان و عەرەب و ئێرانی دابنرین، لە رووی ئایینیەو و شە بە شیعەیی تووندپەر و پاشماوەی گروپە تووندپەرەو باتنیەکان و قزلباشی و بەکتاشی دانراون.

ئەحمەد حامد صەراف (م: ۱۹۸۵) سالی ۱۹۵۴ کتیبیکی دەربارەیی شەبەک بلۆکردەو و تیدا بە شیوەیەکی ناپەرەو و نازانستیانە لە مەرئەم کۆمەلە خەلکە دوو و هەر لە ناوونیشانی کتیبەکیەو رونه که بە گروپیکی تووندپەر دایان^(۱) و لە یەکەم دیری کتیبەکی شیدا ئەوێ راگەیاندوو که شەبەک بە نەتەوێ تورکمان و هەر لە خۆیەو و بەبێ هیچ بەلگە و سەرچاوەیەک، چوار و پینچ گریمانەیی هیناوەتەو سەبارەت بە نەژادیان و چۆنیەتی هاتنیان بۆ دەورپشتی موصل^(۲)، (عبد المنعم الغلامي: ۱۸۹۹-۱۹۶۷) یش بە گروپیکی تووندپەر و ژماردوونی^(۳).

لە دەمیکدا توێژەرەن و رۆشنیرانی کورد، دەبوو هەر زوو و لەکاتی خۆیدا بهینەدەنگ و بە توندی دەمکوتی بکەن و حەقیقەتی شەبەک بخەنەر، مخابن که ئەمە نەکر، کتیبەکی صەراف دەنگیکی باشی دایەو و بوو بنەما و سەرچاوەی بنەرەتی بۆ دەیان نوسینی دی لەسەر ئەم بەشەیی میلیەتی کورد و چەندین نوسەر و توێژەر، بۆچوون و ئاخافتنە نازانستیەکانی صەرافیان بەبێ وردبوونەو و قوولبوونەو و هەلۆستەکردن وەرگرت، تا وای لیھات لەکن رۆژەلاتناسان و میژوونوسانی عێراق و عەرەب بە یەکجاری وەک راستییەک چەسپان و ژۆربەیان لە ناشارەزاییەو پیدایگری لەو دەکەن که شەبەک زیاتر

(۱) الشبک، من فرق الغلاة في العراق، مطبعة المعارف (بغداد: ۱۹۵۴)، ص ۳۰۴.

(۲) الشبک، من فرق الغلاة في العراق، ص ۲، ۱۱-۱۳.

(۳) بقايا الفرق الباطنية في لواء الموصل، مطبعة أم الربيعين (الموصل: ۱۹۵۰).

لهوه دهچن تورکمان بن و بیروباوری ئایینیشیان پاشماوهی شیعهی قزلباشی صهفهوی و بهکتاشیی عوسمانیه^(۱)، تهناهت (کامل مصطفی الشیبی: ۱۹۲۷- ۲۰۰۶) گهواهی نوسه رانی پیش خوئی له بارهی کوردبوونی شه به که وه وه لاوه ناوه و کتیبه که ی ئه حمده صه رافی کردووه ته سه رچاوه ی یه که می بوچوون و لیكدانه وه کانی و به راشکاو ی ئه و گریمانیه ره تده کاته وه که شه به ک کوردبن و له ئیرانه وه هاتبن و ده لیت تورکمانن و له تورکیای عوسمانیه وه هاتوونه ته ده وروبه ری موصل^(۲).

تویژه رانی کوردی شه به کیش وه ک کاردانه وه یه که له ئاست به دنیازی و چه واشه کانی صه راف و ئه وانی دی و له پینا و جه ختکردن له سه ر کوردبوونی شه به ک و چه سپاندنی پیشینه ی هه بوونی میژوووییان له ده وروبه ری موصل، بی به لگه و پاسا و، گریمانیه و بوچوون و لیكدانه وه ی دیان ده رباره ی ناو و بنه چه ی شه به ک و چۆنییه تی نیشته جیبوونیان له ولایه تی موصل خستووه ته پروو که له لایه نگری و زیده پوویی به ده ر نین^(۳).

ئه م لیكۆلینه وه یه ی ئیمه ش هه نگاو یکه له ریگای به ره و ناسینه وه ی ناسنامه ی راست و ره وانی ئه م به شه ی نه ته وه ی کورد.

(۱) بپوانه: شاکر خصباک، العراق الشمالي، ص ۲۱۵-۲۱۷، کامل مصطفی الشیبی، الصلة بين التصوف والتشیع، منشورات الجمل (بیروت: ۲۰۱۱)، ۳۷۶/۲، الطريقة الصفویة ورواسبها في العراق المعاصر، مكتبة النهضة (بغداد: ۱۹۶۷)، ص ۸، ۳۹-۴۴، عبدالمنعم الحفنی، موسوعة الفرق والجماعات، مكتبة مدبولی (القاهرة: ۲۰۰۵)، ص ۴۲۰، زهیر كاظم عبود، الشبک في العراق، ص ۲۴، ۲۹.

(۲) الطريقة الصفویة ورواسبها في العراق المعاصر، ص ۴۸-۵۳.

(۳) شاخوان شبک، الشبک (شبانکاره- باجلان)، دراسة تاريخية لغوية، کۆفاری سه رهلدان، ژماره (۱۲)، کانونی دووه م (دهۆک: ۱۹۹۴)، ص ۱۰۴-۱۰۶، أحمد شوکت، الشبک: الكرد المنسیون، ص ۴۸-۵۹.

دووهم-بنه‌چه‌ی وشه‌ی شه‌به‌ك:

ئه‌وه‌ی جیگای سه‌رنج و تیڤامانه له میژووی کوردانی شه‌به‌ك، ناو و زمانه‌كه‌یان، ئه‌م دوو تایبه‌تمه‌ندیه‌یان كه له كوردانی دیی دانیشتووی ناوچه‌كانی موصل جیایانده‌كات‌ه‌وه، بوونه‌ته‌مایه‌ی ئه‌وه‌ی زیاتر بنه‌جیگای مشتومپی لیكۆله‌ران و نوسه‌ران.

سه‌باره‌ت به وشه‌ی شه‌به‌ك، ده‌كری بلیین وشه‌كه به‌و فورمه‌ی ئیستای تا بلی نامۆیه و له زمانی كوردیدا واتا و مه‌به‌ستیك به‌ده‌سته‌وه نادات و ده‌گه‌ل هه‌چ ناویکی كوردی دا به‌راورد ناكریت و پێشتر باوه‌ر نه‌كراوه كه له وشه‌یه‌کی كوردیه‌وه دارپێژرابیت، بۆیه له زووه‌وه هه‌ول‌دراوه كار له‌سه‌ر دۆزینه‌وه‌ی ره‌گورپیشه‌ی ئه‌م وشه‌یه‌ بکریت و له‌وه‌ش ترسناکتر ته‌نها له ریگای په‌یبردن به بنه‌چه‌ی ناویان، نه‌ژاد و ناسنامه‌یان ده‌ستنیشان بکریت، ئه‌حمه‌د حامد سه‌راف هه‌ولیداوه په‌یوه‌ندییه‌ك له نیوان شه‌به‌ك و شول(الشول)ی دانیشتووی هه‌ریمی شولستان له ئیران بدۆزیت‌ه‌وه^(١) كه(العمری:م٧٤٩/ك١٣٤٨ن) باسیكردوون^(٢)، كه‌چی عه‌باس عه‌ززاوی پێیوایه كه شه‌به‌ك په‌یوه‌ندییان به شوانكاره‌- شبانكاره‌وه هه‌یه و به‌دووری نازانیت كه شه‌به‌ك هه‌مان شبانكاره‌بن^(٣)، توێژه‌ریکی كوردی شه‌به‌كیش پشتراستی ئه‌م بۆچوونه‌ ده‌كات‌ه‌وه^(٤)، كه‌سانی دی هه‌ولیانداوه ناوی شه‌به‌ك به وشه‌ی (شبهك-شبكة)ی عه‌ره‌بیه‌وه به‌سته‌وه، دوو نوسه‌ر هه‌ریه‌كه‌و دوو لاپه‌ره‌ی ته‌رخانكردووه بۆ ئه‌و وشه و ناوه دارپێژراوانه‌ی كه له ره‌گی (شبهك)ه‌وه دارپێژراون و وه‌رگیراون^(٥).

(١) الشبهك، ص٢٠.

(٢) مسالك الأبصار، ٢٨١/٣.

(٣) الكا كائیه فی التاريخ، ص٩٥، الشبهك فی العراق، ص١٥٥-١٥٦.

(٤) الشبهك (شبانكاره-باجلان)، ص١٠٦.

(٥) أحمد شوكت، الشبهك الكرد المنسيون، ص٤٣-٤٥، زهير كاظم عبود، الشبهك فی العراق،

ص١٧-١٨، وپروانه: نه‌جاتی عه‌بدولا، شه‌به‌ك: میژوو و زمان و باوه‌ریان، ل١٥.

من دلنیام له وهی که شه بهك هیچ په یوه نندیه کیان نه به شول و نه به شباکاره یان شوانکاره وه نیه و ئەم دوو وشه یه تهنیا پییتی (ش) یان هاوبه شه له گهل وشه ی شه به کدا و دواى ئەوه شبانکاره هۆز نین، به لکو بنه ماله یه کی دهسه لاتداربوون و له ماوه ی نیوان (۴۴۸-۷۱۳ک/۱۰۵۶-۱۳۱۳ن) فه زمانه وایى ناوچه یه کیان ده کرد له هه ریمی فارس^(۱) و زمانیان گۆرانى و ماچۆیى نه بووه چونکه هیچ په یوه نندیه کیان به ولاتی گۆران و هه ورامانه وه نیه، بى گومان هیچ په یوه نندیه ك و نزیکیه کیشی به وشه ی (شبهك) ی عه ره بیه وه ش نیه .
 ئەه ی ده بییت شه بهك كى بن و نه ژادیان چى بییت و ناویان له چیه وه هات بییت ؟.

بى دوودلى ده كرىت بلین شه بهك پاشماوه ی هه مان هۆزه كه له سه ده كانى ناوه راستدا به شه نبهك ده ناسرا و له سه ده ی پینجه می كۆچى / یازده هه می زاینیه وه ناوبه ناو ناوی كه سایه تیه كانى له سه رچاوه كان دیت، شه نبه كیش له سه ر كیشی جه عفر وه كه فه یروز ئابادى (م: ۸۱۷ك/ ۱۴۱۴ن) ده لییت، ناوه و بو ناوانى كه سایه تی به كارها توه^(۲) و فه رموده ناسیكى دینه وه ری هه یه به ناوی ئەبو سه عید عوسمانى كورى ئەحمدى كورى شه نبهك (م: ۳۵۵ك/ ۹۶۶ن)^(۳).
 ئیمه نازانین شه نبهك چ واتایهك به ده سه ته وه ده دات، به لام دلنیاین له وه ی كه ناویكى كوردیه و ده گه ریته وه بو كورده كانى ناوچه ی دینه وه ره كه ئیستا شارىكى ویرانه یه و كه لاهه كانى ده كه ویتته نزیک شارى سه حنه ی پارێزگای كرماشان، وشه كه لایه نی كه م ده گه ریته وه بو سه ده ی سیه هه می كۆچى / نۆیه می

(۱) بروانه: مینورسكى، دائرة المعارف الاسلامیة، مادة شبانكاره، ۱۳/۱۵۴-۱۶۰، زامباور، معجم الانساب والأسرات الحاكمة في التاريخ الاسلامي، دار الرائد العربي (بيروت: ۱۹۸۰)، ص ۳۵۱-۳۵۲. دواتر وهك میژوونوس شیخ الربوة الانصاري ده لییت به هوی هیرشه كانی مه غوله وه له ناوچوون و دوايان برپایه وه، نخبة الدهر في عجائب البر والبحر (لايبزك: ۱۹۲۳)، اعادت مكتبة المثنى ببغداد طبعه بالافسیت، ص ۱۷۹ .
 (۲) شَنْبَكٌ، كَجَعْفَرٍ: والدُ عبدِ اللهِ، وجدُّ عثمانَ بنِ أحمدَ الدِّيَنَوْرِيِّينِ، وجدُّ عبدِ اللهِ بنِ أحمدَ النَّهْوَندِيِّ المُحدِّثينَ. القاموس المحيط، ص ۸۷۰، الزبيدي، تاج العروس، ۲۷/۲۳۳.
 (۳) الذهبي، تاريخ الإسلام، ۲۶/ ۲۳۱، القاموس المحيط، ص ۸۷۰-۸۷۱.

زايینی و برگیه دووهه می وشهکه (بهك) هیچ په یوه نندیه کی به (بهگ) ی تورکیه وه نیه، به لکو ئەم ناوه نزیکه ی دوو سه ده بهر له دهرکه وتنی تورکه سه لجوقیه کان هاتووه، دیاره دواتر نه وه ی یه کیک له وانه ی ناویان شه نه بک بووه، بوونه ته بنه ماله و به ره باب و هه ره که سیك له نه وه ی شه نه بک ناوه که بووه، به شه نه بک کی ناسراوه و گه ریندراوه ته وه سه ره باب و باپیرانی تا بووه ته خیلکی سه ره به خو، پاش هه لکه وتنی ئەبومحه مه دی شه نه بک کی - و بوونی به صوفیه کی ناودار و ریبازیکی صوفیگه ری شه نه بک کیش بووه ناوی ریبازیکی.

وا دیاره شه نه بک هۆزیککی بچوک بووه و له ناوچه یه کی شاخاوی تووش و لاتهریک نیشته جیبووه، بۆیه به نادیاری و گومناوی ماوه ته وه و جگه له ناوه که ی هیچی له باره وه روون نیه، وه لی باور نا که م له راستی دووریکه ومه وه، ئەگه ر بلیم له هۆزه نیشته جی و گوندنشینه کانی هه ورامان و کرماشان بووه که به گۆران ده ناسرین، به واتای نیشته جی و گوندنشین، ئەوانه ی وا پتر به جووتیاری و هه رزیبیه وه خه ریکبوون، بۆیه ناو و رۆلیان له میژووی سیاسی و جه نگاوه ری کورد ده گمه ن بهرچاوده که ویت و ئاماده بوونیککی ئاوه ایان نیه.

تا که پاسا و هۆکاری ناوه ینانی ئەم هۆزه له سه رچاوه کاندای بۆ ئەوه ده گه رپه ته وه که صوفیه کی تۆبه کاری پایه بلند و که راماتداریان له ننوی په یدابووه و بووه به یه کیک له ئەستیره دروه شاوه کانی جیهانی صوفیگه ری، ئەویش ئەبومحه مه دی شه نه بک که له سه ده ی ۵/ک/۱۱ از ژیاوه و به مه زنده نزیکه ی سالی ۹۰/ک/۱۰۹۶ از مردووه و له سه ره دهستی که له صوفیه کی تۆبه کاری دیکه ی کورد به ناوی ئەبوبه کری هاواری تۆبه یکردووه و چوووه ته سه ره ریگای راستی خوداپه رستی، (الزییدی: م ۱۲۰۵/ک/۱۷۹۰) ئەبومحه مه دی شه نه بک به (القطب) ناوده بات^(۱)، ده رباره ی نه ژادیشی میژوونوسان ده لێن له هۆزی شه نه بک (الشنبکیه - الشنابکه) بووه^(۲).

(۱) تاج العروس، ۲۷/۲۳۴.

(۲) الواسطي، تذكرة المقتفين، ص ۲۲۲-۲۲۳، هه ره ها بروانه: ابن المستوفي، تاريخ أربيل، ۱۱۴/۲، ۱۶۷/۲، الشعراي، الطبقات الكبرى، ۱/۱۳۳، التادفي، قلائد الجواهر، ص ۷۹، المناوي، الكواكب الدرية في تراجم السادة الصوفية، ۱/۱۸۲... هتد.

كوردانى شهنبهك له ميژووى ئه يوبيش ناماده بيان ههيه با له ئاستيكي كه ميش دا بيت، سه عيدي شهنبهكي له گه وره سه ربازانى مير علم الدين وهرده شار-وهرده سارى كورد بوو له يه مهن و له شه پيكا هاته كوشتن^(١).

له سه دهى هه شته مى كوچى/چوارده هه مى زاينى، پاش دابراينى دريژ كه دوو سه دهيه كي خاياند، ناو و ده نگو باسى هوزى شهنبهك (الشنبكية) هاوشانى هوزى داسنى و دونبلى له سه رچاوه كاندا سه ره لده داته وه، به لام ئه مجاره نهك له كرماشان و هه ورامان، به لكو له ده قه ريكى روزه لاتي موصل و له به شيكى ده شتى به راوى ميژگ(المرج) كه ده كه ويته نيوان موصل و ئاكريه وه، واته هه مان زيدي ئه مپوى شه بهك-شهنبهك، لي رهش وهك هوزيكي بنه هجى، ده ستكورت و نه دار بوونه و به كوله مرگى بزيويى زيانيان پهيدا كردوه "طعامهم مبذول على خصاصة"^(٢)، هه رچه ند مير و باره گايان هه بووه، (العمرى) له ميانه ي ناساندنى هوز و خيله كانى چياكانى كوردستان، ديته سه ر (الشنبكية) و ده لييت:

"...دواى هه كاربه كان به لاي ميژگ وه چيياى عومرانيه و ئه شكه وتى داود ديته، ئه م شوينا نه نيشتمانى شهنبه كيه كانه، هه رچه ند كه من به لام پاريزهر و رهاويژى شاره زان ... و هيژى چه كدريان له پينجسه د كه س تينا په ريت و ميره كيان له عومرانيه نيشته جيّه و ناوى...؟"^(٣)، ياقوتى حه مه وى له عومرانيه و ئه شكه وتى داود (كهف داود) ده دويت و ده لييت عومرانيه گونديكى گه وره و ئاوه دان و قه لايه كه له روزه لاتي موصل و هاوسنورى ده قه رى شوش و ميژگه و

(١) اليامى، السمط الغالى الثمن فى أخبار الملوك من الغزّ باليمن، ص ٩٨-١٠٠.

(٢) الخصاصة: أي الجوع وأصلها الفقر والحاجة إلى الشيء. ابن منظور، لسان العرب (فصل الخاء المعجمة)، ٢٥/٧، واته برسيتى وده ستكورتى و نه بوويى وهك له قوتانيشدا هاتوه: (ويؤثرون على أنفسهم ولو كان بهم خصاصة)، سورة الحشر/ ٩.

(٣) "والهكارية... و يليهم من قبل المرج، جبال العمرانية و كهف داود و هذه الاماكن اوطان الشنبكية، و قليل ما هم، لكنهم حماة رماة و طعامهم مبذول على خصاصة، و عدتهم لا تزيد على خمسمائة و اميرهم مقيم بالعمرانية يقال له... مسالك الابصار فى ممالك الامصار، ٣/٣٧٢.

ئەشكەوتىكى لىيە بە ئەشكەوتى داود دەناسرىت^(۱)، ئەم دوو شوپىنە تا ئىستاش ماون و بە ھەمان ناوہ دەناسرىن.

جىگای ئاماژەيە ناوى شەنبەكى و ژمارەيەك ھۆز و شوپىن و قەلاى كوردستان لە دەستنوسەكانى كتيبى (مسالك الابصار) بە زياتر لە شيۆەيەك ھاتوون و لە ھەر دەستنوسىك بە چەشنىكە، لە دەستنوسى كتيبى (صبح الاعشى) ش ئەم ناوانە زياتر شيۆيندراون و شەنبەكە بە تەنبەكە و توستەكە و شيۆەيەك دى ھاتووە، ھەر ھەمە قىزى (م: ۸۴۵/ك/ ۱۴۴۱ن) شەنبەكەيە لە لىستى ناوى ھۆزە كوردەكان داناوہ^(۲).

لە سەدەي شازدەھەمى زايىنى و لە سەرەتاكانى سەردەمى عوسمانىدا، بۆ جاريكى دى ناوى ھۆزى شەنبەك لە بەلگە فەرميەكانى دەولەتى عوسمانى سەرھەلدەداتوہ، بەلام ئەمجارە بە كرتاندنى دەنگى (ن) و بە شيۆەيەك شەنبەك وەك يەككە لە ھۆزە كوردانەي كە لە دەورويشتى موصل نىشتەجى و مولكدارن:

– لە دەفتەرى تاپۆي سالى ۱۹۴۶/ك/ ۱۵۳۹ز تايبەت بە ولايەتى موصل، ناوى ئەم ھۆزە كوردانە ھاتوہ: باجانلو، دونبلى، كومار(؟)، كەركوك عومەريەگ، كەركوك لەك، كەلھور^(۳)، گۆگجەلو^(۴)، قەرەناز^(۵).

– لە دەفتەرى تاپۆي سالى ۱۹۸۳/ك/ ۱۵۷۵ز دا، وپراى ناوى زۆريەي ئەم ھۆزانە، ناوى ھۆزەكانى شاھقولى و شەنبەك و سيامەنصورى و سالى – سالىييش^(۶)

(۱) معجم البلدان، ۳/ ۳۵۱.

(۲) الخطط المقرية، ۳/ ۴۰۵.

(۳) ديبەكانى: باجان، كومار – تومار(؟)، عومەريەگ – تومەريەگ، كەركوك لەك، كەلھور تا ئىستاش ماون و لە دەورويشتى كەركوك.

(۴) گۆگجەلو – گۆگجەلى گونديكى شەبەكنشىنبوو و ئىستاش بوو تە گەركيكي موصل، گوندى گۆگجەش ھەيە لە نزيك كەركوك .

(۵) قەرەناز گونديكە سەربە بەردەپەش و دانىشتوانەكەي لە خيلى گيژى سەربە گوران.

(۶) سيامەنصورى لە بنەپندا لە ھۆزەكانى كوردستانى رۆژھەلاتە و گونديكى سەربە چەمچەمال – كەركوكە ھەيە بە ناوى سيامەنصور، سالى – سالىييش و ھۆز و ناوچەيەكە لە نيوان كەركوك و پردى.

هاتووہ^(۱) و ئوہ تو مارکراوہ کہ داہاتی باجی مہ پومالات لہ جماعت-ہۆزی شہبەك لہ ناوچەى بەرتلہ ۱۰۰۰۰ ئاقچەيہ^(۲) و لہ جماعت-ہۆزی شہ ہوان ۱۸۰۰۰ ئاقچەيہ و لہ تائيفەى داسەنى ۵۳۷۰۰ ئاقچەيہ^(۳).

- لہ دہفتەرى تەحريرى ولايەتى ھەولير-سالى ۱۹۴۹/ك/۱۵۴۲-ز- ھاتووہ کہ ھۆزەکانى شہبەك و دونبالى-دونبالى و شاہوہلى و بەختيار-بەختيارى و روج بيانى-رۆژبەيانى، سيامە نصورى، داودى، لہك، كەلھور... ھتد لہ دانىشتوانى ولايەتن^(۴).

- لہ دوو بەلگە نامەيەكى ديكەى عوسمانىي ھەمان سەدەدا ناوى شہبەك ھاتووہ و لہ يەكئىكيان دەر دەكە و ييت كە پەيوەندىي ھەيە بە ھۆزى كوردى بازيكى - پارۆكى(؟) يەوہ^(۵).

وابزانم ئەم بەلگانە بەسن بۆ رەتكردەنەوہ و رەواندەنەوہى ئەو ھەوالانەى كە گومان لہ ديريىنى ھەبوون و كوردبوونى شہبەك دەكەن لہ ولاتى موصل.
ئەوہى لہم تيرە و خيّل و ھۆزانە جيگاي سەرنج و شايەنى وردبوونەوہ، ئەوہيە كە بنەچەيان-جگە لہ دونبالى-كوردستانى رۆژھالەتە و گوند و ديھاتەكانى كرماشان و ھەورامان زيدي راستەقينەيانە و گومانىكى وانيە كە لہوئوہوہ ھاتوون، بەدليسيش لہ ژير ناويشانى كوردەكانى ئيران لہ ھۆزەكانى كەلھور و لہك و سيامە نصورى دوواوہ^(۶).

(۱) سعدي عثمان حسين، كردستان الجنوبية في القرنين، ص ۱۷-۱۸، ۱۷۵-۱۷۶.

(۲) دراويكى عوسمانيه بە ھايەكەى چارەكە ميسقاليكە.

(۳) على شاكر، ولايە الموصل في القرن السادس عشر، أطروحة الدكتوراه (جامعە الموصل: ۱۹۹۲)، ص ۱۶۰.

(۴) الأرشيف العثماني، دفتر تحرير مُفصل وإجمال ولاية أربيل سنة ۹۴۹ھ/ ۱۵۴۲م، ترجمة وتقديم د. خليل على مراد، الأكاديمية الكردية (أربيل: ۲۰۱۵)، ص ۶۷-۹۲.

(5) YUSUF HALACOGLU, ANADOU'DA ASIRETLER, CEMAATLER, OYMAKLAR (1453-1650) (ANKARA: 2009), 4/1531, 5/2111.

(۶) شرفنامە، ص ۵۵۱-۵۵۹.

سىپھەم - لە شەنبەكەوہ بۆ شەبەك:

ئەگەر شەبەك و شەنبەك يەك ناو بن و شەبەكەكانى موصلى سەرەتاي سەردەمى عوسمانى، ھەمان ھۆزى شەنبەكى سەدەى پىنجەمى كۆچى/يازىدەھەمى زايىنى ھەورامان وكرماشان و شەنبەكەى قەلاى عومرانىە بن لە سەدەى ھەشتەمى كۆچى/چواردەھەمى زايىنى. دوو پرسىيار رووبەروومان دەبىتەوہ: ئايا وشەكە چۆن و بە چ ياسايىك ئەم گۆرانكارىەى بەسەرھاتوہ؟ كەنگى و بۆچى كۆچيان كىدوہ؟ لە وەلامدا دەلەين وەك روونە لە كوردیدا ھەر وشەيەك، ئەگەر دەنگى(ن) لە پىش دەنگى(ب)بىت، ئەوہ نوونەكە دەبىت بە ميم يان لاواز دەبىت و دەسویت و گۆناكرىت، وەك:

- زەنبىل دەبىتە زەمبىل.

- بەرانبەر دەبىتە بەرامبەر يان بەرابەر.

- عەنبەر دەبىتە عەمبەر.

- قەنبەر و قەنبور دەبنە قەمبەر وقەمبور.

- دونبلى دەبىتە دومبلى... ھتد، كە ھۆزىكە ھاوئىشتى شەنبەكى بووہ و لە سەرچاوەكاندا ناسراوہ، بەم دەستورەش ناوى شەنبەك، نوونەكەى سواوہ و بووہ بە شەبەك.

سەبارەت بە پرسىيارى دووہم، لە راستیدا كۆچكردنى بەشەك لە ھۆزى شەنبەك و نىشتەجىبوونىان لە مېرگ و دەشتايى نىوان موصلى و ئاكرى و چۆنىەتى ئەم كۆچكردنە بە نارۆشنى ماوہتەوہ و ناكرىت كاتەكەى دەستنىشان بكرىت و ھۆكارەكانى بسەلمىندرئىت، تەنانەت كوردانى شەبەك بەخۆيشيان دەيانزانى لە باشورى ئىرانەوہ ھاتوون و خزموكەسيان لە وديو ماون، بىئەوہى بزائن ئەم كۆچەيان كەنگى و بە چ ئەگەر و ھۆيىكەوہ بووہ^(۱).

ھىنرى لايارد(۱۸۱۷-۱۸۹۴)يش پىى وايە شەبەك پاشماوہى تىرە و بەرەبابە كوردەكانى ئىرانن، بىئەوہى پاساويكى بۆ كۆچكردنىان بۆ ناوچەكانى

(۱) بىوانە نامەكەى داود چەلەبى(۱۸۷۹ - ۱۹۶۰) بۆ ئەحمەد حامد صەراف، الشبک، ص ۸.

موصل هینابیتته وه^(۱)، قه شه (سلیمان الصائغ: ۱۸۸۶-۱۹۶۱) یش ده لیت شه به ک و باجوان-باجوران له ئیرانه وه هاتون، به لام میژووی هاتنیان بو موصل نه زانراوه^(۲)، به بی به لگه ش نارپه وایه بلین له ئه نجامی هیرشه کانی مه غوله وه بووه، وه لی ئه گهر ئه و راستیه بزاین که له روداوه کانی سه رده مانی به ر له شالاهه کانی مه غول، ناوی چه ندین هۆزی کوردی دانیشتووی ناوچه کانی باکور و رۆژه لاتی موصل هاتووه، وه ک: دونبلی، داسه نی، مه هرانی، حه میدی، کیک یان کیکانی، مارانی، که چی ده نگوباسی شه نبه کی نیه، ئه وه ناکریت کاریگه ری و باندۆری هیرشه کانی مه غول له به رچاو وه رنه گیریت.

ئه وه ش به دوور نازانریت که ئه م شه نبه کیانه به یاوه ری شیخ عه دیی کورپی مسافر (م: ۱۱۶۲/۵۵۷) ی شیخی کورده عه ده وییه کان هاتبیتنه ناوچه که، به به لگه ی ئه وه ی که شیخ عه دی هه فال و هۆگری شیخ ئه بومحه مه دی شه نبه کی بووه، به ر له وه ی رووبکاته ناوچه ی لالش و شیخی شه نبه کی یه کیک بووه له مامۆستا کانیو ئه م دوو صۆفیه ده رچووی یه ک ریازی صۆفیگه رین، ئه وه ی ئه م بۆچوونه ش پشتراست ده کاته وه ئه وه یه که وه ئه نستاس کرملی (۱۸۴۶-۱۹۴۷) ده لیت تا سه ره تای سه ده ی بیست، کورده شه نبه کیه کان به شدار بیان له ئه هه نگ و بۆنه ئاینیه کانی یه زیدییه کان ده کرد، به تایبه ت له ته وافی مه زاری شیخ عه دیدا، که سالانه له مانگی ئه یلول سازده کرا^(۳).

له لایه کی دیه وه، له زووه وه لای هه مووان راستیه کی به لگه نه ویست بوو که شه به ک کوردن و به ر له بلا بوونه وه ی کتیه که ی سه راف له سالی ۱۹۵۴، باور ناکه م که س گومانی خۆی له کوردبوونی شه به ک ده رپرییت، به لکو به پیچه وانه وه هه ر له وه ده مه ی ناوی شه به ک که وته ناوانه وه، رۆژه لاتناسان و کوردناسان به کورد دایانناون، له وانه :

(۱) الشبک في العراق، ص ۲۵.

(۲) تاریخ الموصل، المطبعة السلفية (القاهرة: ۱۹۲۳)، ۱/۵۵، أحمد شوکت، الشبک الكرد المنسیون، ص ۶۰.

(۳) مجلة المشرق، العدد (۱۳)، السنة الثانية: ۱۸۹۹، ص ۳۹۵.

- هينرى لايارد-سالى ۱۸۵۳.
- پيوتر ليرخ-۱۸۵۶.
- فيتال كوئيبه-۱۸۹۱.
- ئينستاس ماري كهرملى-۱۸۹۹.
- مارك سايكس-۱۹۰۸.
- ويگرام-۱۹۲۴.
- هارى چارلس لوكى-۱۹۲۵^(۱).
- مينورسكى-سالى ۱۹۲۵، ده لىت: "شهبهك گروپىكى ئايىنى به نه ژاد كوردن"^(۲)... هتد.

هه موو به لگه و نيشانه كان به ره و ئه و قه ناعه ته ئارپاسته مان ده كه ن كه بلىين ئه و كۆمه له خىل و تيره و بنه ماله يه ي كه له هۆزه كانى شه نبهك، لوپ، لهك، كه لهو، سيامه نصورى، باجوان، داودى، زهنگه نه، رۆژبه يانى... بوون و به لاي كه مه وه له ده ستپىكى سه رده مى عوسمانيه وه له باكور و رۆژه لاتي موصل نيشته جى بوو بوون و پىكه ينه رى سه ره كى كۆمه لگاي شه به كن، له بنه په تدا له كوردستانى رۆژه لاته وه هاتوون و وهك خه لگاني گوندنشين به چاندن و كشتوكال و مه ردارييه وه خهريك بوون و زاريان زياتر گوراني بوو، ئه مانه به پىچه وانه ي هۆزه ده سه لاتداره كان كه خاوه ندى هيزى چه كدار بوون، گه ليك كه متر تووخنى كارى چه كدارى و جهنگاوه رى ده بوون، هه ر بۆيه ناويان له سه رچاوه كانا نه هاتووه، به لكو گونده كانيان ده بووه ئامانجى هيزشى هۆزه چه كداره كان و سوپاي عوسمانى و سوپاي ويلايه تى موصل.

(۱) ب. ليرخ، دراسات حول الأكراد، ص ۴۰، مارك سايكس، هۆزه كانى كورد، وه رگيپانى حسين جاف (به غدا: ۱۹۹۲)، ل ۲۴، شاكر خصباك، العراق الشمالي، ص ۲۱۶، سهيل قاشا، الموصل في مذكرات الرحالة الأجانب خلال الحكم العثماني، دار الوراق (لندن: ۲۰۰۹)، ص ۱۵۲.

(۲) دائرة المعارف الاسلامية، مادة الشبك، ۱۳/۱۶۲-۱۶۳.

چوارەم - شەبەك له سەردەمی عوسمانی:

گرفتییکی دیی میژوو و پرسی شەبەك ئەو یەكە پاش ناوھینانیان لە دەفتەری تاپۆی سالی ۱۵۷۵ز ی ولایەتی موصل، ناو و دەنگوباسیان لە سەرچاوەکان نامینیت یان زۆر دەگمەن دەبیت، تا ئەو رادەییە گومان لە ھەبوون و مانەو یان بکریت، ھەرچەند دووپاتی ھەبوونی کورد لەو دەقەرانی دەکریتەوہ . گەرۆک و جوگرافیوانی عوسمانی ئەبوبەکری کورپی بەھرامی دیمەشقی (م: ۱۱۰۲/ک ۱۶۹۱ن) دەلێت: "ئەیا لەتی موصل لە شەش سەنجق پیکدھیت لەوانە: باجوانلو و قەرەداسنی... و دانیشتوانی لیوای باجوان - باجوانلو لە ھۆزی باجەلانن و ھەندیکیان کۆچەرن و ئەوانە ی دی جوتیار و ھەرزیرن"^(۱)، بەلام سەنجق یان لیوای باجوان تەنھا گوندە شەبەکنشین و باجەلاننشینەکانی رۆژھەلاتی موصل ناگرتەوہ، بەلکو تا نزیک کەرکوک دەگرتەوہ و ئیستا باجوان گەرەدییەکە لە رۆژئاوای کەرکوک و لە سەدە ی شازدەدا دۆنمزیەگ میری باجوان بوو^(۲)، ئەبوبەکری دیمەشقی ئەو ش دەلێت کە خەلکی موصل بە زمانەکانی عەرەبی و تورکی و فارسی و کوردی دەدوین^(۳).

ھەر وہا دۆمینیکۆ لانزا (۱۷۱۸-۱۷۸۲) کوردی بە یەکیک لە پیکھاتەکانی موصل داناوہ^(۴) و گایتانۆ مۆرۆنی ئیتالی لە فەرھەنگە کەیدا - ناوہ پاستی سەدە ی

(۱) حاجی خلیفە و ابو بکر بن بہرام الدمشقی، کتاب جھان نما (انقرہ: ۲۰۰۹)، ص ۴۳۱، ۴۵۲، خلیل علی مراد، الکرد و کردستان فی کتاب جھان نما، مطبوعات الأكاديمية الكردية (اربیل: ۲۰۱۲)، ص ۴۳، ۶۵.

(۲) مذكرات مأمون بك بن بیگە بك، الترجمة العربية، مطبوعات المجمع العلمي العراقي (بغداد: ۱۹۸۰)، ص ۴۱، ئەم دۆنمزیەگە لە بەلگە عوسمانیەکانیش بەزۆری ناوی دیت، بروانە: فاضل بیات، الدولة العثمانية، ص ۲۹۷-۲۹۹، ۳۶۱.

(۳) کتاب جھان نما، ص ۴۳۴، شایانی ئامازە یە لە سالی ۱۵۷۰/ک ۹۷۸ز باجوان لیوایەکی سەر بە ولایەتی شارەزور بوو، عماد عبدالسلام رۆووف، دراسات وثائقية في تاريخ الكرد الحديث وحضارتهم، ص ۳۹۰.

(۴) میرللا غالییتی، التراث الكردي في مؤلفات الإيطاليين، ص ۲۵۰.

نۆزده-ده لئيت "پنجيه كى خه لكى موصل مه سيحين و ئه وانى دى عه ره بى
موسلمان و كوردن"^(۱).

گه پوكى ئينگليزى جۆن جاكسون-سالى ۱۷۹۷- ده لئيت زۆربه ي
دانىشتوانى موصل كوردن و عه ره ب ئه مانه به كوركس-Kurks ناوده به ن^(۲).

ميژوونوسى موصلى ياسينى عومهرى (م: ۱۲۳۵/ك/۱۸۲۰) يه كيك له
كتيبه كانى ته رخا نكردوه بو روداوه كانى چاره كى يه كه مى سه ده ي سيژده هه مى
كوچى / سالانى ۱۷۸۶-۱۸۱۰ از و به چپى و پوختى له روداوه كانى موصل و
ده ورره بى دواوه و ناوى ناوچه كانى زاخو و شيخان و ئاميدى و شنگار و تليكىف و
شه مامه ك و نافكوپ و رويارى خازر و چيائى مه قلوبى هيئاوه و ده رباره ي بزاڤ و
هه قپكى خياله كى نيوان مير و هۆزه كورد و عه ره به كان دواوه، له ميانه ي
ئاخافتنيديا ناوى ئه م هۆزه كوردانه ي بردووه كه سى چواريكيان يه زيدين و ئه وانى
دى موسلمانن:

دنادى، سليقانى، موسييان، مه همه دان، ميهره كان، قائيدى، بوّت-بوّتى،
ئه سكرى، شقاقى-شكاك، زيبارى، مزورى، دوسكى، بلباس، دزه يى، خوشناو،
كه چى باسى هه بوونى هۆزيك يان گروپيكي نه كردووه به ناوى شه به ك يان
باجوران^(۳)، وه لى باسى هۆزى داويدى كردووه كه هه م له بنه په تدا له هۆزه كانى
كوردستانى رۆژه لاتنه^(۴) و هه م پيكاها ته يه كى كۆمه لگاي شه به كه، له شوينيكي
ديدا باسى هاتنى هۆزى زرارى و له ك ده كات له شاره زوره وه و شه پيان له گه ل
هۆزه كانى موصل^(۵).

(۱) التراث الكردي في مؤلفات الايطاليين، ص ۲۸۸.

(۲) مشاهدات بريطاني عن العراق سنة ۱۷۹۷، ترجمة د. خالد فاروق عمر، ص ۱۲۰.

(۳) ياسين بن خيرالله الخطيب العمري، عجائب الاثر في حوادث القرن الثالث عشر (الموصل: ۱۹۴۰)، ص ۱۴-۴۰، ۵۱-۷۰، ۸۱-۱۰۰ هتد.

(۴) مستوفى قزوینی، تاريخ گزيده، ص ۵۰.

(۵) عجائب الاثر، ص ۳۵.

عەباس عەززاویش کە شارەزاییەکی تەواوی لە بەلگەنامە و سەرچاوە دەستنوس و چاپکراوە تورکی و فارسیەکان هەیە و لە نوسینی کتێبە گەورەکەی (العراق بین الإحتلالین) پشستی پێبەستوون، دیارە هیچی لەمەڕ شەبەك بەرچاوە نەکەوتوو.

هەرۆهە بە درێژایی سەردەمی عوسمانی تا دەستپێکی سەدەیی نۆزدە، ئەو دەیان گەڕۆکە ئەوروپیانەیی کە بە شارێگای موصل-هەولێر-کەرکوک-بەغدا گۆزەریانکردوو و زانیاری وردیان لەسەر شاری موصل و دەورووبەری بەدەستهویداوه و گەواهی لەسەر هەبوونی کورد لە شارەکە دەدەن و بە درێژبەشی لەسەر کوردانی یەزیدی دەدوین، کەچی بە ئاگاداری و سۆراخکردنی ئیমে هیچیان ناوی شەبەکیان نەهێناوه^(١)، لەوانە گەڕۆکی ئەلمانی کارستن نیپور (١٧٣٣-١٨١٥) لە گەشتنامەکەیدا -سالی ١٧٦٦ز- و لە رێگای چوونی لە هەولێرەوه بۆ موصل، سەردانی کرملیس و گوندەکانی شیخ ئەمیر و ئەمیدیان و بازگرتان و خەزەتەپەیی کردوو کە ئیستا شەبەکنشین و ماوێهەکی باشیش لە موصل ماوێهەوه و گوند و ئاویەکانی لە لیستیکدا تۆمارکردوو کە حالی حازر ژمارەییەکیان شەبەکنشین لەوانە: عەلی رەش، بالوات، گۆجەلیل، تۆپزاو، ئۆرتەخراب، تلیارا، عومەر قاپچی، یارمجه ... هتد، زیاتر لە جارێکیش ئەو راستیە دووپاتدەکاتەوه کە دانیشتوانی ئەم گوندانە پێکدێن لە فەلە-مەسیحی و یەزیدی و موسلمان بیئەوهی باسی هەبوونی ھۆزێکی کوردیان باسکیکی ئایینی-مەزھەبی بکات بە ناوی شەبەك^(٢).

لەو راپۆرتەیی کە بەرپرسی عوسمانی حوسین پاشا قازوقچی و حوسین پاشای جەلیلی والیی موصل بە بۆنەیی بەرگریکردن لە ھێرش و گەمارۆی نادر شا

(١) سیستینی، رحلة من اسطنبول الي البصرة سنة ١٧٨١، الترجمة من الفرنسية الاب بطرس حداد، دار و مكتبة البصائر (بيروت: ٢٠١٠)، ص ٢١-٣٨، كلوديوس جيمس ريج، رحلة ريج سنة ١٨٢٠، الترجمة العربية (بيروت: ٢٠٠٨)، سهيل قاشا، الموصل في المذكرات الرحالة الاجانب، ص ١٦٠، ٧٩، ٥٩، ٢٥.

(٢) رحلة نيپور الكاملة الى العراق، دار الوراق (لندن: ٢٠١٢)، ص ٣٢٨-٣٣٣، ٣٦٧-٣٧٣.

له سالی ۱۱۵۶ک/۱۷۴۳از ناردوویانه بۆ سولتانی عوسمانی هاتووه: "که بیست و پینج کهس له لایه نگرانیان له دهلق و له وهدن یان وهدن به دیل گیراون که دوو هۆزی کوردبوون"^(۱).

ههروهها هۆزی زهنگه نه له میژه وه له شارى موصل و ده وروبهرى نیشته جیبووه و گه پۆکک له گه شته کهیدا سالی ۱۸۲۰ باسی گوندیکی ههزار ماللهی کوردی زهنگه نه دهکات له دامینی چیاى مه قلوب^(۲)، ئه وهی جیگای پیکه نینه ئه وهیه که سه عید دیوه چی ده لیت زهنگه نه هۆزیکى عه ره بن له (بنو آسد) له بهر ئه وهی ده ولله مه ند و ساماندار بوون به زهنگه نه - کۆی زهنگین ده ناسران^(۳).

پاساوی ئه م غیابه ی شه به ک دیاره ئه وهیه که بهر له سه ده ی نۆزده، هۆزیکى ئه وهنده گه وره نه بوونه و دانیشتووی ئه و ديهاتانه نه بوونه که ناوچه یه کی فراوان ده گرتیه وه له هه ردوو لای ریگاکانی موصل بۆ شاره کانی کوردستان ده وک و ئاکری و هه ولیر و که رکوک، ده نا ریگای تیناچیت هیچ سه رچاوه یه ک و هیچ گه پۆککى ئه وروپی ئاماژه ی به هه بوونیان نه کردبیت. واتا وه ک تویره ریکیش ده لیت تا دوادواییه کانی سه ده ی نۆزده، شتیکى وه ها له باره ی شه به که وه نه نووسراوه، وه ک ئیتنییه کی ناسراو و باسوخواسیشیان له ناو سه رچاوه کاندا زۆر به که می و کورتی هاتووه، چونکه پتر خه ریکى مه پرداری وکشتوکال بوون و به ده گمه ن خوینده واریان تیدا هه لکه وتووه، له بهر ئه وهی هه م هۆزیکى به ژماره که مبوون و هه میش موسلمان بوون، بۆیه ئه وهنده وه ک مه سیحیه کانی و یه زیدییه کانی سه رنجی گه پۆک و گه شتیارانیان رانه کیشاوه^(۴).

به لام ئه م ناونه هیئانه، هه رگیز واتای ئه وه نیه که شه به ک بوونی نه بووه، ئه وه تا کوردناسی روسی پیوتهر لیرخ (۱۸۲۸-۱۸۸۴)، لیستیکی به ناوی هۆز و خیله کورده کانی سه ده ی نۆزده ئاماده کردووه و ناوی سه دان هۆز و خیل و تیره و بنه مالله ی هیئاوه و له وانه ش شه به ک که دانیشتووی دوو سی ئاواویی نزیك

(۱) سعید الدیوجی، تاریخ الموصل، دار الکتب (الموصل: ۲۰۱۱)، ۲/۳۲۴، ۳۲۹.

(۲) المنشی البغدادي، رحلة المنشی البغدادي، ص ۱۳۲.

(۳) تاریخ الموصل، ۲/ ۱۱۶.

(۴) شه به ک، میژوو و زمان و باوه ریان، ل ۴.

موصلن، که چی خیله کانی روژبه یان و باجه لان له گونده کانی نزیک دیری مارمه تی نیشته جیبوون^(۱).

هاوکات له سالنامه ی عوسمانی سالی ۱۸۵۷ تاییهت به لیوای موصل هاتووه: "موصل له گه ل ناحیه کانی شه به ک و باجوان و بو ت و مه قلوب... " و له ده ستنوسه کانی سه ده کانی هه ژده هه م و توژده هه م دا، ئاماژه به زانیانی شه به ک و زمانی شه به کی دراوه و مه ولانا حوسینی شه به کی کتیبی (الحساب للفرائض) ی داناوه^(۲) و شاعیری شه به کی سه ید عه بدولای مه ئالی (م: ۱۲۹۸/ک/ ۱۸۸۱) که یه کیک بووه له موریدانی ته کیه ی شیخانی بریفکان، له شیعریکدا ده لیت زمانم شه نه به کیه:

گهر هه ممه یار و ویرین از دل ئاگاه چه زین
بزبان شه به کی باچه و به مه ئالی غه زه لی^(۳).

گومان له وه شدا نیه که هه ر له سه ره تای سه ره ده می عوسمانیه وه، رایه له و سه ردانی له نیوان شه نه به کیه کانی موصل و خزمانیان له کوردستانی روژه ه لات نه چپراوه و تیکه لی و هاتووچۆ به رده وام بووه و تیره و بنه مالله ی دیی کورد له و دیوه وه په یتا په یتا روویانکردوو ته ناوچه کانی موصل، نه خاسمه له سه ده ی هه ژده هه مه وه که به ده یان هۆز و تیره و خیل و بنه مالله ی کورده کانی ئه و دیو له ناوچه کانی که رکوک و به رده ره ش نیشته جی بوون، به لگه کانی عوسمانی ئاماژه به نیشته جیکردنی هۆزه کان ده که ن له سه ر ریگا گشتیه کان بو پاراستنی کاروانی

(۱) دراسات حول الأکراد، ص ۴۰، ۴۳-۸۵. لای زیاتر له نوسه ریک، به هه له لیرخ کراوه به ریچ و گوايه کلودیۆس جیمس ریچ له گه شته که یدا سالی ۱۸۲۰ باسی شه به کی کردوو.

(۲) محمه د عه لی قه ره داغی، بووژاندنه وه ی میژووی زانیانی کورد له ریگه ی ده ستخه ته کانیا نه وه، ۷۳/۲، ۱۸۰/۴.

(۳) ئه م ساله به هه له کراوه به ۱۱۹۸ ک.

(۴) بووژاندنه وه ی میژووی زانیانی کورد له ریگه ی ده ستخه ته کانیا نه وه، ۲۳۰/۲-۲۳۱، بو خۆشبه ختی وه ک م. محمه د عه لی قه ره داغی ده لیت ده ستنوسی دیوانی مه ئالی ماوه، له وانیه ناوه پۆکی ئه م دیوانه زانیاری نوێ و ده گمه ن له خۆبگریت ده رباره ی دیرۆک و زمانی شه به ک.

ھاتوچۆكردن، لەمپروھو شاعیر سەید عەبدوڵای مەئالی خۆی بە نەوھى زانای
پایەبەرزى ھەورامان و مەریوان ئەبوبەكرى موصەئیفى چۆرى (م: ۱۰۱۴/ك/ ۱۶۰۵ن)
دادەئیت و دەئیت:

أفلا ينظرون سطوة وجدي؟ ان أبو بكر المصنف جدي
لا يكادون يفقهون حدي قائلا كنت في سروري وحدي^(۱).

دیاره موصەئیفى چۆرى لە ھۆزى شەبەك نەبوو، كەچى سەید عەبدوڵای
مەئالی شەبەكى خۆى بە نەوھى ئەو داناو، ئەمەش بەلگەيەكى دىە كە چەمكى
شەبەك وەك ناویكى ئىتىنى تايبەت بە ھۆزى شەبەكى - شەنبەكى نەمايەو، بەلكو
فراوانكرا تا بوو ناویكى گشتگىرى كوردانى ناوچەكە.

لە ھەمان كاتدا و وەك دیاردەيەكى باو لە مێژووی سەردەمی عوسمانى،
تیرە و بنەمالەى دىكەى ھۆزەكانى ھەولێر و بەھدینان لە زەرزارى و دۆسكى و
ئۆرەمارى و برىكى و شكاك... ھتد روویان لەم ناوچانە كردوو و تىكەل و
ھۆگرى كۆمەلگای شەنبەكى بوونە و بەرەبەرە لە رووى زمان و بیروباوەرى
ئایینیەو وەك شەنبەكیان لىھات تا بە مەزندە لە ناوھەراستى سەدەى نۆزدەدا
ھىدى ھىدى لەسەر حیسابى ناسنامەى خىلەكییان، ناسنامەى شەبەكى
كۆیدەكردنەو. ھەر وھا ژمارەيەك بنەمالە و تیرەى توركمان و عەرەبیش لە
چەند دىھاتىكى ناوچەكە نىشتەجىبوون و ئەمانیش بە شەبەك ھەژماركران، بۆ
نموونە دانىشتووانى ھەر دوو گوندى تیس خراپى گەرە و بچوك توركمانى
قزلباشن لە ھۆزى بەيات^(۲) و شىخ عەلىی توركمانى (م: ۱۱۸۶/ك/ ۱۷۷۲ن) خەلكى
گوندى یەنگىجەيە و بە یەنگىجەلى ناسراو^(۳)، ئەمە وىپراى پتر لە دە گوندى
توركماننشین وەك ھەردوو گوندى قەرەقۆینلوی خواروو و سەروو كە پاشماوھى

(۱) بووزاندنەوھى مێژووی زانایانى كورد لە رىگەى دەستخەتەكانیانەو، ۲/ ۲۲۹.

(۲) الشبك (شبانكارە - باجلان)، ص ۱۱۱-۱۱۲.

(۳) العمري، منهل الاولياء، ص ۲۰۹.

تورکمانی قهره قۆینلون^(۱)، ههروهها ههندیك لهو دیهاتانهی که دهکهوتنه سه ر یگیای موصل به ره و شاره زور-لیزه مه به ست هه ولیره - تورکماننشین بوون^(۲).
ته نانه ت ئیبراهیم پاشا، ئه و که سه ی که وا به قسه ی خو ی راز و نه یینی شه به که کانی بو ئه حمه د سه پاف ئاشکراکرد، کابرایه کی تورکمان بوو و به تورکمانی له گه ل یه کدی ده ئاخه فتن^(۳).

پینجه م - شه به ک کوردن و موسلمانن:

هه ر له سه ره تای ئاشنا بوونی سه رچاوه کان به کوردی شه به که وه تا ناوه پراستی سه ده ی نۆزده م، به ئاگاداری ئیمه هیچ به لگه و ئاماژه یه ک به رچاونا که ویت له سه ر ئه وه ی که ئایینی یان مه زه به یکی جودا له ئیسلامیان هه بوویته بوویته جیگای سه رنج و لیدوانی میژوونوسانی موصل و گه پوک و گه شتیاره رۆژئاوییه کان که زیاتر له دیارده جیاوازه کان و هه لسوکه وته نا ئاساییه کان ده دوان، وه ک چۆن زۆریه یان له سه ر دابونه ریت و جلوه رگ و بیروباوه ری کورده یه زیدییه کان ئاخافتوون، ئه مه ش به لگه یه کی دیه که شه به که کان، موسلماننکی ئاسایی بوونه چ شیعه وچ سوننه و بیروباوه ری وایان تیدا به دی نه کراوه له موسلمانانی دی جیا یان بکاته وه و وایان لیبکات به گروپیکی ئایینی جیاواز ته ماشا بکرین، ئه وه نده هیه ئه وان له سه ر ریازی هاواری - شه نبه کی بوونه که ریازیکی صوفیگه ری ئیسلامیه و له لایه ن ئه هلی سوننه و شیعه وه قبول کراوه و هیچ له ری ده رچوون و سه ریچییه کی تیدا نه بووه، بگره ده گمه ن ئاماژه به هه بوونی شیعه و شیعه گه ری کراوه له ولایه تی موصل، چ جای شیعه ی توندپه وی وه ک قزلباشی.

ئه نستاس ماری کرملی، له لایه ره کانی (۵۷۷-۵۸۲) ی ژماره (۱۳) ی سالی پینجه می گوژاری (المشرق) که رۆژی ۱-۷-۱۹۰۲ ده رچووه، گوتاریکی به

(۱) العزای، العراق بین الأحتلالین، ۱۹۷/۳-۱۹۸.

(۲) عماد عبدالسلام رؤف، الموصل فی العهد العثماني (النجف: ۱۹۷۵)، ص ۳۲۱.

(۳) الشبک، من فرق الغلاة فی العراق، ص ۴-۶.

ناونیشانی (تفکھة الأذهان في تعريف ثلاثة أديان) بلاوکردووہ تہ وہ دہربارہی صارہلی و باجووران و شہبہک، پیشتریش لہ گوتاریکیدا دہربارہی کوردہ یہزیدیہکان، لہ ژمارہ (۱۳) ی سالی دووہمی گوٹاری (المشرق) کہ لہ رۆژی ۱- ۱۸۹۹-۷ دہرچووہ، بہ کورتی لہ شہبہک دوواوہ .

لہ م دوو نوسینہدا، کرملی چہردہیہک زانیاری نوئی بلاوکردۆتہوہ، کہ بۆ ئیمہ گرنگن بہوپیئہی کہ لہ نوسینہ ہرہ کۆنہکانن دہربارہی شہبہک.

سہبارہت بہ صارہلی (الصارلیة)، دیارہ لہ سہدہی ہژدہہم لہ تلعہفہریش ہہبوون و سالی ۱۲۱۰ک/۱۷۹۵-۱۷۹۶ز شہر وکوشتار لہ نیوان صارہلی و باسکیکی دی بہ ناوی ماولی (الماولیة) بہرپابوو^(۱).

کہ چی سارلو بہ-سین- خیلکی ناسراوی تورکمانہ و لہ سہردہمانی حوکمرانیی مہغۆل و تورکمان-سہدہکانی ۸-۹ک/۱۳-۱۴ز، ہاوشانی دہیان خیل و تیرہ و بہرہبابی دیی تورکمان و مہغۆل لہ ہریمی چییا و شارہزور بلاوہوونہوہ^(۲) و شاہ تہماسبی صہفوی (۱۵۲۴-۱۵۷۶ن) لہ یاداشتہکانیدا، مہردومانی سارلو بہ ئیلحاد و زہندہقہ تاوانباردہکات^(۳)، بہلام روون نیہ صارہلی و سارلو چ نزیکی و پہیوہندیکیان بہیہکدیہوہ ہہیہ؟ وہلی عہززاوی بی وردبوونہوہ برپاری خۆی داوہ و ہردوویانی تیگہل بہیہکدی کردووہ^(۴).

وہلی ئہوہی جیگای گومان نیہ ئہوہیہ کہ صارہلی وہک روونہ تورکمان نین، بہلکو لہ سہدہی حہقدہہمہوہ کاکہیین^(۵) و کوردی رہسہنن و زمانیان شیوہزاریکی کوردیہ و خۆیان بہ کوردی کاکہیی دادہنن^(۶).

(۱) العمری، عجائب الأثر، ص ۴۰.

(۲) پروانہ: الغیائی، تاریخ الغیائی، ص ۱۹۸-۱۹۹.

(۳) تذکرہ شاہ طہماسب، إنتشارات شرق (تہران: ۱۳۶۳ش)، ص ۱۶.

(۴) الکاکائیة فی التاریخ، ص ۳۲، العراق بین الاحتلالین، ۳/۳۷۱-۳۷۲.

(۵) البرزنجی، النوافض للروافض، ص ۱۰۷. و پروانہ: نفع الطیب وتذکرۃ اللیبیب فی تأریخ رحلۃ السید أحمد النقیب، مجلۃ کاروان، العدد (۴۶) (أربیل: تموز ۱۹۸۶)، ص ۱۵۶.

(۶) کرامرز، دائرۃ المعارف الاسلامیة، مادۃ صارلیة، ۹۶/۱۴، سلیمان الصائغ، تاریخ الموصل، ۵۴/۱.

هەرچی باجۆرانیشه ئهوه ههچیان له بارهوه نازانریت و له میژووی کورددا، ئامادهیهکی وایان نیه و وهك پيشتر ئاماژهه پیدایا له و باوه په دام ئه مانه، نه باجوانن و نه باجه لآن و دوور نیه و بگره زۆر نزیکه هه ر جۆران-گۆران بن و له لایه ن ده رهاوسی مه سیحیه کانیا نه وه پيشگری (با) خرابیته سه ر ناویان که له زمانی سر یانی دا ئامراز و نیشانه ی شوینه و هاوواتای (بیت) ی عه ره بیه و زۆریه ی ناوی دیهات و ئاوه دانیه کانیه ناوچه که به (با) ده ستپیده کات و باجۆران به واتای مال-نیشتمانی گۆران دیت و له کتیبی جهانماش باجوان-باجوانلو هه م ناوی سنجق-لیوایه که و هه م ناوی کۆمه له خه لکێک یان خیلێک، ئه وه ی زیاتر ئه م بۆچوونه ش پشتراسته کاته وه ئه وه یه که باجورانیش شیعه ی ئیسماعیلی عه لی ئیلاهیین و هاوییری گۆرانه کانی ئه هلی هه قن له کرماشان^(۱).

کرملی له به شی سینه می نویسنه که ی ده لیت:

"شه به ك خه لکانیکن به نه ژاد کوردن و ئاینیکی تایبه تیان نیه، له گونده واریکی ده وروپشتی موصل نیشته جین و زمانیان جیاوازه له زمانی صارلی و شه به کی زمانیکی تیکه له یه له کوردی و فارسی و تورکی و هه ندیکیان عه ره بیه ده زانن، میلله تیکی یه کتا په رستن و له راده به ده ر ئیمامی عه لیان خۆشده ویت و به عه لی ره ش ناویده به ن و شتیکی وه ها ده ر باره ی نویت و رۆژوو نازانن، به لکو که ربیان له و که سانه ی خۆیان ده بیته وه که به رۆژوو ده بن و نویت ده که ن، جار به جار به شداری کورده یه زیدیه کان ده که ن له بۆنه گه ل و یاده ئاینیه کانیا ن و سه ردانی مه زاره کانیا ن، پاشان هه مان ئاخافتنی گه پۆکی فه ره نسی فیتال کینه ده لیته وه ده ر باره ی (لیلة الکفشة)^(۲)، ئابوری و بزویبی ژیا نیشیا ن پشت به جوتیاری و ئاژه لدار ی ده به ستیت، ئه وه ی شه به ک و صارلی و باجۆران کۆده کاته وه ئه وه یه که نه ژادیا ن کورده، هه رچه نده هه ندیک فارسییا ن تیدا یه و نیشانه ی ده موچاو و روخسار و به ژنوبالا و شیوازی جه سه ته یانیش له کورد ده کات^(۳).

(۱) دائرة المعارف الاسلامیة، مادة الشبک، ۱۶۳/۱۳.

(۲) مجلة المشرق، العدد (۱۳)، السنة الخامسة: ۱۹۰۲، ص ۵۸۱-۵۸۲.

(۳) مجلة المشرق، ص ۵۸۲.

من پیم وایه ئەنستاس ماری کرملی و ئەوانی دی که گوتویانه زمانی شهنبهکی تیکه له کوردی و فارسی و تورکی مه بهستیان ئه وه بووه که بینویانه له زمانه چەندین وشە ی گۆرانی و هه ورانی هه بووه که له زاره کانی کرمانجی نه بووه و لیره وه به هه له چوونه و ئەم وشانه یان به فارسی و تورکی زانیوه .
 ده رباره ی (لیلة الکفشة)، که گوايه سالانه شه ویک ژن و پیاو و گه وره و بچووکی شه به کیه کان له ده روزه ی ئەشکه و تیکی مه زن به نه یینی کۆده بنه وه تا به یانی خه ریکی خواردن و خواردنه وه و که یف و سه فاو رابواردن ده بن، پاشان ناشرینترین کرده وه ئەنجام ده دن.

به ر له هه ر شتیک، پێویسته ئاگاداری ئەو راستیه بین که لکاندنێ ئەم بوختانه به گروپ و باسکه ئایینه جیاوازه کان به مه به سته ناو زپاندنیان، به تاییه ت ئەوانه ی دژی ده ولته تی ئیسلامی و سوننه گه رای بی بوون، نوێ نیه و یه کجار کۆنه و ده گه پێته وه بو رۆژگاری سه ره له دانی ده سته و حیزبه نه یار و به ره له سته کانی ده ولته تی عه باسی و کاتی خوێ ئەندامان و لایه نگرانی بزاشی بابه کی خو په می (۲۰۱-۲۲۳ ک/ ۸۱۷-۸۳۸ ز) و به هه مان بوختان تاوانبار ده کران^(۱)، دو اتر سه ده ی ۱۱/ک ۱۷ ز- کاکه ییه کانیش له م چه شنه درۆ و بوختانانه ده رباز نه بوون^(۲)، گه رۆکی ئیتالیش دومینیکۆ سیستینی (۱۷۵۰-۱۸۳۲) - سالی ۱۷۸۱- گو یی له هه مان بوختان بووه ده ره ق کورده یه زیدیه کان^(۳)، دیاره مه لا کورتبین و توند په وه کان رۆلیان که م نه بوو له وورژاندنی ئەم ته رزه بوختان و توهمه تانه^(۴).

له راستیدا تاکه سه رچاوه ی ئەم ئاخفتنه ی ده ره ق شه به ک، نوسینه که ی گه رۆکه فه ره نسیی فیتال کینه Vital Cuinet - سالی ۱۸۹۱، ئەنستاس لیره و هه روه ها مینۆرسکی له ئینسایکلۆپیدیای ئیسلامی، هه مان زانیارییان بلاو کردووه ته وه و ئاماژه یان به نوسینه که ی فیتال کینه داوه^(۵).

(۱) پروانه: البغدادي، الفرق بين الفرق، ص ۲۴۰، الغزالي، فضائح الباطنية، ص ۲۳.

(۲) البرزنجي، النوافذ للروافض، ص ۱۰۶، الكاكاوية في التاريخ، ص ۷۵-۷۶.

(۳) سيستيني، رحلة من اسطنبول الى البصرة، ص ۲۷.

(۴) گوینو، سه سال در آسيا، ص ۲۴۷.

(۵) مجلة المشرق، العدد (۱۳)، السنة الثانية: ۱۸۹۹، ص ۷۳۲، دائرة المعارف الاسلامية، مادة الشبک، ۱۳/۱۶۲-۱۶۳.

کرملی به خۆیشی ده لێت ئه وهی ناوی شه به کی به م بوختانه زپاند، مه سیحیه کانی ناوچه که بوون بیئه وهی له راستی و دروستی ئه م هه واله بکۆنه وه^(۱)، له گوتاریکیش دا له گوڤاری (المقتطف) که به ناویکی خوازراوه وه بلاویکردۆته وه، له و ئاخافتنه ی په شیمان بوته وه و ئه م بوختانه ی ره تکردۆته وه^(۲)، ههروه ها ئه حمه د سه رافیش به توندی ره تیکردۆته وه^(۳).

بۆمان هه یه بپرسین کام ئه شکه وتی گه و ره له و ناوچه یه هه یه و چۆن ئه و هه موو خه لکه له و شوینه کۆده بنه وه، دیاره ئه مه هه والیکه هه لبه ستراره و مه سیحیه کانی ناوچه که به گه پۆکه فه ره نسیه که یان گوتوه، پاشان له موصل بزاقیکه میژوونوسی به رفراوان هه بووه و چه ندین میژوونوسی گه و ره ده رکه وتن، وه ک یاسین و محه مد ئه مینی کورانی خه یرولا ی عومه ری که چه ندین کتیبیان هه یه ده رباره ی ده نگوباسی موصل، ههروه ها هه موو ئه و گه پۆکانه ی سه ردانی ئه و ناوچه یه یان کردوه هه یچیان ئاماژه یان به شوینیکی له و چه شنه نه کردوه، له مه ش گرنگتر له ناوه راستی سه ده ی هه ژده وه، بزاقیکه سه له فیی تووندپه و ده رکه وت که دامه زرینه ره که ی ئه حمه دی کورپی کۆیله یان کوله (الکوله) بوو (م: ۱۷۵۸ن)، دوا ی خۆی محه مدی کورپی درێژه ی به ریبازه که ی داوه و یه کیک له دروشمه کانیان ئه وه بوو که دژی بزاقه کانی صوفیگه ری و پیاوچاکان و ده رویشان راوه ستن^(۴).

ئه وانیش هه یچ ئاماژه یان به وه نه کردوه که شه به ک کاریکی دور له جه وه ره ی ئیسلام ئه نجام ده دن، ههروه ها ئه گه ر کاریکی وه ها هه بوایه، ئه وا گو مان له وه نه ده کرا که مه لا و پێشنویژانی ناوچه که و ولایه تی موصل، فه توایان له دژ ده رده کردن و ته کفیریان ده کردن و بانگه وازی جهادیان له دژ ده دان، وه ک چۆن له دژی یه زیدییه کان ده درا و شیخ عه بدولای ربته کی (م: ۱۱۵۹/ک/ ۱۷۴۶ن) و زانایانی دی له مباره یوه فه توایان هه یه^(۵).

(۱) مجلة المشرق، العدد (۱۳)، ص ۷۳۲.

(۲) الطريقة الصفویة ورواسبها، ص ۵۴.

(۳) الشبک، ص ۱۴۱-۱۴۲، الطريقة الصفویة ورواسبها، ص ۵۴.

(۴) الموصل في العهد العثماني، ص ۴۰۸-۴۱۰.

(۵) الديوجي، تاريخ الموصل، ۲/ ۲۰۸، و پروانه: محه مد علی قه ره داغی، بووژاندنه وه ی

میژووی زانایانی کورد له ریگای ده ستخه ته کانیانه وه، ۳/ ۱۴۶.

دوور نیه مه بهست له و ئه شکهفته و زیاره تکردنی، ئه شکهفتی داود(کهف) داود) بیته که وهک باسکرا نیشتمانی شه نه کهیه کان بوو و له بهر پیروزیه کهیه خه لکی ناوچه که له میژوه وهک یاقوتی همه وی ده لیت زیاره تیان ده کرد^(۱) و رهنگه هه ره له وی یادی عاشورا و بونه ئایینه کانی دیان کرد بیته وه، ئه م زیاره تهش له لایه ن کهسانی دی و نه یارانی کوردانی شه به که وه به مه بهستی ناو زپاندنیان خراپ لیکن دراوه ته وه.

شه شه م - شه به که له شوینکه وتووانی ریبازه صوفیگه ریبه کانن:

دوای مردنی ئه بو محهمه دی شه نه که ی، هه ره له خه لوه تگا که ی خوی له گوندی (الحدادیة) له خوارووی عیراق نیژراوه و گوپه که ی گلکوی له سه ر چیکراوه و له وده مه وه بووه زیاره تگا و وهک شوینیکی پیروز خه لکی سه ردانیان ده کرد، دو اتر کوپ و وه چه و لایه نگر و شاگردانی ئه بو به کری هاواری و ئه بو محهمه دی شه نه که ی نه یانه ئیشت یاده وه ری و شوینه واریان کوپ بیته وه و بیرو باوه ر و هزری صوفیگه ریبه ن بپریته وه و دریژه یان پیدا، تا وهک ته ریقه ت و ریبازیکی صوفیگه ری لیها ت که له سه رچاوه یه کدا به ریبازی هاواری شه نه که ی (السلسله الشنبکیه الهواریه) ناوبراوه^(۲)، که هاوته ریبه ریبازه کانی قادری و رفاعی و سوهره ردی له ناوه وه و ده ره وه ی کوردستان جه ماوه ری خوی هه بوو، له دیارترین شاگردان و دریژه پیده رانی ئه م ریبازه: تاج العارفین ابو الوفا ی نه رگسی (م: ۵۰۱/ک/۱۱۰۷) که له نیوخوی کوردستان به پیرشه هریاری هه ورامان ده ناسریت، محهمه دی کوپی روسته م ناودار به جایگیری کورد(جاکیر الکردی)، محی الدین عه لیبی کوپی عیسا ی هاواری که به سه ید صادق ده ناسریت و باژیری سه ید صادق به ناوی ئه وه وه ناو نراوه^(۳).

(۱) معجم البلدان، ۳/۳۵۱.

(۲) الواسطی، تذکره المقتفین، ص ۱۱۸.

(۳) له کتیبی (له باره ی که لتور و میژووی کورده وه) به دریژی له باره یانه وه دوووم.

لیره به دواوه ویرای شه‌نبه‌کی وهك هۆزیکێ کورد، ریبازی صۆفیگه‌ریی شه‌نبه‌کیش هاته‌گۆرئ^(١)، به‌واتایه‌کی دی شه‌نبه‌کی له پال چه‌مکی خیله‌کی نه‌ته‌وه‌یی، چه‌مکی ئایینی و مه‌زه‌به‌بیشی له‌خۆگرت و شه‌نبه‌کی بووه مه‌زه‌به‌بیکێ صۆفیگه‌ریی ناسراو و خاوه‌ند لایه‌نگر و نه‌ندام و ته‌کیه و خه‌لوه‌نگا، وه‌لی مخابن به‌ پیچه‌وانه‌ی ریبازه‌کانی دیکه، پیژانین و ده‌نگوباس له‌سه‌ر ئه‌م ریبازه‌یه‌که‌جار که‌مه و ئه‌وه‌ی هه‌شه‌ په‌یوه‌سته به‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستان، ئه‌وه‌نده هه‌یه گه‌لکۆکه‌ی ئه‌بومحه‌مه‌دی شه‌نبه‌کی له‌ گوندی (الحدادیة) بووه خه‌لوه‌تگایه‌کی گه‌وره و باره‌گای بلاوکردنه‌وه‌ی ریبازه‌که و نه‌وه و مورید و شاگردانی له رینۆینی خه‌لکی و بلاوکردنه‌وه‌ی ریبازه‌که‌یان به‌رده‌وامبوون، له‌وانه‌ش (موفق الدین علی بن محمد بن عبدالرحمن الشنبکی: م ٦٨٨/ک ١٢٨٩ن)^(٢).

هه‌روه‌ها شیخ کمال الدین یونسی کورپی تاج الدین محمه‌د وهك باب و باپیرانی، خۆی بو دینداری و خوداپه‌رستی ته‌رخانکردوو و له زۆنگاوه‌کانی چه‌ویزه‌ گۆشه‌گیر بووه و به (الشنبکی الحویزی) نابراوه و ئه‌وه‌ندی له باره‌وه ده‌زانریت که (ابوالفتوح الطاوسی: م ٨٧١/ک ١٤٦٦ن) ریباز و خه‌رقه‌ی توسته‌ریی^(٣) له کمال الدین یونسی شه‌نبه‌کیه‌وه و ده‌رگرتوو و له نامیلکه‌ی (جمع الفرق لرفع الخرق) باسیکردوو^(٤).

ویرای کوردستان و عێراق، ریبازی شه‌نبه‌کی گه‌هیشته‌ مصریش و خه‌لوه‌تگا و ته‌کیه‌ی شه‌نبه‌کی له قاهره هه‌بوو، پیاوچاکیکی شه‌نبه‌کی که له قاهره ژیاوه و مردوو و گۆر و گه‌لکۆکه‌ی له گه‌ره‌کی ئۆزبه‌گیه‌یه (الأزبکیه)، به‌لام روون نیه ناوی چیه و چ په‌یوه‌ندییه‌کی به ئه‌بویه‌کری شه‌نبه‌کیه‌وه هه‌یه، ئایا کورپیان نه‌وه یان یه‌کیک له‌لایه‌نگرانی بووه، ئه‌وه‌نده هه‌یه له سالی ٩٣٣/ک ١٥٢٦ز سیدی

(١) برونه: الواسطي (ت ٧٤٤هـ/١٣٤٤م)، تریاق المحبین فی طبقات خرقة المشایخ العارفين، ٢/٥-٥، محمد علی زاهر أبي الوفا، اللؤلؤ الفريد فی ذکر کلمة التوحید فی الطریقه الوفايية الشنبکیة الخلوئیة، مطبعة السعادة (القاهرة: ١٩٢٨).

(٢) ابن الفوطي، مجمع الآداب فی معجم الالقاب، ٥/٦٣٨.

(٣) ئه‌م ریبازه ده‌گه‌ریتته‌وه بو صۆفی سه‌هلی توسته‌ریی (م: ٢٨٣/ک ٨٩٧م).

(٤) الکتانی، فهرس الفهارس، ٢/٩١٤-٩١٥.

ئەحمەدى كۆپى حاجى مەمەدى شەنبەكى كە ئەمىش نازانرەيت بە خۆى لە بنەمالەى شەنبەكى بووە يان موریدی ریبازى شەنبەكى بوو، هەلساوه مزگەوتىك و خەلۆه تگایه كى لەسەر گۆپى شەنبەكى بنیادناوه و دواتر ئەو گەرەكەى ئەم خەلۆه تگایه كى لى بوو هەر بە (حارة الشنبكية) ناسراوه^(۱)، وا دیاره صۆفى و موریدانى ریبازى شەنبەكى لە قاهره كەم نەبوون، لەوانه ناصرالدینی كۆپى مەمەدى شەنبەكى كە صەفەدى(م: ۷۶۴/ك/۱۳۶۲)ن لە بازارى كتیبفرۆشى قاهره چاوى پىكەوتوو^(۲).

هەر وه ها شەنبەك-شەبەك و تیره و بنەمالەكانى دى كوردى شارەزور و كرماشان و هەورامان، دەستبەردارى بیروباوه پى ریبازى(هاوارى)-شەنبەكى- وه فائى)نەبوون و لەگەل خۆیان بردیانه هەوارى نوپیان، پیاوچاك عەلى جاكیرى- جایگیری كە لە گۆرستانی عەنناز (عناز الاسود) لە موصل نىژدراوه، رەنگە لە پووى بیروباوه پى صۆفیگەر یه وه یان بە خزمایه تى، جۆره تىكە لىیه كى بە شیخ جاكیرى كوردە وه هەبیت كە ناودارترین شاگرد و درێژه پیدەرى ریبازى ناوبرا بوو، مەمەد ئەمینی عومەرى (۱۷۳۸- ۱۷۸۸)ن دەلێت لەوانه یه لە نه وهى شیخ جاكیر بێت یان راستەر موریدی ریبازەكەى بێت، ئەو راستیه ش ئاشكرا دەكات كە ناو و یادی شیخ جاكیر دەنێو كوردانى موصل زیندوو و ئەمەش واى لى كوردوه كە بلیت لەوانه یه هەر لە خۆیان بێت^(۳).

ئەوهى شایانى سەرئەه كۆرەكەى عەلى جاكیرى -جایگیری بەلای كوردە موسلمان و یەزیدیه كانه وه جیگایه كى زۆر پیرۆزبووه و هەردەم سەردانیان كوردوه و نەزر و نیازیان لەلا گرتۆتە وه، تەنانهت لە كەسانى دزه وه ش ریزى لىگیراوه^(۴).

جگە لەمه، پیاوچاكىكى دى بە ناوى حاجى ئەبوبەكرى كۆپى (سلطان العارفين شیخ جمال الدینی الحسينى أبو الوفا) لە گۆرستانى كى باكورى شورای

(۱) علي مبارك باشا، الخطط التوفيقية، ۹۰/۶.

(۲) أعيان العصر وأعوان النصر، ۱۶۷۷/۴.

(۳) العمري، منهل الأولياء ومشرب الأصفياء(الموصل: ۱۹۶۸)، ۱۰۸-۱۰۶/۲.

(۴) المصدر نفسه، ۱۰۸/۲.

موصل-واتا له نزيكى گونده كانى شهبهك-نيژرابوو، گۆپ و گلکۆي ئه ميس له كن خه لكى شوينىكى پيرۆزبوو، محمه د ئه ميني عومهرى به هه له دا چوو و ئه م ئه بولو هفايه ي له كن بوو ته (تاج العارفين) ئه بولو هفاي نه رگسى⁽¹⁾، سيهه مى سيكوچكه ي رييه رانى رييازي (هاواري - شهبه كي - وه فائى)، كه ئه ميس به سه يدى حوسيني - نه وه ي ئيمام حوسيني كورپى عه لى - داده نرا، به لام ناكري ت په يوه نديى روحى نيوان ئه م دوو (ابوالوفاي الحسيني) يه ره تبكري ته وه و به ريككه وت نيه كونيه و نازناوى هه ردووكيان وه ك يه كه .

له سه ده كانى دوواتر - وه ك بو مان ده ركه وت - په يتا په يتا كوردانى رۆژه لات روويانده كرده ولايه تى موصل و ئه مانيش شيوه زار و بيروباوه رى ئاينيان له گه ل خويان هه لگرت وه ئاينيان، ئه وه تا سه ربارى هاو زمانى، جو ره ليكچونيكيش به ديه كريت له نيوان بيروباوه رى شهبه ك و باجو ران و ئيمام ئيسماعيل⁽²⁾ پايه يه كي تايبه تى هه يه له كن هه ر دوو لايان .

به مه زنده له كو تا هى سه ده ي هه ژده هه م يان نيوى يه كه مى سه ده ي نۆزده هه مه وه بيروباوه رى صوفى گه رى قزلباشى و به كتاشى له ري گاي خيل و بنه ماله توركمانه كانه وه له ناو ديها تى كى شهبه ك بلا بووه ته وه، وه كو زانرا وه نۆر به ي رييازه صوفى گه ره كان هه رچه ند سه ره تا و له كو تا هى سه رده مى عه باسييه وه، سوننى بوون و ئيمامى عه لى و ئه ندامانى بنه ماله ي پيغه مبه ر ئاماده ييه كي وه ها يان له م رييازانه نه بوو، به لام به ره به ره ته صووف له سوننه گه ريه وه چوو ئاميزى شيعه گه ريه وه⁽³⁾ .

(1) المصدر نفسه، 2/134-135. تاج العارفين ئه بولو هفاي نيژگسى هه ر پير شاليار - شه هريارى هه ورامانه .

(2) ئه و ئيسماعيليه لاي ئه م باسكه شيعيانه پيرۆز و پايه به رزه، ئيسماعيلى كورپى جه عه رى صادقه (م: 145/ك/761 ز) و ناوى شيعه ي ئيسماعيلى له ناوى ئه مه وه وه رگيرا وه، نه ك ئيسماعيل پيغه مبه ر وه كه ئه نستاس ماري كرملى تىيگه يشتوو و نه ئيسماعيلى صه فه ويش وه ك (كامل الشيبى) به ئه نقه سد ليكي دا وه ته وه تا ئه مه ش بكاته به لگه بو ئه وه ي كه شه به ك پاشما وه ي شيعه ي قزلباشى صه فه ويه، الطريقة الصفوية ورواسبها، ص 50 .

(3) بروانه: كامل الشيبى، الصلة بين التصوف والتشيع، منشورات الجمل (بيروت: 2011).

- نەجام :

- شەبەك بە نەژاد و بە زمان كوردن و زمانيان يەككە لە شىۋەزارەكانى گۆرانى و ھەورامى و زۆر نزيكە ھەمان ھۆزى شەنەبك بىت كە لايەنى كەم لە سەدەى پىنجەمى كۆچى/ياز دەھەمى زابىنيەو ھۆزىكى ناسراوى گۆران و گوندنشىن بوو و بە ھۆى صۆفى ئەبومحەمەدى شەنبەكەو لە سەرچاۋەكان ناسراو .

- بە شىكى ئەم ھۆزە، لە ئاكامى ھۆكارىك يان زياترەو لە سەدەكانى ۷-ك/۱۳-۱۴ز لە رۆژھەلاى موصلى گىرساۋەتەو و دواتر لە سەردەمى عوسمانىدا، لە دىھاتەكانى سەر بە بەرتلە نىشتەجى بوو و ھۆزىكى جىگىر و گوندنشىن و مەردار بوو و سالانە باجى مەپوماللى داۋەتە دەسلاندارانى عوسمانى، بە تىپەپوونى رۆژگار و بەپىي تايبەتمەندى و ياساى زمانى كوردى دەنگى (ن) لە وشەى شەنبەك سواۋە و بوو بە شەبەك.

- بە ھۆى رەوشى تايبەتى ژيانانەو و بە پىچەوانەى ھۆزە چەكدارەكانەو، شەنبەك كەمتر ناوى لە سەرچاۋەكاندا ھاتوۋە، بەلام چونكە خاۋەند رىيازىكى صۆفىگەرى بوو و ھەندىك ھۆزى دىكەى كورد وەك باجوان و رۆژبەيانى و كەلھور و لەك و زەنگەنە و داۋدى، كە لە كرماشان و ھەورامانەو ھاتبوون، ئەمانەش ھاۋنشىنى شەبەك بوون و زمانيان لەيەك نزيك بوو، بۆيە زياتر ناوى شەبەكيان بەسەر دابرا، واتا دەبىت جياۋازى بكريت لە نيوان شەبەك يان شەنبەك، وەك ھۆزىكى بچووكى ناو كۆنفيدراللىەكى خىللەكى لە رۆژھەلات و باكورى موصلى و شەنبەكى وەك رىيازىكى صۆفىگەرى كە دامەزرىنەرەكەى لەم ھۆزە بوو و شەبەك وەك دىھستان-گوندەۋارىك كە سەربارى شەبەك خىل و تىرە و بنەمالەى دىكەى دەگرتەو .

- بىروباۋەرى صۆفىگەرانەى ئەبو محەمەدى شەنبەكى لەگەل ئەبوبەكرى ھەۋارى و ئەبولوھفەى نىرگسى وەك رىيازىكى صۆفىگەرى لىھات و بوو دىرژەپىدەرى رىيازى توستەرى كە دەگەرپىتەو بۆ صۆفىى ناۋدار سەھلى توستەرى، لە سەدەكانى دواتر ئەم رىيازە لە جىھانى ئىسلامى بىلابوۋەو و

گەيشتە مصریش و چەندین شاگرد و موریدی و لایەنگری ئەم ریبازە ھەرۆھە کۆر
و نەوھکانی ئەم ریبازە دریبازەیان بەم ریبازەدا.

- خالیکی دیکە ی کۆکەرەوھە کوردی شەبەک و ریبازی ھاواری-
شەنبەکی- وەفائی ئەوھە کە ئەم کوردانە بیروباوەر و ژمارەیک کاراکتەری
ریبازەکیان بردە نیشتمانی نویمان.

- دواتر بیروباوەرپی صۆفیگەری قزلباشی و بەکتاشی لە ریبازی بنەمالە
تورکمانەکانەوھ لەناو شەبەک بلابوووھ و بەھۆی دەرھاوسی و
تیکەلبوونەوھ لەگەڵ صارلی و یەزیدی و مەسیحیەکانەوھ کەوتوونەتە ژیر
کاریگەری بیروباوەرپی ئەم ئایینانە، مەزھەبە صۆفیگەرییەکانیش مەرجەعی
جیگیریان نیە، بەلکو بەردەوام بیروباوەر و لیکدانەوھە نویمان بۆ دیت و ئەم
ریبازانە بەردەوام لە گۆرانکاریدان و ریبازی شەنبەکیش لەم راستییە بەدەر
نەبووھ.

وینہ کان

سه رچاوه كان

أ- به زمانى عه ره بى:

- أحمد شوكت، الشبک، الکرد المنسیون، منشورات وزارة الثقافة (السليمانية: ٢٠٠٤).
- إدمونز، س، ج، كورد و تُرك و عَرَب، ترجمة جرجيس فتح الله، دار آراس (أربيل: ٢٠١٢).
- الأربلي، علي بن عيسى بن أبى الفتح (ت: ٦٩٢هـ/ ١٢٩٣م).
- كشف الغمة في معرفة الأئمة، دار المرتضى (بيروت: ٢٠٠٦).
- الأردلاني، زين العابدين بن يوسف بن محمد الكوراني (ت: بعد ١٠٧٠هـ/ ١٦٦٠م).
- اليمانيات المسلوقة على الرافضة المخذولة، في كتاب (رسائل في الرد على الرافضة)، جمع وتحقيق حمدي عبدالمجيد السلفي، مطبعة خبات (دهوك: ١٩٩٧).
- الأرشيف العثماني، دفتر تحرير مُفصل وإجمال ولاية أربيل سنة ٩٤٩هـ/ ١٥٤٢م، ترجمة وتقديم د. خليل علي مراد، الأكاديمية الكردية (أربيل: ٢٠١٥).
- الأشعري، ابوالحسن علي بن إسماعيل بن إسحاق (ت: ٣٣٠هـ/ ٩٤٢م).
- مقالات الإسلاميين وإختلاف المصليين، دار الحديث (القاهرة: ٢٠٠٨).
- الباليساني، طه بن يحيى بن سليمان الكردي (ت: ١٢٠٥هـ/ ١٧٩٠م).
- رحلة الشيخ طه بن يحيى الكردي، ت: علي عيسى النجم، دار الكتب العلمية (بيروت: ٢٠٠٧).
- البديسي، الأمير شرفخان بن شمس الدين (ت: ١٠١٠هـ/ ١٦٠١م).
- شرفنامه، ترجمة محمد جميل الملا أحمد الروزياني، ط ٢ (أربيل: ٢٠٠١).
- البرزنجي، محمد بن عبدالرسول (بابا رسول) الحسيني (ت: ١١٠٣/ ١٦٩١م).
- الفصول في مناقب السيد عبدالرسول، نشره د. عماد عبدالسلام في كتابه: دراسات وثائقية عن تاريخ الكرد الحديث وحضارتهم، دار الزمان (دمشق: ٢٠١١).
- النوافض للروافض، نشره ابو عبدالرحمن النعيمي في موقع www.archief.org.
- البغدادي، عبدالقهار بن طاهر الأسفراييني (ت: ٤٢٩هـ/ ١٠٣٧م).
- الفرق بين الفرق، دار الأفاق الجديدة (بيروت: ١٩٧٧).
- ابن الجوزي، أبو الفرج عبدالرحمن بن علي (ت: ٥٩٧هـ/ ١٢٠٠م).
- المنتظم في تاريخ الأمم والملوك، دار الكتب العلمية (بيروت: ١٩٩٢).
- جون جاكسون، مشاهدات بريطاني عن العراق، الدار العربية للموسوعات (بيروت: ٢٠٠٠).
- الحلبي، العلامة جمال الدين الحسن بن يوسف بن المطهر (ت: ٧٢٦هـ/ ١٣٢٦م).
- الألفين في إمامة أمير المؤمنين علي بن أبي طالب، مكتبة الألفين (الكويت: ١٩٨٥).
- الخصببي، الحسين بن حمدان (ت: ٣٣٤هـ/ ٩٤٦م).

- الهداية الكبرى، مؤسسة البلاغ (بيروت: ١٩٩١).
- خليل علي مراد، الكُرد وكُردستان في كتاب جهان نما، الاكاديمية الكردية (أربيل: ٢٠١٢).
- خورشيد باشا، رحلة الحدود بين الدولة العثمانية وإيران، المركز القومي للترجمة (القاهرة: ٢٠٠٩).
- دائرة المعارف الاسلامية، كرامرز، مادة صارلية، ج ١٤، مينورسكي، مادة أهل الحق، ج ٣، مادة السلطان إسحاق ج ١١، مادة الشبك، ج ١٣.
- الذهبي، شمس الدين محمد بن عثمان بن قايماز (ت: ٧٤٨هـ/١٣٤٧م).
- تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام، دار الكتاب العربي (بيروت: ١٩٩٣).
- ريج، كلوديوس جيمس، رحلة ريج سنة ١٨٢٠ الى العراق، الترجمة العربية (بيروت: ٢٠٠٨).
- الرّبيدي، محمّد بن محمّد بن عبد الرزّاق الملقّب بمرتضى (ت: ١٢٠٥هـ/١٧٩١م).
- تاج العروس من جواهر القاموس، دار الهداية (بلا).
- زهير كاظم عبود، الشبك في العراق، ط ٤، المؤسسة العربية (بيروت: ٢٠٠٩).
- السجستاني، ابو يعقوب إسحاق بن أحمد (ت: بعد ٣٦٠هـ/٩٧١م).
- كتاب إثبات النبوات، تحقيق عارف تامر، دار المشرق (بيروت: ١٩٨٦).
- سعدي عثمان، كردستان الجنوبية في القرنين (١٧-١٨م)، مكتبة سوران (اربيل: ٢٠٠٦).
- سعيد الديوجي، تاريخ الموصل، دار الكتب (الموصل: ٢٠١١).
- سليمان الصائغ، تاريخ الموصل، المطبعة السلفية (القاهرة: ١٩٢٣).
- السمعاني، عبد الكريم بن محمد بن منصور (ت: ٥٦٢هـ/١١٦٦م).
- الأنساب، تحقيق عبدالله عمر البارودي، دار الجنان (بيروت: ١٩٨٨).
- سهيل قاشا، الموصل في مذكرات الرحالة الأجانب، دار الوراق (لندن: ٢٠٠٩).
- سيسيني، دومينيكو، رحلة من أسطنبول الي البصرة سنة ١٧٨١، الترجمة من الفرنسية الأب بطرس حداد، دار ومكتبة البصائر (بيروت: ٢٠١٠).
- شاخوان شبك، الشبك (شبانكاره-باجلان)، دراسة تاريخية لغوية، مجلة سرهلدان، العدد (١٢)، كانون الثاني (دهوك: ١٩٩٤).
- شاكر خصباك، العراق الشمالي، مطبعة شفيق (بغداد: ١٩٧٣).
- ابن شهر آشوب، رشيد الدين محمد بن علي الطبرسي (ت: ٥٨٨هـ/١١٩٢م).
- معالم العلماء، عني بنشره عباس أقبال، مطبعة فردين (طهران: ١٣٥٣هـ).
- الشهرستاني، ابو الفتح محمد بن عبد الكريم (ت: ٥٤٨هـ/١١٥٣م).
- الملل والنحل، مطبعة حجازي (القاهرة: د.ت.).

- الشوكاني، محمد بن علي بن محمد(ت:١٢٥٠هـ/١٨٣٥م).
- البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع، دار ابن كثير(دمشق:٢٠٠٦).
- الشيبلي، كامل مصطفي، الصلة بين التصوف والتشيع، منشورات الجمل(بيروت:٢٠١١).
- -----، الطريقة الصفوية ورواسبها في العراق، مكتبة النهضة(بغداد:١٩٦٧).
- الصراف، أحمد حامد، الشبك من فرق الغلاة في العراق، مط:المعارف(بغداد: ١٩٥٤).
- الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيبك(ت: ٧٦٤هـ/١٣٦٣م).
- أعيان العصر وأعوان النصر، دار الفكر(بيروت ١٩٩٨).
- ابن طاووس، رضي الدين علي بن موسى الحسني(ت:٦٦٤ك/١٢٦٥م).
- فرج المهموم في تاريخ علماء النجوم، مطبعة أمير(قم:١٣٦٣ش).
- الطوسي، شيخ الطائفة محمد بن الحسن(ت: ٤٦٠هـ/١٠٦٧م).
- إختيار معرفة الرجال(رجال الكشي)، مؤسسة النشر الإسلامي(قم:١٤٢٧هـ).
- عارف تامر، تاريخ الإسماعيلية، الدعوة والعقيدة، دار ضياء الريس(لندن: ١٩٩١).
- عباس العزاوي، الكاكاوية في التاريخ، مكتبة النهضة العربية(بغداد: ٢٠١٦).
- -----، تاريخ العراق بين الإحتلالين، الدار العربية للموسوعات(بيروت:بلا).
- علي أكبر كُردستاني، الحديقة الناصرية في تاريخ وجغرافية كُردستان، ترجمة جان دوست، دار آراس(أربيل:٢٠٠٢).
- علي باشا مبارك، الخطط التوفيقية الجديدة، الهيئة المصرية العامة للكتاب(القاهرة: ١٩٨٧).
- علي شاکر علي، ولاية الموصل العثمانية في القرن السادس عشر، أطروحة الدكتوراه، جامعة الموصل (الموصل: ١٩٩٢).
- عماد عبدالسلام رؤوف، الموصل في العهد العثماني، مطبعة الآداب(النجف: ١٩٧٥).
- -----، دراسات وثائقية في تاريخ الكرد الحديث وحضارتهم، دار الزمان(دمشق:٢٠١١).
- العمري، شهاب الدين أحمد بن يحيى بن فضل الله(ت:٧٤٩هـ/١٣٤٨م).
- التعريف بالمصطلح الشريف، دار الكتب العلمية(بيروت: ١٩٨٨).
- مسالك الأبصار في ممالك الامصار، ج٣، المجمع الثقافي(ابوظبي: ٢٠٠٣).
- العمري، محمد أمين بن خيرالله(ت: ١٢٠٣هـ/١٧٨٨م).
- منهل الأولياء ومشرب الأصفياء، مطبعة الجمهورية(الموصل:١٩٦٨).
- العمري، ياسين بن خيرالله(ت: ١٢٣٥هـ/١٨٢٠م).
- عجائب الأثر في حوادث ربع القرن الثالث عشر، مطبعة أم الربيعين(الموصل: ١٩٤٠).
- الغزالي، ابو حامد محمد بن محمد الطوسي(ت:٥٠٥هـ/١١١١م).

- فضائح الباطنية، تحقيق عبد الرحمن بدوي، مؤسسة دار الكتب الثقافية(الكويت:بلا).
- الغياثي، عبدالله بن فتح الله البغدادي(ت: بعد ٨٩١هـ/١٤٨٦م).
- التاريخ الغياثي، تحقيق طارق نافع الحمداني، مطبعة أسعد(بغداد: ١٩٧٥).
- فاضل بيات، الدولة العثمانية في المجال العربي، مركز دراسات الوحدة العربية(بيروت: ٢٠٠٧).
- فرهاد دفترى، الإسماعيليون، ترجمة سيف الدين القصير، دار الساقى(بيروت: ٢٠١٢).
- ابن الفوطي، كمال الدين عبدالرزاق بن أحمد الشيباني(ت: ٧٢٣هـ/١٣٢٣م).
- مجمع الآداب في معجم الألقاب، تحقيق: محمد الكاظم(طهران: ١٤١٦هـ).
- الفيروزآبادي، مجد الدين محمد بن يعقوب(ت: ٨١٧هـ/١٤١٤م).
- القاموس المحيط، ط٢(بيروت: ٢٠٠٣).
- كارستن نيبور، رحلة نيبور الكاملة الى العراق، دار الوراق(لندن: ٢٠١٢).
- الكتاني، محمد عبد الحيّ الإدريسي(ت: ١٣٨٢هـ)، فهرس الفهارس والأثبات ومعجم المعاجم والمشیخات والمسلسلات، دار الغرب الإسلامي(بيروت: ١٩٨٢).
- الكرملی، إنستاس ماري، مجلة المشرق، العدد(١٣)، السنة الثانية: ١٨٩٩، العدد(١٣)، السنة الخامسة: ١٩٠٢.
- ليرخ، بيوتر، دراسات حول الاكراد، ت: عبدي حاجي، مكتبة الأسد(دمشق: ٢٠٠٠).
- محمد أمين زكي بك، خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، ترجمة وتعليق محمد علي عوني، مطبعة السعادة(القاهرة: ١٩٣٩).
- الشيخ محمد الخال، الشيخ معروف النودهي، دار مطبعة التمدن(بغداد: ١٩٦١).
- محمود أحمد محمد، حلقة مفقودة من تأريخ شهرزور أو مذكرات علماء الدين البلباسيين، مجلة كاروان، العدد(٣٦) (أرييل:أيلول ١٩٨٥).
- مسعر بن المهلهل الخزرجي(ت: ٣٩٠هـ/١٠٠٠م).
- الرسالة الثانية، نشرها مينورسكي، مطبعة جامعة القاهرة (القاهرة: ١٩٥٥).
- معروف النودهي، الأعمال الكاملة لمعروف النودهي، مطبعة العاني(بغداد: ١٩٨٤).
- المقدسي: مطهر بن طاهر(ت: ٣٢٤هـ/٩٣٦م).
- البدء والتاريخ، تحقيق و نشر كليمان هيوار(باريس: ١٩١٩).
- المقرئزي، تقي الدين بن علي بن عبدالقادر(ت: ٨٤٥هـ/١٤٤١م).
- الخطط المقرئزية، تحقيق: خليل منصور، دار الكتب العلمية (بيروت: ١٩٩٨).
- المنشي البغدادي، محمد بن احمد، رحلة المنشي البغدادي عام ١٨٢٠، ترجمة عباس العزاوي، دار الوراق (لندن: ٢٠٠٨).

- ميریلا عالیتی، التراث الكردي في مؤلفات الايطاليين، تعريب د. يوسف حبي، مجلة المجمع العلمي العراقي، الهيئة الكردية، المجلد الثامن (بغداد: ۱۹۸۱).
- نورالله الشوشتری (ت: ۱۰۱۹هـ/ ۱۶۱۰م).
- مجالس المؤمنین، ترجمة محمد شعاع فاخر، دار هشام (د.ت).
- النوبختي، ابو محمد الحسن بن موسى (ت: ۳۱۰هـ/ ۹۲۳م).
- فرق الشيعة، مطبعة الدولة (أستانبول: ۱۹۳۱).
- الواسطي، شهاب الدين أبو الهدى أحمد بن عبد المنعم (ت: بعد ۷۷۷هـ/ ۱۳۷۵م).
- تذكرة المقتفين في مناقب أبي الوفا تاج العارفين - پير شهريار، الأكاديمية الكردية (أربيل: ۲۰۱۶).
- ياقوت الحموي، شهاب الدين ياقوت بن عبدالله الرومي (ت: ۶۲۶هـ/ ۱۲۲۹م).
- معجم البلدان، دار الفكر (بيروت: (د.ت)).
- الياضي، الأمير بدر الدين محمد بن حاتم اليماني (ت: بعد ۷۰۲هـ/ ۱۳۰۲م).
- السمط الغالي الثمن في أخبار الملوك من الغز باليمن، تحقيق ركس سمث (كمبرج: ۱۹۷۳).

ب- به فارسی:

- أهل حق: نامه سرنجام یا کلام خزانه، تحقيق و تفسیر صديق صفی زاده بوره کهي، انتشارات هيرمند (تهران: ۱۳۷۵هـ.ش).
- أهل حق: مجموعه رسائل وأشعار أهل حق، بإصلاح و. ايوانف (تهران: ۱۹۶۰).
- إيرج بهرامی، أسطورة أهل حق، چاپخانه أحمدي (تهران: ۱۳۷۸ش).
- پرويز ازكايی، سرگوزشت نامايی مير سيد على همدانی، فرهنگي ایران زمين، شماره (۲۸)، زمستان سال ۱۳۶۸.
- تودار، عبدالصمد بن صالح بن مراد (ت: بعد ۱۰۹۹هـ/ ۱۶۸۸ز).
- نورالانوار در سلسله آل أطهار، انتشارات حسینی نسب (سنندج: ۱۳۶۹ش).
- حمدالله مستوفي قزوینی (ت: ۷۵۰هـ/ ۱۳۴۹م).
- تاريخ گزیده، انتشارات أمير کبير (تهران: ۱۳۸۱ش).
- نزهة القلوب، انتشارات حديث امروز (قزوین: ۱۳۸۱ش).
- رسول جعفریان، تاريخ تشيع در ایران، چاپخانه مهارت (تهران: ۱۳۹۰ش).
- سیاوش دلفانی، پیدایش سلسله أهل حق، منشور امید (تهران: ۱۳۹۲ش).
- سيد قاسم أفضلی، دفتر رموز یارسان و گنجینه سلطان صحاک (تهران: ؟).

- سید محمود أنواری، میر سید علی ہمدانی و تحلیلی آثاری او، دانشکده علوم و ادبیات انسانی، شماره (۲۳) (تبریز: بایز ۱۳۵۶ ش).
- شاه طهماسب صفوی، تذکره شاه طهماسب، انتشارات شرق (تهران: ۱۳۶۳ ش).
- صدیق صفی زاده بوره‌کھی، مشاہیر اهل حق، کتابخانہ طہوری (تہران: ۱۳۶۰ ش).
- طیب طاہری، سرانجام، مجموعہ کلامہای یارسان، چاپخانہ آراس (ارییل: ۲۰۰۷).
- القاشانی، ابوالقاسم عبداللہ بن محمد (ت: ۷۳۸ھ/۱۳۳۷م).
- تاریخ اولجایتو، بہ اہتمام مہین ہمبلی، انتشارات علمی (تہران: ۱۳۸۴ ش).
- کیخسرو آسفندیار، کتاب دبستان مذاہب، کتابخانہ طہوری (تہران: ۱۳۶۲ ش).
- گوہینو، ژوزف نورتور، سہ سال در آسیا (۱۸۵۵-۱۸۵۸)، ترجمہ عبدالرضا ہوشنگ مہدوی، نشر قطرہ (تہران: ۱۳۸۳ ش).
- المازندرانی، عبد اللہ بن محمد بن کیا (تقریباً در سنہ ۸۶۵ھ/۱۴۶۱م).
- رسالہ فلکیہ در علم سیاق، بتصحیح والتر ہینس، چاپخانہ فرانس اشتاینر (ویسبادن: ۱۹۵۲).
- محمد رضا شفیعی کدکنی، قلندریہ در تاریخ، انتشارات سخن (تہران: ۱۳۹۴ ش).
- محمد نوربخش بن عبداللہ قطیفی (ت: ۸۶۹ھ/۱۴۶۵م).
- رسالۃ الہدی، من مہدی ہستیم، ترجمہ بہ فارسی، بکوشش رسول جعفریان، پیام بہارستان، سال (۵)، شمارہ (۱۷) (پایز: ۱۳۹۱ ش).
- سلسلۃ الأولیاء، یاہتمام محمد تقی دانش پڑوہ، لہ کتیبی (جشن نامہ ہانری کربن، زیر نظر سید حسین نصر) (تہران: ۱۳۹۷ ش)، ل ۶۱-۶۰ بلاوکر اوہتہ وہ.
- ملا پریشان، ابو القاسم (سہدہی ۸-۹ک/۱۴-۱۵ن).
- دیوان ملا پریشان کُرد، گردآورد و ناشر فتحعلی زیباجویی، چاپ محمدی (کرمانشاہ: (؟)).
- مہری رحیمی و امیر اسماعیل آذر، کتابشناسی فرقہ اهل حق "یارسان"، نشریہ عرفان اسلامی، شمارہ (۴۹۵) (تہران: پاییز ۱۳۹۵ ش).
- میرزا شکراللہ سنندجی (سال ۱۳۱۹ھ/۱۹۰۱م)، تحفہء ناصری در تاریخ و جغرافیای کُردستان، تصحیح و تعلیقات حشمت اللہ طبیبی، انتشارات امیر کبیر (تہران: ۱۳۶۶ ش).
- نور علی الہی، آثار الحق، بہ اہتمام بہرام الہی، انتشارات جیحون (تہران: ۱۳۷۳ ش).
- ویرت بلوشر، سفرنامہ بلوشر، ترجمہ کیکاووس جہاندار (تہران: ۱۳۶۹ ش).
- یار مورادی تیموریان زند، نمی از یم حقیقت، چاپخانہ بہرام (تہران: ۱۳۸۲ ش).

ج- به كوردی:

- ئیفانوف، پهیرهوانی راستی، یارانی کوردستان "ئههلی ههق"، وهرگیپانی ئاسۆ کهریم (ههولێر: ۲۰۰۳).
- بیسارانی، مهلا مستهفا (م: ۱۷۰۰ن)، دیوانی بیسارانی، إنتشارات کردستان (سندج: ۲۰۱۷).
- رهنجوری، مهلا عومهری زهنگهنه (م: ۱۸۱۱ن)، دیوانی رهنجوری، لیكۆلینهوهی محمهدههلی قهرهداغی، چاپخانهی آفاق عربیة (بهغدا: ۱۹۸۴).
- زیوهر، مهلا عهبدوڵا (م: ۱۹۴۸)، گهنجینهی مهردان و یاداشتی رۆژانی دهربهدهری، پیشهکی و پهراویز محمهدهدی مهلا کهریم، مطبعة الادیب البغدادیة (بهغدا: ۱۹۸۵).
- ژۆکۆفسکی، ف. ا، مهزههبی ئههلی ههق له ئیتران سالی ۱۸۸۶، وهرگیپانی له روسیهوه ئه نوهر قادر محمهده، له کتیبی: چه ند وتاریکی کوردناسی، بنکهی ژین (سلیمانی: ۲۰۰۸).
- سالم، عبدالرحمن بهگ (م: ۱۸۶۹)، دیوانی سالم، بنکهی ژین (سلیمانی: ۲۰۱۵).
- شیخ رهزای تاله بانی (م: ۱۹۱۰)، دیوانی شیخ رهزای تاله بانی، پرۆژهی هاوسهر (سلیمانی: ۲۰۰۵).
- عبدالکریمی مدرس، بنه ماله ی زانیاران، چاپخانهی شه فیهق (بهغدا: ۱۹۸۴).
- کۆمه لیک رۆشنبیری گهنج، دیاری لاوان (بهغدا: ۱۹۳۴). بنکهی ژین دووباره له گه ل به لاقۆکی (یادگاری لاوان) بلأویکردۆته وه (سلیمانی: ۲۰۰۵).
- مارک سایکس، هۆزهکانی کورد، وهرگیپانی حسین جاف (بهغدا: ۱۹۹۲).
- محمهده ئه مین ههورامانی، کاکهیی، چاپخانهی الحوادث (بهغدا: ۱۹۸۴).
- محمهدههلی قهرهداغی، بوژاندنه وهی میژووی زانیانی کورد له ریگای دهسته ته کانیانه وه، بهرگی دووهم، چاپخانهی السالمی (بغداد: ۱۹۹۹)، بهرگی چواره م، چاپخانهی الخنساء (بغداد: ۲۰۰۲).
- محمهدههلی سولتانی، بزوتنه وه و سه ره له دانی عه له ویه کانی زاگرووس، وهرگیپانی عه دنان به رزنجی، ده زگای ئاراس (ههولێر: ۲۰۱۱).
- محمهده موکری وچه ند نوسه ریک، چه ند باسیک دهرباره ی ئههلی ههق، وهرگیپانی نه جاتی عهبدوڵا، ده زگای موکریانی (ههولێر: ۲۰۰۵).
- مهولهوی، مهلا عهبدوهره حیمی تاوه گۆزی (م: ۱۸۸۲)، دیوانی مهولهوی، کۆکردنه وه و لیكۆلینه وهی محمهدههلی قهراداغی، ناوهندی راگه یاندنی ئارا (سلیمانی: ۲۰۱۵).
- میرزا عهبدولقادری پاوهیی، دیوانی میرزا عهبدولقادری پاوهیی، کۆکردنه وه و ئاماده کردن: محمهده رهشیدی ئه مینی، إنتشارات کردستان (سنه: ۱۳۹۶ش).

- نه جاتی عه بدولاً، شه به ك: ميٿوو و زمان و باوه پريان، گؤقارى ئەكاديميانى كوردستان، ژماره (٤) (سليمانى: ئەيلول ٢٠١٥).

- نهوشيروان مستهفا ئەمين، به دەم ريگاوه گولچنين، كتيبى يه كه م، الدار العربية للعلوم (بيروت: ٢٠١٢).

د- به توركى و ئينگليزى:

- حاجى خليفه و ابوبكر بن بهرام الدمشقى، كتاب جهان نما (انقره: ٢٠٠٩).

- YUSUF HALACOGLU, ANADOU'DA ASIRETLER], CEMAATLER , OYMAKLAR (1453-1650) (ANKARA:2009).

- GEORGE KEPPEL, A JOURNEY FROM INDIA TO ENGLAND (LONDON:1853).

-H.RAWLINSON , NOTES ON A MARCH FROM ZOHAB(LONDON:1839).

الكاكائية-أهل الحق والشبك

يتألف الكتاب من دراستين علميتين، تتناول الأولى تاريخ فرقة الكاكائي أو أهل الحق منذ ظهورها بکردستان مروراً بمراحل تطورها وتأثرها بالديانات السماوية الكبرى والتراث الإيراني القديم وبالطرق الصوفية والفرق الشيعية المختلفة التي إنتشرت بين الكُرد منذ عهد مبكر لا سيما الاسماعيلية المباركية، والتعرف على سيرة أهم شخصياتها الرمزية الرئيسة ممن حل الذات الإلهية المتمثلة بروح الإمام علي بن أبي طالب فيهم حسب إعتقادهم، كباباخوشين و باباناووس و سلطان إسحاق و بابا يادكار ومقارنة حياتهم بسيرة الدعاة الأسماعيلية الأوائل، مع ان النصوص والروايات عنهم شحيحة للغاية ولاتفي بالغرض، دون الخوض في الجوانب الدينية والعقائدية والشعائرية لهم والتي اشبعت بحثاً ودراسة وكتب حولها منذ مطلع القرن العشرين العديد من الأبحاث والدراسات من قبل المستشرقين والكتاب الكُرد وغيرهم.

ووقف الباحث موقف الناقد من النصوص الشعرية الكثيرة المنسوبة الى الشيوخ والزعماء الروحيين لأهل الحق التي حررت في وقت متأخر قد لا يتعدى القرن الثامن عشر ولا يمكن الأعتقاد عليه من الناحية التاريخية لما تحويها من أخطاء ومغالطات تاريخية، لا بل إختلاف شديد وتناقضات مثيرة حول عصر و شخصية السلطان إسحاق أو سان سهاك وغيره من رموز الفرقة.

وتوصل البحث الى ان فروعاً من هذه الفرقة كانت موجودة بموضع ما من إقليم الجبال وشهرزور خلال العصر العباسي بإسم خوشينان نسبة الى شاهخوشين و بإسم الكاكائية بولايات كرمانشاه وهمدان ولرستان الصغرى على الأقل منذ القرن السابع عشر على شكل فرق وطوائف دينية شيعية صغيرة ومغمورة، دون أن تعرف باسمها الحالي أهل الحق وإنما عرف كل فرع منه بأسمها الخاص به أو بإسم القبيلة التي ينتمي اليها أفرادها قبل ان تجمعها هذه التسمية خلال القرن التاسع عشر.

والدراسة الثانية تخص الشبك أو الشنبك، والشبك هو الإسم الجامع لقبائل وطوائف وبطون كُردية شتى، أهمها هي قبيلة الشبك نفسها وتجمعها اللهجة الكُردية المعروفة بماجۆ، فضلاً عن مجاميع من التركمان والعرب، وهم من السكان الأصليين

للنواحي الشرقية والجنوبية بالموصل ويغلب على حياتهم ومعيشتهم الطابع القروي البسيط والمسال، وكانوا يقيمون منذ القدم بأكثر من خمسين قرية زراعية حوالي الموصل، وأكد انستاس ماري الكرمللي وعدد من المسشرقين والرحالة الغربيين الذين مروا بالموصل منذ أواخر القرن التاسع عشر على إنهم من الكرد المسلمين، غير ان أصلهم العرقي ومذهب الصوفي تعرض للتشويه والتزوير متعمداً ولأغراض غير علمية خصوصاً من قبل أحمد حامد الصراف الذي عرض من دون أية أدلة فرضيات حول أصلهم وتاريخ مجيئهم الى أطراف الموصل، كما قال هو وغيره إنهم من التركمان أو العرب أو الفرس.

وتوصلت الدراسة الى أنهم فرع من الشنك-الشنبكية التي كانت من القبائل الكردية المعروفة خلال العصور الوسطى الإسلامية ونبغ منها الصوفي الجليل ابو محمد الشنبيكي وهو من أبرز رؤوس الطريقة الصوفية الشنبكية التي إنتشرت بكردستان والعراق ومصر.

وكانت الشنبكية تقيم منذ العهد المغولي بمناطق سكناها الحالية بأطراف الموصل ومنذ مطلع العثماني يختفي حرف النون من إسمهم، فصاروا يعرفون بالشنك وتشير الوثائق العثمانية الى قراهم و مايمكونها من المواشي.

The second study concerned the Shabak or Shanbak Kurds, Shabak is the collective name of various tribes and sects and Kurdish tribes, the most important of which is the Shabak tribe itself. It is composed of the Kurdish dialect known as Macho, as well as groups of Turkomans and Arabs, who are indigenous to the eastern and southern regions of Mosul and whose lives are dominated by a simple rural character And the Muslims, and they have lived since ancient times in more than fifty agricultural villages around Mosul, and confirmed Anastas Mary Karmali and a number of Orientalists and Western travelers who have passed Mosul since the late nineteenth century as Muslims of the Kurds, but their ethnic origin and doctrine The mystic was subjected to distortion and falsification deliberately and for non-scientific purposes, especially by Ahmed Hamid Al-Sarraf, who presented without any evidence hypotheses about their origin and history of coming to the outskirts of Mosul, as he and others are Turkmen or Arabs or Persians.

The study concluded that they are a branch of the Shanbak-Shanbekiya, which was one of the Kurdish tribes known during the Islamic Middle Ages, and was uttered by the great mystic Abu Muhammad al-Shanbaki, one of the most prominent heads of the Sufi method of Sufism that spread in Kurdistan, Iraq and Egypt.

The Shanbakiya has been living since the Mongol period in the areas of its current housing in the outskirts of Mosul ,and Since the beginning of the Ottoman period, The letter (N) disappears from their name, so they know the network and the documents refer to their villages and livestock.

The Kakahi - Ahl al-Haq and Shabak - Historical investigation -

The book consists of two scientific studies , The first research deals with the history of the Kakayi or Ahl al-Haq sect since its emergence in Kurdistan through its stages of development and its impact on the great heavenly religions and the various Shiie groups that spread among the Kurds from an early age, especially the Ismaili Al-Mubarikia and the biography of the main symbolic characters of the self-deity of the Imam Ali bin Abi Talib, He is with them according to their belief, as Baba Khoshin, Baba Naous, Sultan Ishaq and Baba Yadgar and comparing their lives to the early Ismailism preachers, although the texts and narratives are very trivial and inadequate, without going into the religious and ideological aspects of them. And that is exhaustively researched and studied and wrote around since the beginning of the twentieth century, many researches and studies by orientalists and writers of the Kurds and others.

The researcher stopped the critic from the many poetic texts attributed to the sheikhs and spiritual leaders of the people of truth, which were liberated in the late eighteenth century and can not be relied on from the historical point of view of the historical mistakes and inaccuracies, and there is a doubt and different opinion about the character of commander Sultan Isaac or San Sahak and other band characters.

The research found that this group was present in the state of Kermanshah and Hamadan and the remote mountainous areas of Lurristan and at least since the seventeenth century in the form of small and submerged Shiie sects, without knowing the current name of the people of truth, but knew each branch by its own name or the name of the tribe that To the members before the gathering of this name during the nineteenth century.

ناوہرۆك

۷	پیشہ کی
۹	بہشی یەكەم: كاكەیی-ئەھلی ھەق لە سەرھەڵدانەوہ تا سولتان سەھاك.....
۱۱	- دەروازە:.....
۱۴	یەكەم: ھەلسەنگاندنی سەرچاوەكان و دەركەوتنی ئەھلی ھەق.....
۱۴	۱- ھەلسەنگاندنی سەرچاوە و دەقەكانی ئەھلی ھەق.....
۱۹	۲- بنەجەیی ناوی كاكەیی-ئەھلی ھەق.....
۲۵	۳-كوردستان لانكە یەكی گروپ و باسكە شیعیەكان.....
۳۱	۴-سەرھەڵدانی كاكەیی-ئەھلی ھەق.....
۳۹	۵- لەنیوان ئەھلی ھەق و شیعیە ئیسماعیلی دا.....
۴۶	۶- ھەلوێستی زانایانی كورد لە شیعیەگەری.....
۵۰	دووہم: كۆششێك بۆ ناسینەوہی پیشەوایانی ئەھلی ھەق.....
۵۰	۱- شاخۆشین موبارەكشاھ.....
۵۶	۲- ناووس-باباناووس.....
۶۳	۳- سولتان سەھاك.....
۷۲	۴- لە نیوان سولتان سەھاك و سولتان ئیسحاقی ھەورامان دا.....
۷۷	۵- بابا یادگار.....
۸۰	-ئەنجام.....
۸۳	بەشی دووہم : كوردی شەبەك-شەنبەك لە نیوان راستیە میژووییەكان و شیواندنی نەیاران دا.....
۸۵	یەكەم: ناساندنی شەبەك-شەنبەك.....
۸۸	دووہم: بنەجەیی وشەیی شەبەك :.....
۹۴	سیھەم: لە شەنبەكەوہ بۆ شەبەك.....
۹۷	چوارەم: شەبەك لە سەردەمی عوسمانی.....
۱۰۳	پینجەم: شەبەك كوردن و موسلمانن.....
۱۰۸	شەشەم:شەبەك لە شوێنكەوتوانی.....
۱۱۲	- ئەنجام.....
۱۱۵	- وێنەكان.....
۱۲۲	- سەرچاوەكان.....
۱۳۰	- پوختەیی كتیب بە زمانی عەرەبی.....
۱۳۳	- پوختەیی كتیب بە زمانی ئینگلیزی.....

ئەم کتێبە دوو لیکۆلینەوه لەخۆ دەگریت، یەكەمیان لیکۆلینەوهیەکی میژووینیە دەربارەیی کوردی کاکه بی - ئەهلی هەق کە جیاوازه لەو نوسینە زۆر و زەبەندانەیی پیشتر لەبارەیانەوه بلاوکراونەتەوه، بەو پێیەیی سەرچاوەی نوێ بەکارهێنراوه و لیکدانەوهی تەواو نوێ بۆ ناسنامەیی کەسایەتیە سەرکێکانی کراوه و خۆیندەوهیەکی رەخنەگرانهش بۆ هەق و سەرچاوەکانیان ئەنجامدراوه.

لیکۆلینەوهی دووهمیش دەربارەیی کوردی شەبەک - شەنبەکە، لێرەش سەرچاوەگەلیک بەکارهێنراوه و چەردەبەک زانیاری و روونکردنەوهی نوێ و بۆچوون و لیکدانەوهی تایبەتی نوسەر خراونەتەوو سەبارەت بە پەیفی شەبەک و چۆنیەتی دەرکەوتن و پەیدا بوونیان لە رۆژەهلات و باشوری موصل و زیاتر جەخت لەوه کراوهتەوه کە کوردی رەسن و هەمان هۆزی شەنبەک (الشنبکیه)ی سەدەکانی ناوەراستن، بەمەش ئەو بوختان و بۆچوونە نازانستیانە رەتکراونەتەوه کە لە میژوه بە پینوسی گوماناویی کەسانی ناحەز دەربارەیی ئەژاد و ناسنامەیان نوسراون.

لە بلاوکراوەکانی ئەکادیمیای کوردی
هەولێر ٢٠٢٠

چاپخانەیی زانکۆی سەلاحەدین - هەولێر